

מפתח ערכים

אבידה

אם לכתחילה חייב להחזיר פחות משו"פ – שער המשפט ו, א

סימנים וסימנים ועד אחד - שער המשפט לג, א

עד אחד נאמנותו - נתיבות קמו, טו: שער המשפט לג, א

אודיתא

מתחייב אפי' אם לא ילוה ומ"מ אם לזה אינו מתחייב ב"פ – ערך שי ל, ד

אומדנא

לא אזלינן בתר אומדנא כשעוקר ד"ת – ערך שי יד, ב

איזו אומדנא מהני להוציא ממון ואיזו רק לאורועי שטרא וכדו' – נתיבות טו, ב: ערך שי טו, ד

כללים באומדנא – אבני חושן כא, א

אונאה

טעות באונאה – שער המשפט כ, א

אונס

חילוק בין ירא שיהרגוהו ליהרגו את בנו – ערך שי יב, א
קיבל עליו אונסין אם גם אונס דלא שכיח בכלל – שער המשפט כ, א

מתי נאנס ולא עשה חייב – אבני חושן כא, א

התחייב שאם לא יבוא יהא חבירו נאמן ונאנס לכו"ע אינו חייב – אולם המשפט כא, א

האם שייך להתחייב ע"י אונס – ערך שי כא, ג

אם מה שצריך להשיא את ביתו נחשב אונס – ערך שי כא, ה

בשידוכים – שער המשפט כא, א

טענת אונס לקיום הפס"ד אם מועילה – תומים כא, א

ביום אחרון אם נחשב אונס – תומים כא, א: קצות נה, א. קמג, ב: נתיבות נה, א: משובב: דברי משפט כא, א

טען שנאנס אם צריך לברר בעדים – תומים כא, א: שער המשפט כא, ב

כמאן דעביד – קצות כא, א: שער המשפט כא, א

בקידושין – תומים כא, א: שער המשפט כא, א

אונס ומפתה

כהן נאמן לאסור אשתו עליו ולתרומה כשאינו עושה אותה לרשעה – שושנת יעקב לד, ז

אי אפשי בתקנ"ח

אפי' בתקנה לטובתו ל"מ כשיש הפסד לאחר – ערך שי יד, ב

אי עביד לא מהני

כשאינו עובר על איסור מפורש בתורה אלא בגרמא – אולם המשפט ט, א

אם הוא שייך ברבית שוחד ובנוטל שכר ל דון, והדין באיסור דרבנן – נתיבות ט, א: שער המשפט ט, א: מאזנים למשפט ט, א: אולם המשפט ט, א

אם הוא גם באיסור עשה – שער המשפט ט, ב: אולם המשפט ט, א

הוא רק כשעי"ז יתבטל האיסור – שושנת יעקב כו, א

אילם

אם יכולים לדונו ע"פ רמיזות – שער המשפט יז, ג

איך אדם משים עצמו רשע

אם אמרינן כן כשיש עדים על עיקר הדבר ומודה רק בפרט אחד – אלפי מנשה ל, ו השמטות

אם הוא רק כשנפסל לעדות – ערך שי לד, ה

תלוי אם משנה דבריו קודם שעבר על האיסור – ערך שי לד, ח

כשראו את האיסור נאמן להשים עצמו רשע – אבני חושן לד, ח

כשמעיד לטובת עצמו נאמן – אלפי מנשה לד, יז

איך מעבירין על המצוות

במצוה אחת מעבירין הקלה מפני החמורה – ערך שי טו, ב

אינו ברשותו

אם אפשר להקדיש חוב כשהלוה מסכים לפרוע – אלפי מנשה ז, ה

אם אפשר למכור לגנב עצמו – אלפי מנשה ז, ה

אם מועיל בו הפקר – אלפי מנשה ז, ה

אם מועיל בו סילוק – אלפי מנשה ז, ה

עדים שאמרו שאינם זוכרים אם יכולים לחזור באמתלא שנזכרו – סמ"ע כט, ח: ט"ז כט,ב: תומים כט,ד: נתיבות כט,ג: קצות כט,א. עה,ז: מאזנים למשפט כט,ד: אולם המשפט כט,ב

אסמכתא

התחייב לשלם על עיכוב הפרעון אם הוא אסמכתא – ערך שי יא, א

בע"ד שהתחייב לשלם לשני כל ההוצאות אי הוא אסמכתא, וכשזה יותר מכפל מהחוב עצמו – ערך שי יא, א

נתן שטר לבי"ד שאם לא יקיים הפשרה יתנו את השטר לשכנגדו הוא אסמכתא – ערך שי יב, ט

התחייב מנה והפרעון מחולק לחדשים ואם יאחר זמן א' ישלם הכל בב"א אי הוא אסמכתא – ערך שי יב, יא

אם מועיל אמירה דלא כאסמכתא – תומים יב, י: קצות יב,ג: נתיבות יב,ח

אם נעשה למחוסר אמנה – ערך שי יד, ד

אם מנהג מבטל אסמכתא – ערך שי כו, ח

אם יש אסמכתא בצדקה – תומים כו, ה

אפטרופוס

רשאי לפשר בנכסי יתומים – פ"ת יב, ז

אפרושי מאיסורא עי' ערך איסורים –

אשה

פסולה לדון – שו"ע ז, ד: תומים ז,ה: מאזנים למשפט ז,ו

כשרה להוראה – פ"ת ז, ה

לגבי בעלה אינה עד כלל – מאזנים למשפט כב, ו

נאמנותה בממון כשאינו נגד אתחזק איסורא – שער המשפט לג, א

אם כשירה לעדות מדרבנן בדליכא אחריני – תומים לה, ט: שושנת יעקב לה,ג

אם דינה כקא"פ לפסול כל העדות – תומים לו, יא: נתיבות לו,י: אולם המשפט לג, ה. לו, ה: ישו"עות ישראל לו,ב

לכו"ע נוגע פסול לעדות אשה ומחלוקת כשמעיד לחובתו – שושנת יעקב לו, א

בושת

המבייש בדברים מנדין אותו עד שיפייסנו כראוי – שו"ע א, ו: ש"ך א,יט

בידו

בממון מהני אף בחב לאחרים ולהוציא – נתיבות לו, י

איך מהני יאוש בדבר שאינו ברשותו – דברי משפט לו, ח הדין בהקדיש כשאינו ברשותו ולאחמ"כ בא לרשותו – דברי משפט לו, ח

איני יודע אם פרעתיך

הטוען איני יודע אם פרעתיך ואמר לו המלוה שיאמר בהין צדק ויפטר יכול התובע לחזור בו – ערך שי כב, ה

איסור דרבנן

מחוייב למסור כל ממונו ע"ז – ערך שי כו, א

איסורים

חלוק מבטל עשה שמכים עד שתצא נפשו מעובר על לאו שהוא בהכאה בעלמא – אלפי מנשה ג, א

אין דין אפרושי מאיסורא במילתא דלא שייך בגויה אלא לבי"ד – ערך שי ד, א

אם אשה יכולה לאפרושי מאיסורא – ערך שי ד, א

אין המורה יכול לחזור בו אפי' בהסכמת הבע"ד אא"כ גדול ממנו מחזירו – אלפי מנשה כה, ג

חייב להעיד לאפרושי מאיסורא אבל לא לאחר שנעשה האסור – שו"ע כח, א

חייב להעיד מעצמו ואפילו בספק אם יאמינו לו – פ"ת כח, ד,ז

לאפרושי מאיסורא חייב ת"ח להעיד אפי' בבי"ד קטן ממנו – שו"ע כח, ה: סמ"ע כח,כח: מאזנים למשפט כח,י: שושנת יעקב כח,ה

מחלוקת עד כמה נחשב לאפרושי מאיסורא כ"ז שאין נידון האיסור לפנינו, וכשיש רגלים לדבר שיהיה איסור לכו"ע חשיב לאפרושי מאיסורא – תומים כח, יג

פרטי האיסורים הנידחים בשוא"ת מפני כבוד הבריות – תומים כח, כב

עדות מיוחדת באיסורים – שו"ע ל, ו

פסול לענין עדות באיסורים – ישו"עות ישראל לד, יט כשצריך ב' עדים אם יש כאשר זמם – קצות לח, א: נתיבות לח,ב

עיין גם הוראה –

אליהו הנביא

אם יבוא לפני המשיח – תומים א, ב

אמתלא

עדים שחוזרים ומעדים ע"י אמתלא אם הוא גם אחר חרם או שבועה – נתיבות כט, ג

בית דין

רשימת ערכי המשנה בערך "בית דין"

מקום הדיון	בכמה דנים
מתי צריך דיינים גמירי, מומחים, סמוכים	דו"ח
נאמנות הדיינים	הוצאות
נוטל שכר	הכשרים לדון
נמצא קא"פ	הנהגת הדיינים
סדרי הדיון	זבל"א
פסק הדין	זמן הדיון
פשרה	טעות
קדימה לדיון	יחיד מומחה
קיבל קא"פ	לדון בזמן הזה
שלא בפניו	לדון על פחות משוה פרוטה
שליח בי"ד	מורשה

בכמה דנים

הטעם דבעינן שלשה – ערך שי ג,א

בהודאות והלואות צריכין ג' רק מדרבנן והטעם שאין דיניהם דין – ערך שי ג,א

צריך ג' דיינים ואפי' הדיוטות ושאי' ידע סברות הדיינים ומהני לדון אפילו בע"כ – שו"ע ג,א: סמ"ע ג,ב: ש"ך ג,ב: תומים ג,א

אם מדאו' א' כשר או רק ג' והדין בדיעבד – סמ"ע ג,א: ש"ך ג,א: מאזנים למשפט ג,א,ג: אלפי מנשה ג,א

קבלת עדות ודין אם צריך ג' דגמירי – תומים ג,ב

ב' שדנו דיניהם דין הוא רק בקיבלו עליהם – אולם המשפט ג,ב

גזלות וחבלות אם צריך ג' דגמירי – תומים ג,ב

פחות משלושה שדנו אין דיניהם דין – שו"ע ג,ב, ג

של ב' לענין מה דינם דין – שו"ע ג,ב,ג: תומים ג,ג: מאזנים למשפט ג,ו

אם יכול לדרוש להוסיף דיינים בבי"ד קבוע – פ"ת ג,ג: תומים יג,ב

אפשר להוסיף על ג' דיינים – שו"ע ג,ד

הודאה לפני ב' מומחים אם מהני – סמ"ע ג,ז: תומים ג,ד: שער המשפט ג,ד,יח,א

בדיני ממונות אם צריך בי"ד נוטה – שער המשפט יח,א

בי"ד קבוע של ה' ואמר א' א"י אם צריך להוסיף דיון – קצה"ח יח,א: אבני חושן יח, א

ד' רה"ג דחכם יחיד עדיף מב' ותלוי אם עדיף משניהם יחד או מכ"א לבד – ערך שי יח,ב

גמ"ד בב' הוא רק במינה אותם הג' לדון את דעתו – אולם המשפט יח,ג

אם הולכים אחר הרוב בא' גמיר וב' דלא גמירי – פ"ת יח,ג: שער המשפט יח,א: שושנת יעקב יח,ב: אבני חושן ג,א

לקבלת עדות צריך ג' מומחים שיושבים יחד – שו"ע כח,כ, כא: פ"ת כח,לב: שער המשפט א,ג

ב' דיינים שנשאר מבי"ד שם דיינים עליהם והנפק"מ – נתיבות ל,ח אולי לעשות דין ג' דיינים

דו"ח

כשלא צריך דו"ח ולאחר כ"ד חקרו אם עדותם בטלה למפרע – נתיבות ל,א: אבני חושן ל,ב

בדינים הצריכים מומחים אם צריך דו"ח – שו"ע ל,א: הגר"א ל,א

בד"מ לא צריך דו"ח ובדין מרומה צריך – שו"ע ל,א: סמ"ע ל,א: פ"ת ל,א

אסור לדיין להחמיר לעשות דו"ח – ש"ך ל,א: תומים ל,א

בדין מרומה שהיה דו"ח ואמר א' א"י אם נתבטלה העדות כבד"נ – ש"ך ל,ה,לג,טז: תומים ל,א: קצות ל,א: אבני חושן ל,א: מאזנים למשפט ל,ב: אולם המשפט ל,א: אלפי מנשה טו,ב

עדות על נזירות צריכה דרישה וחקירה – תומים ל,ז

הוצאות

מי משלם בבן נתבע שצריך ללכת למקום האב – שו"ע י"ד,א: אלפי מנשה יד,ב

שכר הזמנה לבי"ד משלם המלוה – ש"ך יא,ב

ב' הצדדים משלמים על כתב הטענות – שו"ע יג,ג

לוה שלא נמצא ושולחים אחריו אם חייב – אבני חושן יד,ב

סומא באחד מעיניו אם כשר לתחילת דין — שו"ע ז,ב: סמ"ע
 ז,ו ז: ש"ך ז,ב: פ"ת ז,ב: מאזנים למשפט ז,ד
 סומא בשתי עיניו פסול והדין בדיעבד — שו"ע ז,ב: ש"ך ז,ב:
 תומים ז,ב: מאזנים למשפט ז,ד: שושנת יעקב ז,ב
 אינו סומא ממש אלא שכהו עיניו כשר — פ"ת ז,ג
 דיין הקרוב למורשה פסול — באר הגולה ז,ג
 מאיזה גיל כשר לרון — שו"ע ז,ג: ט"ז ז,ג: פ"ת ז,ד: תומים
 ז,ג,ד: מאזנים למשפט ז,ה
 בן י"ג שלא הביא ב' שערות אם כשר והטעם — שו"ע ז,ג:
 תומים ז,ד: קצות ז,ג: אולם המשפט ז,א
 הדין בב' ת"ח השונאים זא"ז שדנו עם עוד דיינים והסכימו
 כולם לפסק — שער המשפט ז,ד
 מחלוקת אם גר דן את חברו אפילו בכפיה — סמ"ע ז,ד: ט"ז
 ז,א
 גר דן את ישראל בלא כפיה — סמ"ע ז,ד: קצות ז,א: נתיבות
 ז,א: דברי משפט ז,א
 אשה פסולה — שו"ע ז,ד: תומים ז,ה: מאזנים למשפט ז,ו
 אפי' שלושתם גרים שאמן מישראל כשרים — סמ"ע ז,ה
 שתויי יין לרון ד"ג — תומים ז,ו
 פסול לרון את שותפו — רעא ז,ז
 לרון אוהב ושונא — שו"ע ז,ז: סמ"ע ז,ז: מאזנים למשפט ז,י
 הרב יכול לרון תלמידו וכן אביו של התלמיד — שו"ע ז,ז: סמ"ע
 ז,כא
 הפסול משום אהבה ושנאה יכול להושיב דיינים אחרים —
 שו"ע ז,ז: סמ"ע ז,כב
 שני ת"ח השונאים זא"ז אסורים לישב בדין — שו"ע ז,ח: פ"ת
 ז,יח: רעא ז,ז: באר הגולה ז,ח: שער המשפט ז,ד: מאזנים
 למשפט ז,יב
 איזה שונא פסול — תומים ז,ט
 עד החתום בשטר פסול לרון עליו — ש"ך ז,ט: ט"ז ז,ז
 שלא יהיו הדיינים קרובים זל"ז ולא לעדים — שו"ע ז,ט:
 מאזנים למשפט ז,יג
 טעם הפסול בסומא — אורים ז,ט: קצות ז,ב: נתיבות ז,ב:
 שושנת יעקב ז,ב
 הפסול להעיד מחמת קורבה או עבירה פסול לרון — שו"ע
 ז,ט: רעא ז,ט
 אוהב ושונא שדנו עם בדיעבד מהני — תומים ז,ט: שער
 המשפט ז,ב
 קטן אם פסול — סמ"ע ז,ט: תומים ז,ג
 לרון כשב' הבע"ד אוהביו או שונאיו — פ"ת ז,יא

נתבע שיצא זכאי משלם רק מה שגרם בסירובו לרון —
 שושנת יעקב יד,ג
 תשלום הוצאות במסרב הנתבע ויצא זכאי — תומים יד,ד
 תובע הרבה אם ידוע על מקצת ישבע ויטול ואם לא ידוע כלל
 פטור — שושנת יעקב יד,ד
 אם בנים חייבים לשלם הוצאות שחייב אביהם — אבני חושן
 יד,ד,ז
 נתחייב לרון בפני פו"פ אם הוא גם שכר טירחא — ערך שי
 יד,ה
 אמר לחבירו לך לבי"ד ואני אבוא אחריך ולא בא צריך לשלם
 — שו"ע יד,ה: גרא יד,לא: שער המשפט יד,ג
 אינו חייב אפי' שנתחייב בדין אא"כ סירב לדין — שו"ע יד,ה:
 סמ"ע יד,כז: ש"ך יד,י,יא: פ"ת יד,יב: אבני חושן יד,ג:
 אלפי מנשה יד,ג
 באיזה בירור יכול להוציא מהסרבן — שו"ע יד,ה: סמ"ע יד,ל:
 פ"ת יד,טז: תומים יד,ה
 אם חייב הוצאות שהוצרך לכופו בערכאות כשהלך ברשות
 בי"ד — פ"ת יד,יד: אבני חושן יד,ו
הכשרים לרון
 כשדנים בזה"ז משום סיג אם כשר בקרובים — שער המשפט
 ב,א
 אם סגי באמו מישראל לדי"ג וכשמיירי בגר אחר — שושנת
 יעקב ז,א
 אפילו זרע זרעם של גרים פסול — סמ"ע ז,א
 איך שייך שגר ירון כלל הא בעינן סמוכין — קצות ז,א:
 נתיבות ז,א
 גר פסול לרון ישראל אא"כ אביו או אמו מישראל אבל לרון
 גר כשר — שו"ע ז,א: סמ"ע ז,א,ד, : רעא ז,א: פ"ת ז,א
 אם מועיל כשמקבלים עליהם גרים לרון והדין בד"ג — תומים
 ז,א: קצות ז,א: מאזנים למשפט ז,א,ב: ערך שי ז,א
 שתוי פסול רק לדין שא"א להחזירו — אולם המשפט ז,ב
 שתויי יין רשאי לרון בדבר המפורש במשנה — אולם המשפט
 ז,ב
 דיין קטן שהתנו עמו שאם יטעה יתחייב לשלם — ערך שי
 ז,ב
 אפי' שלושתם ממזרים כשר — שו"ע ז,ב
 גר אם יכול לרון גר שאביו מישראל — אורים ז,ב
 גר אם יכול לרון גר שאמו מישראל — אורים ז,ב
 נסמא באחד מעיניו לאחר שנסמך אם כשר לדיני נפשות —
 קצות ז,ב
 נסמא קודם גמר דין אם כשר — פ"ת ז,ב

הדין שכשאין חכמים שידונו מושיבים הטובים שבהם ואם הוא דאו' – שו"ע ח,א: אבני חושן א, א

אסור לדיין להתמנות עבור כסף – שו"ע ח,א: פ"ת ח,ב: מאזנים למשפט ח,ג

אסור להמנע מלדון מחשש שמא יטעה – שו"ע ח,ב

מותר למנות דיין אע"פ שיש גדולים ממנו – באר הגולה ח,ב: אורים ח,ו

דרך החכמים שלא להתמנות לדיינות עד שיפצירו בהם – שו"ע ח,ג: מאזנים למשפט ח,ה

אסור להתנהג בשררה ולא בקלות ראש – שו"ע ח,ד

אם מותר ליקח שוחד בקיבלו עליהם – דברי משפט ט,א

אסור לקבל שוחד אפילו לוקח משניהם בשוה – מאזנים למשפט ט,א

אפילו אחר גמ"ד אסור לדיין לקבל מתנה – רעא ט,א

לקח שוחד משניהם בשוה לזכות את הזכאי אי"צ להחזיר – מאזנים למשפט ט,א

אסור לתת או לקבל שוחד וצריך להחזיר כשיתבענו – שו"ע ט,א: סמ"ע ט, ג, ד: פ"ת ט,ב: קצות ט,א: נתיבות ט,ב: מאזנים למשפט ט,א

לקבל שוחד דברים – שו"ע ט,א: פ"ת ט,ד

קיבל שוחד ודן כדין אם צריך להחזיר בלא תביעה – שושנת יעקב ט,ב

האם מותר לתת מתנה לדיין לפני שתבע את חברו לדין – שו"ע ט,ב: סמ"ע ט,ז: פ"ת ט, ו, ז: מאזנים למשפט ט,ג,ד

עושים לדיינים קופה שיתפרנסו ממנה – שו"ע ט,ג: פ"ת ט,ח

אסור לדיין להגדיל שכר לסופרים והשמשנים – שו"ע ט,ד

מותר ליטול שכר בטלה אבל לא שכר לדון ואם דן דינו בטלים ואם חייב להחזיר – שו"ע ט,ה: סמ"ע ט, יג, יד: ט"ז ט,ה: פ"ת ט, יב: שער המשפט ט,ב: קצות ט,ב: נתיבות ט,ד: מאזנים למשפט ט,ז

אסור להניח לתלמיד בור שישב אצל הדיין – שו"ע ט,ו

תלמיד היושב לפני רבו ורואה זכות לעני חייב לומר והדין לעשיר – שו"ע ט,ז: ט"ז ט, ו, ח: פ"ת ט, יד: מאזנים למשפט ט,ח

צריך להיות מתון בדין – שו"ע י,א

דיין צריך להתייעץ עם דיינים גדולים ממנו – שו"ע י,ב: קצות י,א

מי שלא הגיע להוראה אסור לדון ומי שהגיע חייב – שו"ע י,ג

בשניהם חזקים חייב להזדקק להם אם הוא גם ביש סכנה לדיין – אולם המשפט יב,א

כשרים לדון אורחים ופועלים וכיוצ"ב – ש"ך ז,יב

לדון שונא מחמת שעבר עבירה – פ"ת ז,יב: מאזנים למשפט ז,י

כל שיש לדיין צד הנאה פסול אא"כ תיקנו שידון – שו"ע ז,יב: סמ"ע ז,כח

לדון שכן – פ"ת ז,יד

בן נח אם כשר לדון קרוביו – תומים ט,א

שאל חפץ אם יכול לדון את המשאיל – שו"ע ט,א: סמ"ע ט,ה, פ"ת ט,ה

הנוטל שכר ודן אמת אם דינו בטלים – תומים ט,ב

לדון את רופאו ואם חלוק אם ריפא מקודם ואם היה בשכר – פ"ת ט,ה

נטל שכר משניהם והחזיר לא נפסל לדון – מאזנים למשפט ט,ו

אם הנוטל שכר דינו בטלים רק בשודא – פ"ת ט,י: אלפי מנשה ט,ה: ערך שי ט, ג: שושנת יעקב ט,ב

דיין שטעה אם נפסל לדיינים אחרים – פ"ת כה,א

טעם הפסול במלך – אלפי מנשה כח,ג

הפסולים מחמת קורבה עברה קטטה ריעותא שבגופם וצד הנאה – שו"ע לג,א יב

לדון מחותנים – שו"ע לג,ו

גדר רשע שפסול לדון – שו"ע לד,א טו: סמ"ע לד,ד,ו,י: פ"ת לד,ד יז

נוטל שכר פסול אא"כ נטל ללכת לראות את המעשה – שו"ע לד,יח: פ"ת לד,כה: נתיבות לר,י: מאזנים למשפט לד,יט

הנהגת הדיינים

אסור לשבת בדין עד שידע עם מי יושב – שו"ע ג,ד: ערך שי ג,ה

י"א דשתויי יין מותרים לדון – שו"ע ז,ה: תומים ז,ו: פ"ת ז,ו: הגר"א ז,טו

אחרי אכילה ושתיה י"א שאסור לדון – פ"ת ז,ו

נידהו אם יכול לדונו – תומים ז,יא

יודע בחבירו שהוא רשע לא ישב עימו לדין – שו"ע ז,יא: פ"ת ז,י: פ"ת ז,כג

המעלות שצריך להיות לדיינים – שו"ע ז,יא: פ"ת ז,כד

אם דיין פסול יכול לשבת בדין בשתיקה – פ"ת ז,יט

דיין שמונה מחמת עושרו אם ראוי לכבדו – קצות ח,א

מותר לדיין לעסוק במלאכה של מצוה בציבור – שושנת יעקב ח,א

אסור להעמיד דיין שאינו הגון – שו"ע ח,א

הדין כשלא מצליחים לברור שלישי — שו"ע יג, א
 מלשון השו"ע שכתב אחד מבע"ד משמע שזבל"א יכול לתבוע
 או התובע או הנתבע — שו"ע יג, א: אלפי מנשה ג, ג
 אם שני הבוררים מחליטים לדון בלי שלישי האם יכולים
 הבע"ד להתנגד — שו"ע יג, א: ט"ז יג, א: הגר"א יג, ו
 לא צריך הסכמת בעלי הדין לשלישי והדין כשהסכימו
 לפשרה — שו"ע יג, א: סמ"ע יג, א: ש"ך יג, א: פ"ת יג, ב
 : אבני חושן יג, א
 כיצד בוררים זבל"א — שו"ע יג, א: סמ"ע יג, א
 אם צד אחד מערים לתבוע דיין שאינו הגון כופים אותו לדון
 לפני ג' — שו"ע יג, א: סמ"ע יג, ז: ש"ך יג, ד
 י"א שאפשר לתבוע בזבל"א לדון בפני חמישה — שו"ע יג, א:
 סמ"ע יג, ט
 התחילו לדון בזבל"א אם יכול לטעון לב"ד הגדול קאזילנא
 — תומים יג, ב
 האם אפשר קודם לברור את השלישי או שצריך שדוקא
 השניים יבררו שלישי — פ"ת יג, ב
 הדין כשהתברר שהשלישי קרוב — פ"ת יג, ב
 כותבים בשטר את שמות הבוררים ומאותו זמן אין יכולים
 לחזור — שו"ע יג, ב
 שני הצדדים משלמים שכר הסופר — שו"ע יג, ב
 עד מתי יכולים לחזור בע"ד מקבלת הבוררים — שו"ע יג, ב:
 מאזנים למשפט יג, ג
 עד מתי יכולים להוסיף דיינים יותר מג' — שו"ע יג, ב: פ"ת יג, ג,
 ד: אבני חושן יג, ג
 אין כופים אדם שיתן את טענותיו בכתב — שו"ע יג, ג
 כל דין בי"ד עליהם — פ"ת יג, ג
 אם אסור לשמוע לפני הדיון את הבע"ד — פ"ת יג, ג: שער
 המשפט יז, ב
 אין יכול לפסול דיין שבירר חברו א"כ יש לו שני עדים —
 שו"ע יג, ד: אבני חושן יג, ד: מאזנים למשפט יג, ו
 יכול לבחור דיין לזבל"א כרצונו ואפי' אם השני בחר דיין גדול
 יכול לבחור קטן ממנו — סמ"ע יג, ד: מאזנים למשפט יג, ב
 אם בירר הנתבע דיין היודע עדות לתובע דוחקים בו למצוא
 אחר — שו"ע יג, ה
 הדיינים יכולים לשאול את בי"ד הגדול או כל מי שירצו, אבל
 הדיינים שדנו הם יפסקו — שו"ע יג, ו: אבני חושן יג, ה:
 מאזנים למשפט יג, ז
 יכולים להתייעץ עם אחרים בלי רשות הבע"ד — שו"ע יג, ו:
 פ"ת יג, ב, ה

כשיש חשש נזק לדיין אי"צ למחות בעוברי עבירה אפי' על
 ל"ת — ערך שי יב, א
 אסור לדיין לסלק עצמו מן הדין אף בברי היוקא — שושנת
 יעקב יב, א
 דיין מסתלק מלדון בעלי זרוע — תומים יב, א
 עד איזה שלב בדיון יכול הדיין להסתלק — שו"ע יב, א: באר
 הגולה יב, ג: פ"ת יב, א
 חייב הדיין שלא לגור מפני איש הוא רק בספק סכנה —
 אולם המשפט יב, ב
 מתי מותר לבי"ד להסתלק מלדון — תומים יב, ב
 דיין שרואה שב' הדיינים מקלקלים הדין מה יעשה — אורים
 יב, ג
 צריך להתרחק בכל היכולת שלא לקבל דין תורה — שו"ע
 יב, ב
 אם בע"ד יכול לדרוש מהדיינים לשאול חכם הנמצא רחוק
 אפי' שיש בזה הוצאות — שו"ע יד, א
 דיין שלבו נוקפו לא יחזיק דבריו — שו"ע יז, ח
 דיין שחושב שטועים בדין אם יכול לומר א"י כדי להרבות
 דיינים — פ"ת יח, ד
 מתי מותר לדיין לקבל מתנה מנדון שהיפך בזכותו — תומים
 לד, יח
 אסור לתת לדיין מתנה על מה שזיכה בדין — שו"ע לד, יח:
 פ"ת לד, כח: רעא, לד, יח
זבל"א
 אם שני הנבררים קרובים האם יכול לכופ הנתבע את התובע
 לברור אחר — רעא יג, א: אבני חושן י"ג, ג, א
 כשהדיינים אינם קבועים עדיף זבל"א אם אחד רוצה — שו"ע
 ג, א: אלפי מנשה ג, ג
 בי"ד קבוע ושאינו קבוע אם התובע או הנתבע יכולים לדרוש
 זבל"א — אלפי מנשה ג, ג
 דיינים קבועים עדיפים מזבל"א דוקא כשהם גמירי — מאזנים
 למשפט ג, ד: אלפי מנשה ג, ג
 אם יכולים לדון לאוהב ושונא — שו"ע ז, ז: סמ"ע ז, כ
 לשיטות שיכולים לדון לאוהב ושונא אם גמר באוהב מאוד
 ושונא גמור — פ"ת ז, טו: מאזנים למשפט ז, י
 צד אחד שבוחר אוהב של השני או שונא של עצמו האם נפסל
 — פ"ת ז, טו: רעא ז, ז
 קרוב או פסול מהתורה וי"א שגם מדרבנן פסול להיות דיין
 בזבל"א — סמ"ע ז, כ: ט"ז ז, ז
 אם מספיק שנים בדין ובפשרה — תומים יג, א

לסדר את הטענות בע"ש ובשבת אי שרי – מאזנים למשפט
ה,ג

זמן ישיבת הדיינים – שו"ע ה,ג, ד

לקבוע דיון לבעלי שמחה כחתן ובעל ברית – פ"ת ה,ד

קובעים דין בסיון – סמ"ע ה,ה

בקיבלו עליהם אם מהני להתחיל דין בער"ש בממונות
ובחליצה – דברי משפט ז,א

ראו הבי"ד בשבת ויו"ט אם יכולים לדון – קצות ז,ו: מאזנים
ז,ח: ערך שי ז,ג

אין מקבלים עדות בלילה אלא כשקיבלו הבע"ד והעדים
יכולים לחזור בהם והדין בדיעבד – שו"ע כח,כד: סמ"ע
כח,סג: ש"ך כח,לא: פ"ת כח,לג: אבני חושן כח,י

טעות

כשהדין המע"ה אם הוא טועה בד"מ – ש"ך כ"ה,ב: מאזנים
למשפט כה,ב

טעה בשקול הדעת לפני שנתקיים הפס"ד אם יכול לחזור –
שושנת יעקב יד,א

בד' הטור דטועה בשיקול הדעת חייב אף דעדיין לא נתן
והחילוק מקיבלו יחיד מומחה כג' – דברי משפט כב,א

קיבל קא"פ וטעו חוזר והדין כשהוציאו ממון – שו"ע כב,א:
ש"ך כב, ט, י: אבני חושן כב, ד: מאזנים למשפט כב,ז

מ"ט חוזר ול"א דנתיאש הבע"ד דהא לא ידע שיחזור – אבני
חושן כה,א

הטעם שהוציא מהמוחזק בתיקו קם דיניה ופטור – שושנת
יעקב כה,א

יחיד מומחה וקיבלוהו אם קם דינא – קצות כה,א

כשפטורו מחמת דחשיב אונס אי אף בנו"נ ביד – נתיבות
כה,א

טעות ונו"נ ביד א חייבים מדין מזיק או גניבה – קצות כה,א:
נתיבות כה,א

דין דיין שטעה בהדיוטות ביחיד מומחה ובהדיוט שקבלוהו
והדין כשנו"נ ביד – שו"ע כה,א: סמ"ע כה,א: ש"ך כה,א:
סמ"ע כה, ז, ח: ש"ך כה, ד, ה: קצות כה,ג,ז: נתיבות כה,יב:
מאזנים למשפט כה,א: שער המשפט כה,ז,ח,יא

טועה בדב"מ מחזירים הדין וכשא"א מח' אם הדיין חייב –
שו"ע כה,א: ש"ך כה, ב

פסק דלא כפוסקים קדומים אם זה טעות שחזרת – שו"ע
כה,א: ש"ך כה, ג

דיין א' יכול לברר שחבירו טעה והוא עצמו אינו יודע זאת
אם חייב – דברי משפט כה,ב

טעה בשיקול הדעת דינו – שו"ע כה,ב

אם ביררו עשרה והסכמו שילכו אחר הרוב והסתלק אחד
הדין בטל ואם חזר והסכים חוזר הדין – שו"ע יג,ז: רעא
יג, ד,ז

כשהבוררים קרובים זה לזה מי נדחה מפני מי – נתיבות יד,ג
עדיף בי"ד במקום אחר מזבל"א – פ"ת יד,ה

הדין בזבל"א שאמר הא' אינו יודע – שער המשפט יח,ג: אבני
חשן יח,א

כשלא כתבו שטרי בירורים אם יכולים לחזור – תומים כב,ג
עד מתי נאמן פשרן לומר את מי זיכה, ועד מתי יכול לשנות
את הפסק – שו"ע כג,א: סמ"ע כג,א: פ"ת כג,ב, ד,ה: רעא
כג, א

אם האיסור לקלל דיין נאמר גם על זבל"א – שו"ע כז,א: פ"ת
כז, א

זמן הדיון

הטעם דבהתחילו לדון ביום יכולים לגמור בלילה – אולם
המשפט ה,א

שעברו ודנו בשבת במזיד אם דינם דין – שער משפט ה,א
לדון בשבת ויו"ט כשאין דיין כמוהו – תומים ה,א: אלפי
מנשה ה,א

לדון בשבת ויו"ט והדין בדיעבד – שו"ע ה,א: תומים ה,א:
מאזנים למשפט ה,א: שושנת יעקב ה,א: אבני חושן ה,א

במקום שנוטלין שכר לדון מותר לדון בער"ש וע"כ במקום דיש
חשש פסידא לא אסרו חז"ל – ערך שי ה,ב

אפשר לדון בע"ש בהסכמת שני הצדדים – שושנת יעקב ה,ב
הטעם שאין דנים בע"ש ועי"ט – תומים ה,ב

טענת בתולים מקבלים אף בשבת דהוא מילתא דאיסורא –
שושנת יעקב ה,ב

לדון בערב שבת ויו"ט כשאין דיין כמוהו – אלפי מנשה ה,ב
לדון בשבת ויו"ט כשיש צורך – תומים ה,ב

הטעם דמהני בדיעבד לדון בלילה – קצות ה,ב,רגג, נתיבות
ה,ב

אם דנים בע"ש ועי"ט ובניסן ותשרי – שו"ע ה,ב: סמ"ע ה,ו:
פ"ת ה, ד,ו

אסור להתחיל לדון בלילה והדין האידנא שיש אור – שו"ע
ה,ב: סמ"ע ה,ז, ח: ש"ך ה,ד,ה: פ"ת ה, ו ז: מאזנים ה,ד:
שושנת יעקב ה,ג

דן בשבת וחזרו בהם עד מוצ"ש בכדי שיעשה מהני – מאזנים
למשפט ה,ב: ערך שי ה,א

דנו בלילה אם יכולים הבע"ד והעדים לחזור בהם – שער
משפט ה,ג

אם מותר לקבל טענות בע"ש ולדון אחר שבת – סמ"ע ה,ג

אפשר דכל היכא דפטור הדיין הדר דינא לכו"ע — תומים
כה,ה

הכרעת הפוסקים שנתפשט חיבוריהם חשיב טעות בדבר
משנה — נתיבות כה,ו

טעה בדבר שיש בו מח' בשיקול הדעת אך לא ידע אם קם
דינא — שער המשפט כה,ו

קבלת דיין לענין טעות בנתבע סגי בבא לפנייהם ובתובע רק
בקיבל בפירוש — תומים כה,ו

דיין המקבל שכר שטעה אם חייב — קצות כה,ו,יא

בקיבלוהו עליהם מתי מהני לפטור וטעם החילוק בין ג'
הדיוטות לא' מומחה ואם בעינן קבלה או דסגי שבאו
לפניהם — נתיבות כה,ז

טעה בשיקול הדעת אי מהני תפיסת הנתבע — שער המשפט
כה,ז

קבלו עליהם דיין שלא גמיר כלל הדין בטעה ובלא טעה —
קצות כה,ז: נתיבות כה,יא

בדבר הצריך ג' ל"מ קיבלו עליהם כתרי — ערך שי כה,ח

גם להש"ך בתרתי לריעותא טעה בשיקול הדעת יכול לחזור
— ערך שי כה,ח

טעה בדבר שיש בו מח' חלוק אם ידע מהמח' או שידע רק
שיטה א' — ערך שי כה,ח

טעה בשיקול הדעת במח' שא"א לברר פטור — ערך שי כה,ח

בד' הרמב"ם חלוק מומחה שנתפרסמה מומחיותו לענין
תשלומין בטעה — תומים כה,ח

ג' הדיוטות ויש גדול מהם הטעם דאין יכול לחזור הדין —
נתיבות כה,ח

מומחה שקיבלו רק התובע וטעה וזיכה את הנתבע אם פטור
— שער המשפט כה,ח

כיון שהיום דנים רק מחמת שליחות כל שטעה הדיין לגבי
זאת בטלה השליחות, ואימתי לא אמרינן כן — ערך שי
כה,ט

ג' הדיוטות אימתי חשיבי כיחיד מומחה ופטורים ואימתי
חייבים — נתיבות כה,ט

החזיר ללוה משכון בשוי חלק מהחוב אם קם דינא — קצות
כה,ט,יא

כשקם דינא רק כשעשה מעשה בממון אם סגי במקצתו —
קצות כה,ט: נתיבות משה"כ כה,כז: אלפי מנשה כה,ד

חייב שבועה דאו' ופטרו לגמרי אם חייב — אבני חושן כה,טו

חייב שבועת היסת במקום דאו' אם חייב — אבני חושן כה,טו

ג' סמוכים שטעו — תומים כה,טו

פסק נגד שו"ע רמ"א ש"ך וסמ"ע האם הוא כטועה בד"מ —
פ"ת כה,ב

אם חייבים מדין מזיק בידים או גרמי — קצות כה,ב: נתיבות
כה,יד,טו

קבלו עליהם דיין וטעה בשיקול הדעת — שו"ע כה,ב: ש"ך כה,
יב,יג, יד: נתיבות כה,ז

טעה בתיקו או בפלוגתא דרבוותא — ש"ך כה,ב: תומים כה,ב:
קצות כה,ד: נתיבות כה,ב,ה: מאזנים למשפט כה,ב

כשטעה ראוי שיחזיר הזוכה כדי לפטור את הדיין — ערך שי
כה,ג

להחזיק כשהדין להוציא הוי טעות משא"כ להיפך — אבני
חושן כה,ג

מומחה ולא נטל רשות או שלא היה מומחה וקבלו אותו וטעה
בשיקול הדעת, חילוק בין נשא ונתן ביד ללא נשא ונתן
ביד — שו"ע כה,ג

טעה בדבר משנה ונו"נ ביד אין להוציא ממנו — תומים כה,ג

טעם הפטור במומחה — שושנת יעקב כה,ג

מומחה צריך לברר שהוא מומחה אך נאמן במיגו — אלפי
מנשה כה,ג

קבלו עליהם דיין אם צריך קנין — קצות כה,ג

מומחה וקיבלוהו הטעם דפטור — קצות כה,ג,ה,ו

קבלו אותו גם לטעות האם חייב, והאם הדין חוזר — שו"ע
כה,ג: סמ"ע כה, כד: ש"ך כה, לו

כשרק שניים חייבו כמה משלם כ"א והדין כשיש יחיד מומחה
— שו"ע כה,ג: סמ"ע כה, כה: ש"ך כה, לח: קצות כה,יב:
נתיבות כה,יח: אבני חושן כה, יד

אם צריך להוכיח שהוא מומחה כדי להפטר — ש"ך כה,ג:
קצות כה,ד: אבני חושן כה, ה

ד' הר"ן דהטעם דגדול מחזיר הדין הוא משום פסידא דבע"ד
וכשהדיין חייב לא מהדרינן — דברי משפט כה,ד

אם חייב בלפנים משורת הדין במומחה שטעה — תומים כה,ד

אם חייב רק כשמודה שטעה — קצות כה,ד

הטעם דבעינן מומחה וסמוך לפוטרו ול"ד לאו"ה דסגי
במומחה — נתיבות כה,ד

מקח שנתקיים על פי הוראת חכם מוטעית המקח בטל —
תומים כה,ד

טעו בשיקול הדעת מ"ט לא יכולים לטעון הראו לנו שטעינו
— קצות כה,ד: נתיבות כה,ב,ג

הדין בטעה בפשרה — שו"ע כה,ה

קיבלו עליהם ג' הדיוטות וטעו ואיכא גדול שיכול לשנות הדין
אם חייבים — דברי משפט כה,ה

באו אליו לדין בלא כפיה הוי קבלה — ש"ך ג,י: תומים ג,ה:
 שושנת יעקב ג,א

קטן מומחה אם דן יחידי — תומים ז,ד

דיין יחידי לא ידון לפני גיל ארבעים — פ"ת ז,ד: תומים ז,ד:
 מאזנים למשפט ז,ה

שתוי אינו יכול לדון — תומים ז,ו

אם יכול לדון ע"פ ראית עצמו — ערך שי ז,ז

מומחה יכול לחייב ע"פ אומדנא — שו"ע טו,ד: סמ"ע טו, יג

אם יש בו תרתי לריעותא — תומים כב,ב

הטעם בשי' הרמב"ם דהודאה בפניו ל"מ — אולם המשפט
 כג,ג

שקיבלוהו אם אמרינן בי"ד קם דינא — קצות כה,א

כשיש מח' ולא ידע אלא דעת א' והחילוק מג' הדיוטות —
 סמ"ע כה,י: ש"ך כה, ז י: קצות כה,ג,ה,ו

אם יש מומחה בזה"ז — ש"ך כה,יג, ד

לדון בזמן הזה

הא דפעמים מבואר שמהני משום נעי"ד ופעמים משום
 שליחותיהו — ערך שי א,א

כשודאי חייב אי"צ לשליחותיהו — אבני חושן א,א

נזק ששומתו ידועה אם דנים בזה"ז — תומים א,א

מ"ט שליחות לזה"ז מהני ולא הוי דשלב"ע — ערך שי א,א:
 יז, א

אם דנים בזה"ז מדאו' או מדרבנן — סמ"ע א,א: נתיבות א,א:
 אבני חושן א', א': אלפי מנשה א,א,ב

בזה"ז דליכא סמוכין כשקיבלו עליהם הבע"ד חייב לדון —
 ערך שי א,ב

שאני קנס של עובר על תקנה שגובים אפי' בבבל — אבני
 חושן א,ב

אם דנים דינא דגרמי למ"ד דהוא קנס — שושנת יעקב א,ב

אם דנים ה' דברים פגם וכופר — שו"ע א,ב: ט"ז א, ב: תומים
 א,א

דנו בזמן הזה אינם מומחים הדין בטל — שער המשפט א,ב:
 מאזנים למשפט א,א

אם דנים בזה"ז אש ובור — ש"ך א,ב: פ"ת א,ב: קצות א,ב: שער
 המשפט א,ב: אולם המשפט א,א: ישו"עות ישראל א,ב

אם דנים ירושות מתנות קבלת גרים וכפיה לגט — סמ"ע א,ג

אם בזה"ז נחשב לבי"ד לענין הודאה וקבלת עדות — שער
 המשפט א,ג: אבני חושן א,י

אם דנים בהמה שהזיקה אדם או בהמה וכן אדם שהזיק
 בהמה — שו"ע א,ג: מאזנים למשפט א,ו: אולם המשפט
 א,ג

חייב היסת במקום שבועה דאו' אם נחשב מזיק — שער
 המשפט כה,טו: שושנת יעקב כה,ד

טעו בשיקול הדעת מתי קם דינא ומתי הדר דינא — נתיבות
 כה,י

בקם דינא אם מחייבים את הבן — שער המשפט כה,י

כשגדול מחזירו מתי חוזר במומחה ובהדיוט וקבלו — שער
 המשפט כה,י

כשקם דינא אם הדיין יכול לתבוע את הבע"ד שיחזיר כדי
 שהוא לא יתחייב — שער המשפט כה,י

נו"נ ביד הוא אף ע"י שליח בי"ד — תומים כה,יז: אורים
 כה,לו

כשיש מח' ולא ידע אלא דעת א' הדין בג' הדיוטות וביחיד
 מומחה — סמ"ע כה,י: ש"ך כה, ז י: קצות כה,ג,ה,ו

פרטי הדיעות בדין חזרת דיין שטעה ע"י גדול הימנו — תומים
 כה,יב

טעה בדבר משנה חוזר רק ע"י הדיין עצמו — אבני חושן כה,יג

בטעמא דמשלמים הא כ"א לבד אינו יכול — שער המשפט
 כה,יג

כפוהו לשלם הוי כנו"נ ביד — נתיבות כה,יג

הטעם במומחה שלא נו"נ ביד למ"ד דהדר דינא — נתיבות
 כה,יד

מומחה שלא קיבלוהו וטעה אם מחזירין הדין או לא וישלם
 הדיין — ש"ך כה,יד: דברי משפט כה, ד

מומחה וקיבלוהו כשמקבל שכר הטעם דפטור — קצות כה,יז

התברר שטעה קודם שהוציאו הממון הדר דינא — ש"ך כה,כט

קבלו עליהם יושבי קרנות וטעו פטורים — ש"ך כה,ל: נתיבות
 כה,ז

יחיד מומחה

אם דן מדאורייתא או דרבנן — קצות ב,א,ג,ב: נתיבות ג,א

לר"א דיחיד יכול לדון אם הוא דוקא מומחה — אולם המשפט
 ג,א

אינו כבי"ד דל"מ הודאה בפניו ואינו מחייב שבועה ואין
 הוחזק כפרן וקבלת עדים — תומים ג,א: קצות
 ג,ב,ג,לד,א,עט,ז: נתיבות ג,א,ג: מאזנים למשפט ג,א: אלפי
 מנשה ג,ה: שושנת יעקב ג,ב

י"א דאינו דן בכפיה — קצות ג,א,ז,א: מאזנים למשפט ג,א

דינו בזה"ז — שו"ע ג,ב,ג: סמ"ע ג,ד,ז: ש"ך ג',ז,ח,י: פ"ת ג,ה:
 קצות ג,ד: מאזנים למשפט ג,ו,ח

הודה במקצת לפניו אם חייב שבועה דאו' — תומים ג,ד:
 קצות ג,ב: מאזנים למשפט ג,ז

אם דן דין פשוט ומורגל — ש"ך ג,י: קצות ג,ד

דין גניבות וגזלות — שו"ע א, ג: תומים א"ב: קצות א, ג: נתיבות א, ב: מאזנים למשפט א, ז,

כופין על מזונות בניו ובנותיו בזה"ז — קצות א, ד,

סמיכה בזה"ז מהני רק לחליצה וגיטין ולא לקנסות — ש"ך א, ד, אם דנים דינא דגרמי מוסר ועד זומם — שו"ע א, ד: סמ"ע א, טז: פ"ת א, ד: אולם המשפט א, ד,

דברים שלא דנים האידנא אין שמים אותם לניזק כדי שיוכל לתפוס — שו"ע א, ה,

קנס משום סייג אם דנים — ט"ז א', א': תומים א, ה,

אע"פ שלא מגבים בזה"ז קנס מנדים עד שיפייס — שו"ע א, ה: סמ"ע א, יח

המבייש בדברים מנדין אותו עד שיפייסנו כראוי — שו"ע א, ו, : ש"ך א, יט

מה שלא דנים בזה"ז אם חייב לציד"ש — קצות א, ז,

לגבות בזה"ז שבח — ש"ך א, ח: מאזנים למשפט א, ח,

גם האידנא אפשר לקנוס מי שלא ציית דינא לתת קנס למלך — סמ"ע א, כא

אפילו אינם סמוכים פעמים שיכולים לדון — שו"ע ב, א,

כשהעם פרוץ יכולים לדון בזה"ז ואם יכולים לעשות ממש כד"ת — שו"ע ב, א: שער המשפט ב, א: מאזנים למשפט ב, א: דברי משפט ב, א,

אם יש להם כח לקנוס יחיד הפרוץ בעבירות — סמ"ע ב, ג: פ"ת ב, א: מאזנים למשפט ב, א,

דין יחיד מומחה בזה"ז — שו"ע ג, ב, ג: סמ"ע ג, ד, ז: ש"ך ג, ז, ח, י: פ"ת ג, ה: מאזנים למשפט ג, ו, ח,

לדון על פחות משוה פרוטה

בהא דפקדון וגזל מצטרפים לפרוטה — אלפי מנשה ו, א,

הטעם שפחות משו"פ מצטרפים ול"א שכבר מחל — ערך שי ו, א,

כשהגיע ממון בהתר לא מצטרפים כמה תביעות של פחות מש"פ — ערך שי ו, א,

אם נזקקין לפחות משו"פ כשב' הצדדים מסכימים — אלפי מנשה ו, א,

גניבה וגזילה דנים גם כשהוזל לפחות משו"פ והחילוק משומרים — שושנת יעקב ו, א,

הטעם שלא דנים פחות משו"פ — שער המשפט ו, א,

התחילו לדון בהלואה ובגזילה ואבידה על יותר משו"פ אם גומרים על פחות — שער המשפט ו, א,

חצי פרוטה גזל וחצי הלואה אם מצטרפים לתביעת שו"פ — שער המשפט ו, א,

לרמב"ם כיון שנוקקין למחט שהודה ממילא גומרין הדין גם במה שאינו שו"פ, והרמב"ן מוכיח דגם אין גומרין בפחות משו"פ ולכך גם בהודאת שני כלים בעינן שו"פ — שושנת יעקב ו, א,

אם דנים שו"פ של שני שותפים — פ"ת ו, א: אולם המשפט ו, א, אין ישיבת בי"ד על פחות מש"פ והדין כשבתחילת הדין היה שו"פ ובגמ"ד פחות — שו"ע ו, א: סמ"ע ו, ג: אבני חושן ו, ב: אלפי מנשה ו, א,

כשהדיין נוטל שכר וממילא התביעה על פחות מש"פ אין נזקקין — ערך שי ו, ב,

תבעו פרוטה והחזיר לו חצי נזקקים לשאר — אורים ו, ב,

תובע שחזר ותבע עוד פחות משו"פ אם דנים — שושנת יעקב ו, ב,

נזקקין לתביעת הנתבע על התובע אפי' על פחות משו"פ ואחר גמ"ד — סמ"ע ו, ב: אורים ו, ב: פ"ת ו, ג: שושנת יעקב ו, ב,

דנו משום שחשבו ששו"פ ונתברר ששוה פחות — אורים ו, ב: נתיבות ו, א,

מורשה

דיין הקרוב למורשה פסול — באר הגולה ז, ג,

צריך שישב בשפה שמבין בעל דינו, שכר מורשה שאינו מבין צריך לשכור אחר — שושנת יעקב יז, ג,

אל תעש עצמך וכו' אם נאמר רק על דיינים או על כולם — שער המשפט יז, ה,

שלא הביא ראיה לבי"ד מפני שלא ידע — תומים כ, א,

מורשה שלא הביא ראיה לבי"ד מפני שלא ידע — תומים כ, א,

מקום הדיון

במח' הראשונים אם לוח יכול לכופ את המלוה לדון בבי"ד הגדול — תומים יד, א, ב: אבני חושן יד, א

במקום שנהוג לדון בבי"ד של סוחרים יכול לכופ לדון שם ולא בד"ת — פ"ת ג, ב: רעא ג, א: ערך שי ג, ו

אם חייב לדון בפני ג' קטנים ממנו והדין אם ביחד הם גדולים הימנו — ערך שי ז, ד,

אם יכול לחייבו לדון לפני מי שקטן ממנו — שו"ע ז, ו: פ"ת ז, ח, רשאי ללכת לבי"ד שקטן ממנו — פ"ת ז, ט, כח, טו

דיינים שהלכו לעיר אחרת אם הבע"ד חייב ללכת אחריהם — שער המשפט יא, ב,

אם הולכים אחר הנתבע כשיש לתובע ראיות — ערך שי יד, א,

בד' הרמב"ן דיכול לתבוע לילך לבי"ד החכמים יותר מהבי"ד בעירו אף דליכא בית הוועד — דברי משפט יד, א,

הדיוטות יכולים לדון כשקיבלו עליהם בממונות ולא בקנס –
ערך שי א,ב

בד' הר"ן דאסור להדיוט לדון ובחילוק בין קנסות דאו' לדרבנן
 – **ערך שי א,ב**

אם יש איסור לדון בפני הדיוטות כשקיבלום הבע"ד – **שער**
המשפט א,ב

עדיף זבל"א מדיינים שאינם קבועים אא"כ הם גמירי – **שו"ע**
ג,א: אלפי מנשה ג,ג

הודאה בפני בי"ד אפי' שאינם סמוכים מהני – **שו"ע ג,ב, ג**
 כשאין בהם אפי' חד דגמיר אם דנים בכפיה ודין מודה
 בפניהם – **שער משפט ג,ב,ג**

אם דיין דלא גמיר פוסל כל הבי"ד – **שער משפט ג,ב: אבני**
חושן ג,א: אלפי מנשה ג,ב

גמיר וסביר מהני ליה רשות המלך – **שו"ע ג,ד**

מי שאינו מומחה ולא קיבלוהו אין דינו דין – **שו"ע ג,ד**

ל"מ רשות מריש גלותא לאינו מומחה והדין בגמיר וחלוק דין
 מרצון לכפיה – **שו"ע ג,ד: סמ"ע ג,יד: ש"ך כה,כב: תומים**
ג,ו: מאזנים למשפט ג,ט

הודאה לפני ב' מומחים אם מהני – **סמ"ע ג,ז: תומים ג,ד:**
שער המשפט ג,ד. יח,א

אם כשצריך מומחין צריך גם סמוכין – **קצות ז,ב**

אם קבלת ג' הדיוטות אם מהני מדאו' – **דברי משפט ח,א**
 בי"ד קבוע צריך שכולם יהיו גמירי – **אורים ח,א: מאזנים**
למשפט ח,א

כשצריך דין חדש לבטל הקודם כשר רק בסמוכים, דמעיקרא
 לא קיבלו גם לענין זה – **ערך שי כה,א**

אינו מומחה ולא קבלוהו אפי' שנטל רשות אין דינו דין –
שו"ע כה,ד: ש"ך כה, מ

קבלת לא גמיר סתם אינו לד"ת – **תומים כה,ט**

רק במומחין צריך כלי הדיינים – **אבני חושן א', ג'**

נאמנות הדיינים

הטעם דבעודם לפניו נאמן את מי זיכה וכשנסתלקו אינו נאמן
 – **שער המשפט כג,א**

פס"ד שלא נזכר בו שם הבע"ד אם הדיין נאמן – **תומים כג,א**
 אם נאמן למי זיכה במיגו או כשע"א מכחישו – **שער המשפט**
כג,א,ד

עד מתי נאמן הדיין את מי זיכה והדין בפשרה וחילוק בין דיין
 יחיד לב' – **שו"ע כג,א: סמ"ע כג, א: תומים כג,ג: מאזנים**
למשפט כג,א,ב: ערך שי כג,ב: שושנת יעקב כג,א

אם נאמן שעדיין לא נפסק הדין או שנפסק כשהיו לפניו –
שער המשפט כג,א: שושנת יעקב כג,א

חלוק כופר הכל ממודב"מ לענין לכפות הלוח היכן לדון –
דברי משפט יד,א

כשיש בי"ד יפה סמוך לעירם ג' פרסאות אף לוח יכול לעכב
 לילך לשם – **דברי משפט יד,א**

סיכמו שיפרע במקום המלוה אם יכול המלוה לתבוע בעירו
 – **ערך שי יד,א**

אימתי כופים לילך לחכם אחר בעירו – **נתיבות יד,א**

כשאין בי"ד בעיר אם עדיף בי"ד קטן בעיר סמוכה או גדול
 בעיר רחוקה – **אלפי מנשה יד,א**

בן נתבע צריך ללכת למקום האב – **שו"ע יד,א: אלפי מנשה**
יד,ב

בדו"ד באיזה בי"ד לדון והמנהג בזה – **שו"ע יד,א: מאזנים**
למשפט יד,א

אחרי שעיקל התובע ממון דנים במקום שהממון נמצא – **שו"ע**
יד,א: סמ"ע יד, יד, טז

מלוה יכול לכפות לילך לבי"ד הגדול והדין כשהמלוה הולך
 לשם בלא"ה – **שו"ע יד,א: סמ"ע יד,ט: ש"ך יד,ה:**
אוריסיד,ו: קצות יד,א: נתיבות יד,א: מאזנים למשפט יד,ד

עשיר אלם וגדול בחוכמה דנים בעיר אחרת – **שו"ע יד,א: פ"ת**
יד, ה, ו

אכסנאי נתבע בכ"מ שימצאו והדין בב' אכסנאים – **שו"ע**
יד,א: פ"ת יד, ב

ב' בתי דין שוים בעיר אחת אם הולכים אחר הנתבע –
תומים יד,ב

כשבי"ד הגדול רחוק יותר מג' פרסאות היכן דנים – **תומים**
יד,ב

כשיש ב' דיינים בעיר אם יכול לכוף ללכת לקטן – **שו"ע יד,ג:**
סמ"ע יד, כ: תומים יד,ב

רב שתובע את תלמידו ובעל ואשה היכן דנים – **פ"ת יד,ד:**
ערך שי יד,ג

עדיף בי"ד במקום אחר מזבל"א – **פ"ת יד,ה**

החילוקים בין לוח לשאר נתבעים באזלי' בתר נתבע – **סמ"ע**
יד,ו: נתיבות יד,א: מאזנים למשפט יד,ג: ערך שי יד,א

במקום שיש בי"ד הדיוטות יכול לדרוש ללכת למומחים בעיר
 אחרת – **באר הגולה יד,ז**

בני העיר לענין אותו הבי"ד תלוי בבית החיים – **סמ"ע יד,י**
 תביעת ת"ח וע"ה מי קודם והדין כשהתחילו לדון את הע"ה
 – **ערך שי כד,א: אלפי מנשה טו,א**

מתי צריך דיינים גמירי, מומחים, סמוכים

בדין בלא כפיה אם בעינן מומחין – **תומים א,א: קצות**
ג,א.ז,א: אבני חושן א, ג

צורת ישיבת הדיינים — שו"ע ח,ב: פ"ת ח,ד

להפך בזכות ת"ח אם נוהג בזה"ז — תומים טו,א

דין מרומה כשהחשד בתובע וכשבנתבע — שו"ע טו,ג,ד: סמ"ע טו, ט: מאזנים למשפט טו,ז

דין שנראה מרומה צריך לדרוש ולחקור אפי' אם יש עדים בשטר — סמ"ע טו,י

כמה זמן נותנים להביא ראיה — שו"ע טז,א, ב: סמ"ע טז, ד: רעא טז, א ב: מאזנים למשפט טז,ג: דברי משפט טז,א

אמר שאין לו ראיה אם יכול לחזור ולהביא — שו"ע טז,ב

בע"ד שטען שיש לו עדים או ראיה הבי"ד מטילים חרם שיביאו הראיות — שו"ע טז,ג

תובע שאמר שמחזיק ראיה אבל אינה תח"י אם יכול הנתבע לדרוש שיביאה תוך ל' יום כדי שלא יצא עליו לעז — מאזנים למשפט טז,ג

אמר לאחר שיש לו שטר ראיה אם חייב למסרו — שו"ע טז,ג, ד, ה: סמ"ע טז, טו, טז: ש"ך טז ז ח: פ"ת טז, ב: מאזנים ט"ז,ז: שער המשפט טז,ב

מכחיש שאין לו ראיה אם חייב שבועה — שו"ע טז,ד: אבני חושן טז, א: שער המשפט טז,ב

אם צריך להודיע לנתבע מי התובע — אלפי מנשה יא,א

מי שלא יכול לבוא כשהזמינו אותו צריך להודיע לבי"ד לפני הדיון — שו"ע יא,א: אלפי מנשה יא,ב

כיצד מזמינים לדין — שו"ע יא,א: פ"ת יא,א

אם הנתבע יכול לדרוש מהתובע לפני הדיון לדעת על מה התביעה — ש"ך יא,א: קצות יא,א: פ"ת יא,ד: אמרי ברוך יא,א: אלפי מנשה יא,א: מאזנים למשפט יא,א: שושנת יעקב יא,א

מקור הדיון להזמין ג"פ והדין כשסירב בפעם הא' — אלפי מנשה יא,ב

מזמינים ג' פעמים גם את בני אותה העיר — אורים יא,ד

אם יכולים לכוף על לפנים משורת הדין — שו"ע יב,ב: פ"ת יב, ו: תומים יב,ד

להוסיף דיינים לאחר שטענו — תומים יג,ב

יכולים לחזור בהם מהטענות רק כ"ז שלא גמרו לטעון — אולם המשפט יג,ב

לא כופים שיכתוב טענותיו — שו"ע יג,ג

מה שטוענים בכתב לא יכולים לחזור בהם — שו"ע יג,ג: מאזנים למשפט יג,ג

ספרא דדינא כותב את הטענות רק בהסכמת הצדדים — שו"ע יג,ג: סמ"ע יג, יג

לשמוע תחילת דין ע"י שליח — תומים יג,ד

אם נאמן הבע"ד להכחיש הדיין בטענות קודם הפסק ולאחריו — אולם המשפט כג,ג

בדין שאינו שודא אם שנים נאמנים — תומים כג,ד

דיין ועד אם נאמנים יותר מב' עדים — שער המשפט כג,ד

כשהסתלקו אם נאמן שכך היתה כוונתו בפס"ד — שער המשפט כג,ה

אם הדיין נאמן שסתר טענותיו — ש"ך כג,ה: תומים כג,ג: נתיבות חידושים כג,ו: אבני חושן כ"ג, ו

בע"ד שמכחיש דיין שלא קיבל אותו מי נאמן — ש"ך כג,ו: שער המשפט כג,ג: מאזנים למשפט כג,ד

עדים ובי"ד המכחישים אם הבי"ד נאמנים טפי ואם חלוק בי"ד קבוע — ישו"עות ישראל לא,א

נוטל שכר

נטל שכר לדון והתבטל הדין אם הוא נתינה בטעות — שער המשפט ט,ב

מותר ליטול שכר עבור עשיית פשרה — ש"ך ט,ז: פ"ת ט,יג נטל שכר לדון אם דינים שלפני ואחרי שנטל בטלים — סמ"ע ט,יג: פ"ת ט,י: שער המשפט לדי,י

נמצא קא"פ

אם דיין דלא גמיר פוסל את כל מושב הבי"ד — שער המשפט ג,ב: אבני חושן ג,א: אלפי מנשה ג,ב

נמצא א' מהדיינים פסול אם עכ"פ הכשרים יכולים לחזור לדון — רעא ז,ט: פ"ת ז,כב: תומים מו,כח: ערך שי לו, א

כשהבי"ד עדים אם יש בזה דין של נמצא קא"פ — קצות לו,ז,מו,טז: נתיבות לו,י

אם בדיינים יש פסול של נמצא קא"פ — תומים מו,כח: קצות לו,ז,מו,טז: נתיבות לו,י,מו,טו: אבני חושן לו,יא: אולם המשפט ז, ד: שושנת יעקב ז,ד: רעא ז,ט: פ"ת ז,כב: ערך שי לו, א

סדרי הדיון

מתי מהני לשלוח הטענות — ערך שי א,א

סדר קבלת עדים — שו"ע יח א,ג

גם הדיוטות כשכפו לשלוח טענותיו אינו יכול לחזור בו — ערך שי ג,ג

רק הבי"ד שקיבלו הטענות והעדויות יכולים לפסוק ולא אחרים — נתיבות ג,ג: ערך שי ג,ד: מאזנים למשפט ג,ו

כיצד צורת קבלת העדות — שו"ע כח ז,ח,ט,י

כשדנים על הפסק מוציאים את כולם — פ"ת ז,יט

דיינים יכולים לשאול אחרים אבל יפסקו בעצמם — שו"ע יג, ו:
אבני חושן יג, ה

כותבין טעם הדין כדי להחזירו בטעות — שושנת יעקב יד, א
אפשר לתבוע מבי"ד נימוק לפס"ד — שו"ע יד, א, ד: סמ"ע יד, ב:
תומים יד, ג

יש מקרים שבי"ד צריך לתת נימוקים ויש מקרים שרק צריכים
לכתוב הטענות והפס"ד — שו"ע יד, ד: סמ"ע יד, כג: פ"ת
יד, ח

יש זכות לדרוש מהבי"ד לכתוב את הטענות והפס"ד וצריך
לשלם מיד ולא יכול לומר שרוצה לערער קודם — שו"ע
יד, ד: סמ"ע יד, כו: תומים יד, ג: מאזנים למשפט יד, יט, א
צריך להשוות את הבע"ד — שו"ע יז, א, ב, ג, ו

הבע"ד בעמידה בגמ"ד ובקבלת עדות אבל לא בדו"ד — שו"ע
יז, א, ג: סמ"ע יז, ה: באר הגולה יז, ו: רעא יז, א, ב, ג: ש"ך
יז, ז: תומים יז, א: נתיבות יז, ב: אלפי מנשה יז, א: מאזנים
למשפט יז, ג

עמידה ע"י סמיכה אי חשיבה עמידה — שו"ע יז, א: סמ"ע יז,
ו: ש"ך יז, ה, טז יז, א: פ"ת יז, ה, ו: הגר"א יז, ו: אבני חושן
יז, א: אלפי מנשה יז, ד: מאזנים למשפט יז, ד

אם צריכים הבע"ד לעמוד בבי"ד מומחים — תומים יז, א:
שושנת יעקב יז, ב

דיינים ובעלי הדין בסמיכה כאחת — תומים יז, ב
כיצד נוהגים כשבא ת"ח לדין — שו"ע יז, ב: רעא יז, א ג: ש"ך
יז, ו

אם רשאים לדין אילם ע"פ רמיזות — שער המשפט יז, ג
בדי"מ הדיינים צריכים להבין לשון הבע"ד אבל אי"צ שידעו
לכתוב הפס"ד באותו לשון ובנפשות צריך שידעו לפסוק
— שושנת יעקב יז, ג

כשאין מתורגמן אם דנים ע"פ רמיזות — שער המשפט יז, ג
ת"ח בע"ד אם צריך לעמוד בד"נ ובעדות אשה — תומים יז, ג
א' יושב וא' עומד מעצמו שרי — ש"ך יז, ג: פ"ת יז, ג: אלפי
יז, א

להושיב את שני בעלי הדין בגמר דין — תומים יז, ד
נתבע יחיד ע"י תובעים רבים כדי שלא יסתתמו טענותיו יכול
להביא קרוביו כמספר התובעים — שו"ע יז, ד: סמ"ע יז,
ח, טז: פ"ת יז, ז: תומים יז, ה

אם מותר לבע"ד לישוב מעצמם — פ"ת יז, ד: רעא יז, א ג
הדין בשמע צד אחד לפני שידע שיהיה דין — שו"ע יז, ה: סמ"ע
יז, י: ש"ך יז, ט: פ"ת יז, י, יא

בוה"ז אם העדים יכולים לשבת לכתחילה — סמ"ע יז, ה:
קצות יז, ב: אלפי מנשה יז, ג: ערך שי יח, א

אסור לשמוע צד אחד והדין בדיעבד — שו"ע יז, ה: ש"ך יז, ט:
פ"ת יז, ח: אבני חושן יז, ב

לדין ד"מ וד"נ על פי מתורגמן — תומים יז, ו
אם יכולים לשמוע מפי מתורגמן והדין בב' מתורגמנים —
שו"ע יז, ו: סמ"ע יז, יד: פ"ת יז, יב: תומים יז, ו: שער המשפט
יז, ג

דיינים ועדים בסמיכה כאחת — סמ"ע יז, ו: ש"ך יז, ה: תומים
יז, ז, כח, כד

הדיין צריך לשמוע דברי הבע"ד ולחזור עליהם — שו"ע יז, ז:
סמ"ע יז, טו: פ"ת יז, יג

הדיין לא יסיע לבע"ד — שו"ע יז, ח: שער המשפט יז, ה
אם מותר לדיין לומר לתובע שיכול לתבוע יותר והדין
בדיעבד כשאמר — שו"ע יז, ט, י, יא, יב: סמ"ע יז, כו: ש"ך יז,
טו, טז: פ"ת יז, טו, יח: תומים יז, ז: קצות יז, ג: נתיבות יז, א:
מאזנים למשפט יז, ח, ט: שער המשפט יז, ו, כב, ה

צריך לפסוק מיד כשמתברר הדין — שו"ע יז, יא: פ"ת יז, יז
בע"ד שמגזים כשאין הדין כן צריך הדיין לומר לו שטועה —
שו"ע יז, יב

אם הבע"ד רוצה אחרי הדין לתבוע יותר כיון שטעה — פ"ת
יז, יח: נתיבות יז, ב: אבני חושן יז, ג: שער המשפט יז, ו:
אולם המשפט יז, ד

בד"מ אם יש חיוב להתחיל מן הקטן — תומים יח, א
גילה דעתו קודם הדין אם יכול לדין — ש"ך יח, א: רעא יח,
א

ג' שדנו והסתלק א' אם יכולים לגמור הדין — שו"ע יח, ד: סמ"ע
יח, יא: ש"ך יח, ה: פ"ת יח, ט: תומים יח, ד: נתיבות יח, א:
אבני חושן יח, ב: מאזנים למשפט יח, ז: שושנת יעקב יח, ג
כיצד מודיעים את הפס"ד — שו"ע יט, א

אסור לומר לבע"ד מי חייב ומי זיכה — שו"ע יט, א: פ"ת יט, א:
מאזנים למשפט יט, א

אם קודם גמ"ד יכול להביא עדים — אולם המשפט כ, א
קבעו לו זמן ולא בא יכול לבוא לטעון אח"כ — סמ"ע כ, א
אמר א"י ושילם ואח"כ רוצה לטעון אם נאמן — פ"ת כ, א:
אבני חושן כ, א

מי שנתחייב בדין עד מתי ובאיזה אופנים יכול להביא ראיות
חדשות — שו"ע כ, א: מאזנים למשפט כ, א, ג

יורש ולוקח שאמרו שאין להם ראיות יכולים לחזור ולטעון
— שו"ע כ, א: פ"ת כ, ד, ו: אבני חושן כ, ד: מאזנים למשפט
כ, ב: שושנת יעקב כ, ד

שתק כששאלוהו אם יש לו ראיות עדיין יכול להביא ולטעון
— ש"ך כ, ב

בנכסי יתומים אימתי יכולים למחות כשהגדילו — נתיבות יב,ב

פסקו פשרה ונודע אח"כ שהיה חב לאחרים לא חשיב פשרה בטעות — שושנת יעקב יב,ב

משכון שביד הפשרנים מתי מהני ומתי צריך לומר דלא כאסמכתא — קצות יב,ב,ג: נתיבות יב,ח

אם דינה כמכר — שער המשפט יב,ב,ה,ר,ב,רה,ד

אם צריכים לכלול בקנין מי הפשרנים — קצות יב,ב: נתיבות יב,ד: שער המשפט יב,א

מצוה לומר לבע"ד בתחילת הדין אם רוצים לפשר — שו"ע יב,ב: סמ"ע יב,ו: ט"ז יב,ב: מאזנים למשפט יב,ג

בי"ד שעושה פשרה תמיד הרי זה משובח — שו"ע יב,ב: סמ"ע יב,ו: פ"ת יב,ד

טעו בפשרה הדין חוזר — רעא יב,ב: פ"ת יב, יג

אם יכולים לפשר אחר שנתחייב שבועה ועי"ז יפטר — שו"ע יב,ב: ש"ך יב, ז: רעא יב, ב: אולם המשפט יב,ג

עד איזה שלב יכולים לפשר — שו"ע יב,ב: ש"ך יב,ה: ו: תומים יב,ג: אבני חושן יב, א: מאזנים למשפט יב,ד: רעא יב, ב

אם הדיין יכול לעשות פשרה מחמת שא' אלם — ערך שי יב,ג

כשרוצה לעשות פשרה מחמת שא' מהבע"ד אלם — ערך שי יב,ג

פשרה הקרוב לדין היינו להוריד שלישי או קצת יותר מהתביעה — פ"ת יב,ג

אם צריך רצון שני הבע"ד על הפשרנים — אולם המשפט יב,ד

בי"ד יכולים להחרים שתתקיים הפשרה ושהיתומים לא יוכלו למחות — שו"ע יב,ד

אינו יכול לחזור מחמת שאינו רוצה ד"ת — ערך שי יב,ה

מה שחוזר בו בלא קנין הוא מתקנ"ח — ערך שי יב,ה

בפשרה לא מהני הקנין להכשיר גם באחד כיון שהקנין נצרך להוריד האסמכתא — שושנת יעקב יב,ה

י"ל דאף אם פשרה הוי כקבלו עלייהו וסגי בחד, אבל לענין שלא יוכלו לחזור קודם גמ"ד בעינן תרי דאל"כ הוי תרתי לריעותא. ושלא יחזור לאחר גמ"ד סגי בחד לכו"ע — שושנת יעקב יב,ה

היודע שחברו חייב לו ולא יצליח להוציא בבי"ד אם מותר להשתמט עד שיתפשר — אורים יב,ה: נתיבות יב,ג

אפשר לעשות פשרה כשא"א לברר — שו"ע יב,ה: סמ"ע יב, יב בתקיעת כף או שבועה דמסלק אסמכתא מהני פשרה בשנים — ערך שי יב,ו

בעלי דין שהכחישו את הפשרנים מי נאמן — תומים יב,ו

איזה אמתלא צריך כדי שיוכל לחזור ולטעון — אורים כ,ג: שושנת יעקב כ,ב: אבני חושן כ, ג

אחרי שכבר טען יכול להוסיף טענות שאינם סותרות — סמ"ע כ,ה

התחייב שבועה ורוצה לשלם יכול לחזור עד גמ"ד ומתי נקרא גמ"ד — שו"ע כב,ג: סמ"ע כב, כ, כא: ש"ך כב, יח, יט, כ

יכולים לדרן ע"פ טענות שנטענו בפני בי"ד פסול — סמ"ע כב,ה התובע יכול לדרוש שיפסקו רק כשירצה — שו"ע כד,א: סמ"ע כד, ט

מתי נותנים זמן יותר מל' יום — תומים כד,ג

הדינים צריכים להבין את לשון העדים ולא ישמעו ממתורגמן אבל להשיב ע"י מתורגמן אפשר — שו"ע כח,ו

אם בקבלת עדות מוציאים את כולם — שו"ע כח,ח: ט"ז כח,ח אין מקבלים עדים קודם ששיב הנתבע לטענות התובע — שו"ע כח,כה

בקבלת עדות הדיינים יושבים והדין בעמדו או נסמכו — שו"ע כח,כו: סמ"ע כח,סד: באר הגולה כח,כו

פסק הדין

סדר פסק הדין והדין כשחלוקים בפסק — שו"ע יח,א, ב: סמ"ע יח, ט: ש"ך יח, ב, טז יח,א: פ"ת יח, ה, ז

אחר פס"ד אין בי"ד אחר רשאים לדונו — סמ"ע יט,ב: באר הגולה יט, ב: רעא ג,א: מאזנים למשפט יט,ב

איך לשון הפס"ד כשהדיינים היו חלוקים איך לפסוק — שו"ע יט,ב: סמ"ע יט, ג: פ"ת יט, ד

דיין החולק על הפס"ד אם צריך לחתום — קצות יט,ב: שער המשפט יט,ב

פס"ד בידו אי הוי שטר ראייה ואי חיישינן בו לנפילה — נתיבות כג,ג

פשרה

אם מועיל תפיסה במיגו אחרי פשרה — אבני חושן י" ב,ג

מותר ליטול שכר עבור עשיית פשרה — ש"ך ט,ז: פ"ת ט,יג

מ"ט בפשרה לא אזלינן בתר רובא — דברי משפט יב,א

בפני יחיד בקנין אי מהני — שער המשפט יב,א

קיבל קא"פ לפשרה יכול לבטל גם כשיודע להיכן נוטה — אלפי מנשה יב,א

מ"ט צריך שלא יהא קנין דברים ודלא כמקבל ע"ע קא"פ — דברי משפט יב,ב

אי"צ לחוש שחב לאחרים — שושנת יעקב יב,ב

אסור להטות את הפשרה — שו"ע יב,ב

נתפשו ע"ד שיתן מעות ולא נתן אם מהני כאילו התקבלתי
— ערך שי יב,י

צריך לקיים את הפשרה מיד — שו"ע יב,י

פשרה בפני טובי העיר לא צריכה קנין — פ"ת יב,י

הדין בנתפשו שיתן מנה כל חודש כ"ה זהובים ואם יאחר
זמן א' יצטרך לשלם הכל בב"א — ערך שי יב,יא

באונס יכול לחזור — שו"ע יב,יא: סמ"ע יב, כב: פ"ת יב,יח: שער
המשפט יב,ב

הפשרנים נאמנים שעשו קנין — ש"ך יב,יב

בע"ד שעשו פשרה מעצמם אם צריכים קנין — ש"ך יב,יב:
מאזנים למשפט יב,ט: פ"ת יב, יב: שער המשפט יב,ב.ר.ב:
אלפי מנשה יב,ב

בלא קנין וכתב הנתבע שטר בלשון הודאה מהני — שו"ע יב,יג
על קרקע בלא קנין ובנו שניהם לא יכולים לחזור והדין בבנה
אחד — שו"ע יב,יג: סמ"ע יב, כג: ט"ז יב, י י,יא,יב: מאזנים
למשפט יב,טו

בטעות חוזרת — שו"ע יב,יד: פ"ת יב,כ

בפשרנים לא הולכים אחר הרוב — שו"ע יב,יח: סמ"ע יב, יג,
כ: מאזנים למשפט יב,יז: שער המשפט יב,א,ו

בעלי חובות שהסכימו לפשרה וא' מתנגד כופים אותו — פ"ת
יב,יט

בלא קנין רק נתנו פקדון אינו כלום אא"כ אמרו דלא כאסמכת
— שו"ע יב,יט: ש"ך יב,כה: קצות יב,ג: נתיבות יב,ח:
מאזנים למשפט יב,יח: הגר"א יב, כט

הטעם שצריך קנין — הגר"א יב,כז: שער המשפט יב,ב

עד מתי נאמן פשרן את מי זיכה ועד מתי יכול לשנות הפסק
— שו"ע כג,א: סמ"ע כג, א: פ"ת כג, ב, ד ה: רעא כג, א

טעה הדיין בפשרה דינו — שו"ע כה,ה

התפשר כדי להפטר משבועה ובא עד המסייע אם יכול לחזור
— פ"ת כה,יג: שער המשפט כב,ב: שושנת יעקב כב,ט

הוברר שטעו במציאות מתי הוי פשרה בטעות — נתיבות
כה,כ

הסכים להתפשר כיון שלא ידע את העובדות חוזר — סמ"ע
כה,ל

קדימה לדין

דיני קדימה בדיונים בבי"ד — שו"ע ט"ו, ו,א, ב: סמ"ע טו, א,ז,
ט"ז טו,א: מאזנים למשפט טו,א

ב' עשירים שא"א לדונם בזא"ז מי קודם — ערך שי טו,א

באו בב"א דין פרוטה ודין מנה בב' עשירים מנה קודם ובעני
ועשיר עני קודם — ערך שי טו,א

אסור לנתבע להשטם כדי שהתובע יתפשר והדין בשו"א —
שו"ע יב,ו: פ"ת יב, ח: מאזנים למשפט יב,ו

כמה פשרנים צריך והטעם לכך — תומים יב,ו: שער המשפט
יב,א

פשרה שעשו הבע"ד עצמם בלא קנין עכ"פ תפיסה מהני —
ערך שי יב,ז

אי בעינן קנין כשנתן מקצת הממון ואם יכול לחזור ממה
שנתן — נתיבות יב,ז

צריך קנין וי"א שבשתקו אחר ששמעו הפשרה א"צ והדין
בשלושה — שו"ע יב,ז: סמ"ע יב, יג: ש"ך יב,י: קצות יב,ב:
נתיבות יב,ד: פת יב, יא: תומים יב,ז: שער המשפט יב,א:
מאזנים למשפט יב,ז

קבלו עליהם בי"ד והב"ד עשו פשרה צריך קנין — שו"ע יב,ז:
סמ"ע יב, יד: פ"ת יב, י: מאזנים למשפט יב,ח

התחייב בשטר לפשרה מהני אף קודם שידע איך יפשו אבל
בקנין אודיתא ל"מ — שו"ע יב,ז: סמ"ע יב,יח: תומים יב,ז:
מאזנים למשפט יב,יא

לשיטות שצריך קנין י"א שצריך להקנות החפץ שבו דנים
והחילוק בין תובע לנתבע — שו"ע יב,ז: סמ"ע יב,יט, כ:
ט"ז יב, ז: פ"ת יב, יג: אלפי מנשה יב,ב: מאזנים למשפט
יב,יב

פשרה צריכה קנין או שטר והדין בשלושה — שו"ע יב,ז: פ"ת
יב, יא: תומים יב,ז: שער המשפט יב,א

א' עשה קנין ואח"כ נתרצה הב' אם מהני — ערך שי יב,ח
לא מהני אם נתן השטר לבי"ד, אפי' אם כתוב שם שאם לא
יקיים את הפשרה יתנו אותו לשכנגדו, דהוי אסמכתא
— ערך שי יב,ט

צריך לתת את שטר הפשרה לבע"ד ולא לבי"ד — ערך שי
יב,ט

שטר פשרה שאם לא יקיים את פסה"ד יתנוהו לשכנגדו והקנה
במע"ש או בזכין — ערך שי יב,ט

קיבלו פשרה וקנסו את העובר עליה לא יכול להיקנס ולהפטר
מהפשרה — שו"ע יב,ט

צריך לקבל דיינים מסוימים ולא דיינים בסתמא — פ"ת יב,ט:
שער המשפט יב,א: אבני חושן יב, י: יג, ב: דברי משפט
יב,א

נתפשו מפני שלא היה לו ראייה ואח"כ מצא הפשרה בטלה
— שו"ע יב,טו: פ"ת יב, כא

מחל אחרי פשרה י"א שא"צ קנין — סמ"ע יב,טו: ש"ך יב, י, טז:
מאזנים למשפט יב,ז

אחר שאמרו את הפשרה לבע"ד א"א לשנות אבל אמרו
לאחרים אפשר — פ"ת יב,טז

קיבלו עליהם לדון בלילה אם יכולים לחזור קודם גמ"ד –
אולם המשפט ה,א

קיבלו עליהם לדון בלילה מהני והדין בחליצה – סמ"ע ה,ז:
אבני חושן ה,ב, ה: דברי משפט ז, א

בא לדין אצל קא"פ או בלילה אם הוי קבלה ואם חלוק בא
מעצמו לבא בהזמנה – סמ"ע ה,ז: ש"ך ז,טו: תומים ז,ח:
שושנת יעקב ג,א: שער משפט ה,ב: אבני חושן ה,ד

קיבלו עליהם ולא ידעו שהם פסולים – תומים ז,א: דברי
משפט ז,א

קיבלו גר אם כשר גם כשצריך לקבל עדות הצריכה ליכולת
הזמה – דברי משפט ז,ב

קבלת אוהב מהני אף בקבלוהו כב' וסגי בקבלת הא' –
שושנת יעקב ז,

קיבל קרוב או פסול לדיין האם מותר להם לקבל שכר – פ"ת
ט,יג: שער המשפט ט,ג

קיבל בי"ד של ב' ולא בא אם יכולים לנדרתו – שו"ע יא,א:
סמ"ע יא,ח

קיבל קא"פ כג' כשרים בקנין אם יכול לחזור לפני גמ"ד –
שער המשפט יב,א

קיבלו אינו ראוי לדון יכול להסתלק אף אחר שהתחיל לדון
– שושנת יעקב יב,א

קיבלו עליהם מחוץ לבי"ד אם יכולים לחזור – דברי משפט
יג,ג

אם קבלת חד כג' הוי תרתי לריעותא ואם חלוק קודם
שהוציא המעות תח"י לאחמ"כ – דברי משפט כב,א

קבלת הפסול אי בעינן בפני בי"ד – נתיבות כב,א

קיבל קא"פ חוץ לבי"ד בלי קנין יכול לחזור אחר גמ"ד – אלפי
מנשה כב,א

קיבל קא"פ אם נאמן לומר שלא ידע – פ"ת כב,א,ז: שער
המשפט כב,א

בתרתי לריעותא כשלא עשו קנין יכול לחזור גם לאחר גמ"ד
ומה נקרא תרתי לריעותא – שו"ע כב,א: סמ"ע כב,ו: ש"ך
כב, ב: רעא כב, א: קצות כב,א: נתיבות כב,ג: פ"ת כב, ה:
תומים כב,ב: אבני חושן כב, ב: מאזנים למשפט כב,ב,ג:
שער המשפט כב,ב,ג: דברי משפט כב,א: שושנת יעקב
כב,ג: אלפי מנשה כב,ב

קיבל את טובי העיר וטעו לא יכול לחזור – שו"ע כב,א: סמ"ע
כב, יא: ש"ך כב, יב

קיבל קא"פ בקנין ושלא בקנין בפני בי"ד ושלא בפניהם מתי
יכול לחזור – שו"ע כב,א: ש"ך כב, א,ג: תומים כב,א:
מאזנים למשפט כב,א: ערך שי כב,א,ג

בתרתי לריעותא בשם פסול אחד – תומים כב,ב

מ"ט צריך פסוק שכשכבר בא לפניו דין פרוטה קודם למנה
תפול"ל דאין מעבירין על המצוות – ערך שי טו,א

אם ישראל קודם לגוי – שער המשפט טו,א

התחילו לדון את האיש אם האשה קודמת – שער המשפט
טו,א

נערה לא נשואה אם קודמת לנשואה – שער המשפט טו,א

ת"ח קודם גם כשהתחילו דין אחר וקרובו רק כשלא התחילו
ודין אשת ת"ח כקרובו – שושנת יעקב טו,א

אם קדימים יתום ואלמנה לאחר שפתחו בדין – שער
המשפט טו,א

בקרובו של ת"ח – שו"ע טו,א: סמ"ע טו, ה: ש"ך טו, ב: פ"ת טו,
ב: תומים טו ב,ג: נתיבות טו,א: מאזנים למשפט טו,ה

אם מקדימים שליח הת"ח – קצות טו,א: תומים טו,ג

דין שמוציא בדינים ודין שאינו מוציא מי קודם – קצות טו,ב

קטן גדול מי קודם – קצות טו,ב

שבועה דאו' ודרבנן מי קודם – קצות טו,ב

ביתום ואלמנה שנתבעים – פ"ת טו,ג

רק יתום קטן קודם – ערך שי טו,ג

דיני קדימות בנתבע – תומים טו,ג

להקדים כהן – תומים טו,ג

ת"ח ויתום מי קודם לדין – תומים טו,ג: שער המשפט טו,א

אם יש דין ת"ח בזה"ז לענין להקדים אותו לדין – סמ"ע טו,ד:
ש"ך טו, א: פ"ת טו, א,ג: רעא טו, א ב: מאזנים למשפט טו,ג

אשת חבר לאחר מיתת בעלה אם קודמת – שער המשפט
יז,א: אולם המשפט יז,ב

תפס הנתבע מטלטלין נזקקין לדבריו תחילה – שושנת יעקב
כד,א

נזקקין לתובע תחילה אא"כ זילי נכסי דנתבע – שו"ע כד,א:
תומים כד,א: קצות כד,א,ב: נתיבות כד,א,ב

משכון שהודה התובע שנפחת ומחולקים בשיעור אם נזקקים
לתובע תחילה – תומים כד,ב

קיבל קא"פ

קיבלו לדון דברים שלא דנים בזה"ז אם מהני כשבאו מדעתם
ובע"כ – פ"ת א,ג: שער המשפט א,ב: מאזנים למשפט א,א

קבלו ב' אם חשובים בי"ד לקבלת עדות – נתיבות ג,ג

קבלו ג' הדיוטות אם יכולים לחזור קודם גמ"ד ואחר גמ"ד –
שער משפט ג,ג

קיבלו עליהם יושבי קרנות או שהמחום רבים עליהם כשרים
– ש"ך ג,ג: פ"ת ג,א

קיבלו ב' דיינים ושידונו בלילה אם צריך קנין – נתיבות ה,א

כשבזוהו וציערוהו הטעם שנאמן רק לנדות ולא להלקות –
סמ"ע ח,כג: אורים ח,י

מתי לא נאמן להפסיד ממון אבל עכ"פ מנדים – שושנת יעקב
יא,א

לענין מה נאמן שהבע"ד מסרב לבוא – שו"ע יא,א: סמ"ע יא,ה:
באר הגולה יא,ו

שליח בי"ד צריך להזמין בשם כל הדיינים – שו"ע יא,ב: סמ"ע
יא,יא

צריך להמתין עד ששליח בי"ד ימצא את הנתבע ויודיענו,
והדין אם אפשר להודיע לאשתו או לשכנים של הנתבע
– שו"ע יא,ג: סמ"ע יא,יב: אורים יא,ט: מאזנים למשפט
יא,ג,ד

אם נאמן על סירוב הנתבע לענין היתר ערכאות – אלפי
מנשה יד,ד

הדין דנו"נ ביד הוא אף ע"י שליח בי"ד – תומים כה,יז:
אורים כה,לו

האם בני נח מצווים על הדינים – אבני חושן א,
הטעם דמהני הפקר בי"ד להפקיע דו"ח ולא לגבי שיהני
הדיוטות – ערך שי א,א

אם יכולים להלקות מי שבא מעצמו ללקות – שער המשפט
א,א.ב,ב

צריך שיהיה בבי"ד מזומן מקל רצועה ושופר – סמ"ע א,א:
פ"ת א, א: מאזנים למשפט א,ב

מח' אם מהני סמיכה בזה"ז ע"י הסכמת כל חכמי ישראל וגם
לשיטות שמהני זה לא ע"י רוב – תומים א,ב

קנס חכמים על תקנתן גובים בכל מקום – שו"ע א,ה: ערך שי
א,ה

טען חוץ לבי"ד אם הפסיד את המיגו – קצות א,ח,מז,ג קלג,ג:
נתיבות א,ה,מז,ד,קלג,ד

צורת הסמיכה ואם צריך לסמוך ביד – סמ"ע א,ט

אם צריך להסמך רק ע"י מי שנסמך – סמ"ע א,ט

הסומך והנסמך צריכים להיות בא"י – סמ"ע א,ט

העובר עבירה ועדיין היא תחת ידו אין בי"ד נזקקין לו משא"כ
היכא דעשה תשובה ואין היא תח"י – ערך שי ב,א

האם בכוחם רק להפקיע ממון או גם לזכות לאחר – פ"ת ב,ב

מחלק בין עשה ול"ת דלא בעינן בי"ד ללשפוט מחלל שבת
וכדו' והוצאת ממון דבעינן בי"ד – אלפי מנשה ג,א

בי"ד שקול שכולם הסכימו לפס"ד – שער משפט ג,ד.יח,א

לדון ברשות המלך בלי רשות הקהל – שו"ע ג,ד: תומים ג,ו:
פ"ת ג,ח: מאזנים למשפט ג,יא

לכוף בע"ח במועד שישלם אי שרי – אורים ה,ב

קיבל ב' דיינים ובלילה אי הוי תרתי לריעותא – אבני חושן
כב,ב

ל"מ קבלת גוי אפי' בקנין והדין בדיעבד כשדן – שו"ע כב,ב:
ש"ך כב, טו: אבני חושן כב, ו: מאזנים למשפט כב,י

קבלת א' דלא גמיר שידון כמומחה אם הוא תרתי לריעותא
– שער המשפט כב,ג

קיבל יחיד אם צריך קנין – שער המשפט כב,ג

קיבל יחיד דלא גמיר אם יכול לחזור אחר גמ"ד – שער
המשפט כב,ג

אם מהני קבלת עכו"ם בקנין כשבדיניהם זכאי יותר – סמ"ע
כב,טו

קיבל לדיין ועשו פשרה מקרי טעות – סמ"ע כב,י

אם מהני תקנה שידונו דיינים קבועים גם לקרוביהם – אלפי
מנשה לג,יא

שלא בפניו

אם טענו לפני ב"ד יכולים לגמור שלא בפניהם – שושנת
יעקב יג,ב

יכולים לפסוק בפני התובע בלבד – שושנת יעקב יג,ב

בד"נ מהני בדיעבד שלא בפניו – תומים יג,ד

בדיעבד בד"מ אם כשר שלא בפניו – תומים יג,ד

מתי מהני לפסוק בד"מ שלא בפניו – תומים יג,ד

מתי מותר לשמוע הטענות שלא בפניו – ערך שי יז,ב: אולם
המשפט יז,ג

אם גומרים דינו שלא בפניו – שו"ע יח,ו: סמ"ע יח,יג: ש"ך יג,ח:
קצות יג,א: דברי משפט יג,ד

אם בקנס מקבלים עדות שלא בפניו – אלפי מנשה כח,ו

חילוק בין גמ"ד לקבלת עדות לענין עדים שאין מכירין הבע"ד
– שושנת יעקב כח,ו

בע"ד שהוזמן ולא בא אם דנים שלא בפניו – שו"ע כח,טז:
סמ"ע כח,נד: פ"ת כח,ל: רעא כח,טז

שליח בי"ד

שהכה את המסרב ומת בשוגג – שער המשפט ח,א: אלפי
מנשה ח,ג

שהזיק פטור והדין כשיכל להציל בע"א – שער המשפט ח,ב:
ערך שי ח,ב

אסור לנהוג בו קלות ראש – שו"ע ח,ה: ט"ז ח,ה: מאזנים
למשפט ח,ו

העונש למבזה מצער או מכה את השליח – שו"ע ח,ה: סמ"ע
ח,כג: אורים ח,יא

אין מתירין השמתא עד שישלם שכר הסופר — שושנת יעקב יא,א

חייב לחתום על שטר בוררות אף אם לא מגלה את תביעתו אך אינו חייב בהוצאת ממון — שושנת יעקב יא,א

מתי כותבים הנידוי באותו יום או רק למחרת — שו"ע יא,ג: סמ"ע יא, יג: הגר"א יא, יא

כתבו נידוי ואמר שלא שמע אינו נאמן — שו"ע יא,ד

מי שלא הגיע לבי"ד וכתבו עליו נידוי ואמר אח"כ שיבוא אין קורעים כתב הנידוי עד שיבוא — שו"ע יא,ד

כתבו נידוי על סירוב לקיים פס"ד מיד כשאומר שיקיים מתירים — שו"ע יא,ד: תומים יא,א

אמר שיקיים את הפס"ד בזמן שבי"ד לא יושב אם מתירים לו את הנידוי — אורים יא,יב

מתי נחשב גמ"ד — שו"ע יב,ב.כב,א: ש"ך ויח,יב.ה.כב,ה: סמ"ע כב,ח.כ,כא: פ"ת כב,ז: תומים יב,ג.כב,ג: מאזנים למשפט כב,ד,ה: דברי משפט כב,ב

יכולים לוותר בממון היתומים כדי להשקיטם ממריבות — שו"ע יב,ג: מאזנים למשפט יב,ה

היודע שחברו חייב לו ולא יצליח להוציא בבי"ד אם מותר להשתמט עד שיתפשר — אורים יב,ה: נתיבות יב,ג

הבע"ד יכול להתנות מתחילה דהדיין הג' יהא על דעתו — דברי משפט יג,א

ע"א המעיד עם הבע"ד שהדיין פסול אם יכולים לפוסלו — תומים יג,ג

אין לקבל טענות בכתב קודם שטענו בע"פ והטעם — שו"ע יג,ג: סמ"ע יג, יב: מאזנים למשפט יג,ה

להוסיף דיינים או לשאול אחרים בפשרה שתלויה ברצונם ובדין שאינו תלוי ברצונם — סמ"ע יג,יט: שושנת יעקב יג,א

במח' אם יכול להסתלק מגדול לקטן — דברי משפט יד,א

לא מקיימים התחייבות להשליש הממון קודם הדיון — ערך שי יד,ב

בגדרי אטרוחי בי דינא לא מטרחינן במילתא דעבידא לגלויי — ערך שי יד,ב

כל זמן שלא צריך לבוא לדין אי"צ לחוש להזמנה — שו"ע יד,ג

נתבע שעיקלו נכסיו לא נעשה לתובע — פ"ת יד,ג

התחייבו לדון בפני פו"פ ע"מ שישלח א' מכתב ונתקלקל בדרך אינו צריך לדון בפניהם — ערך שי יד,ד

פסקו לו יותר ממה שתבע אימתי הוי דין — נתיבות יז,ב: שער המשפט יז,ו

אם אפשר לדון ע"פ עדות שקיבלו בלילה — קצות ה.ב.רנג,ג: נתיבות ה,ב

מ"ט אין עד נעשה דיין — דברי משפט ז,ב

אין סומכין דיין עד שיהיה ראוי לכל הדברים — קצות ז,ב

חליצה אם צריך מומחים ואם כשר בלילה — קצות ז,ב: נתיבות ז,ב

התכוון להעיד ולא העיד יכול לדון — ש"ך ז,ד

בית דין שקול אם כשר בדיעבד — שער המשפט ז,ד.יז,א

התחייב לדון בפני אוהבו של השני אם השני יכול לסרב — ערך שי ז,ה

בכלי הקודש מח' אם צריך סילוק וודאי שמהני וכשיש יותר מתכשיט אחד יש להקל שאי"צ — שושנת יעקב ז,ה

דיני עד נעשה דיין — שו"ע ז,ה: ש"ך ז,ה: קצות ז,ד: נתיבות ז,ג: פ"ת ז,ז: ט"ז ז,ה: מאזנים למשפט ז,ז

אינו נאמן שהדיין אוהב או שונא — שו"ע ז,ז: פ"ת ז,יז

דיין קרוב אם יכול להעמיד דיין אחר — תומים ז,י

דיין שונא אם יכול להעמיד דיין אחר — תומים ז,י: שער המשפט ז,ג

ציבור יכולים לקבל בי"ד שאינו ראוי מן התורה — שו"ע ח,א

חילוק בין שוחד לרבית אם הנותן עובר איסור — מאזנים למשפט ט,א

בבית דין קבוע אם מחויב לדון בחינם — אלפי מנשה ט,ד

תובע ונתבע שחייבים שבועה מי קודם — אבני חושן טו,א

צורבא מדרבנן אם נוהג בזה"ז — תומים טו,א

קטן יכול לתבוע שכר פעולתו והדין אם יוצא בדיינים — פ"ת טו,ד: קצות טו,ב

אימתי יכול לדון ע"פ אומד דעת — שו"ע טו,ה: סמ"ע טו, טו: פ"ת טו, ט

אם זמן בי"ד ל' יום גם בידוע שיש לו מעות — דברי משפט ט"ז,א

מה שנותנים ל' יום לראיות הוא רק בנראה דיש ממש בדבריו — דברי משפט טז,א

תובע שאינו רוצה לקבל שבועת הנתבע עד שיביא ראיה — תומים טז,א

נתבע שיודע ביד מי השטר אלא שהוא פסול אם חייב לגלות לבי"ד — תומים טז,ב

טוען שהשטר מזויף ובשאר טענות אם נותנים לו הטפסת השטר לדקדק בו — שו"ע טז,ה: סמ"ע טז,טז: תומים טז,ג

קריעת הפתיחא היא התרת השמתא — שושנת יעקב יא,א

כיצד יכריע בספק – שו"ע כה,ב

במח' שלא הוכרעה לכתחילה אין להוציא ובדיעבד אם הכריע מסברתו והוציא דינו קיים – תומים כה,ב

אם בקיבלו כשנים יכול לחזור בו – ערך שי כה,ח

מהני קבלה כשנים ולא בעינן כג' והטעם – ערך שי כה,ח

באים מעצמם לדין מתי הוי קבלת הדיין – מאזנים למשפט כה,ח

נשבע בלא נק"ח כשחייב בכך אם נחתין לנכסיו – אבני חושן כה,טו

בשיטת רה"ג דאם הבע"ד יכול להחזיר המעות צריך להחזיר, ואיירי דוקא בהדיוט – ש"ך כה,כח: ערך שי כה,ז,ח

אסור לקלל דיין והדין בזבל"א – שו"ע כז,א: פ"ת כז, א

העיו פנים בבי"ד והתחייב נידוי אם מותרים למחול – שו"ע כז,ב: ש"ך כז, א: סמ"ע כז, י

כשמחרימים מי שבידו ראיות שימסרם לבי"ד הקרובים והבע"ד גם חיבים למסור – באר הגולה כה,ד

אין הבי"ד מחרימים אלא הבע"ד מעצמו ואפשר שביתומים או לצורך מחרימים – תומים כה,ה

אינם נעשים בע"כ ולכן אם העידו בע"כ ל"מ וכן העדים יכולים לחזור – ישו"עות ישראל כה,ט

אין מקבלים עדות על קטן – שו"ע כה,יט: סמ"ע כה,נז: פ"ת כה,לא

בד' הטור דלאחר תחילת הדין אינו יכול לילך לבי"ד הגדול – תומים כה,כב

ראוי לפרסם בשטר קבלת עדות מי הם העדים – שו"ע כה,כב

רוב דיינים הוא רוב בפסק ולא דוקא בטעמי הפסק – שער המשפט ל,ד

שני בתי דינים מצרפין עדותן לדון לפיה אבל לא להעיד לפני ב"ד אחר – אלפי מנשה לו,

בממונות אי"צ להעיד ביחד ולא באותו בי"ד וכמה בי"ד מצטרפים – שו"ע ל,ט יב

כשמצטרפין כמה בי"ד לדין א' כמה צריכים לבא מכ"א – פ"ת ל,יג: סמ"ע ל,לד: נתיבות ל,ח: אלפי מנשה ל,ה

מתי חיישינן לזילותא דבי דינא – ערך שי לג,ג

הטעם דאין מברכים על מצות בצדק תשפוט עמתך – אלפי מנשה הקדמה לסימן א

ערכאות עיין ערכאות

בן נח

אם מצווים על הדיינים – אבני חושן א, א

חלוק בי"ד קבוע מזבל"א לענין דיין שאמר א"י אם בטל כל הבי"ד – אבני חושן יח,א

האומר איני יודע אין צריך לתת טעם לדבריו – שו"ע יח,ג

קיבלו עליהם בי"ד והוצרכו להוסיף אם צריך דעת הבע"ד –

שער המשפט יח,ג

קיבלו עליהם ג' ואחד אומר איני יודע אם בטלה הקבלה והדין בזבל"א – שער המשפט יח,ג: אבני חושן יח,א

רב ותלמיד אפי' בשעה שיושב לפני רבו נמנים כב' באיסורים – אולם המשפט יח,ד

מתי הרב ותלמידו נמנים כדיין א' – שו"ע יח,ה: סמ"ע יח, יב: תומים יח,ה: מאזנים למשפט יח,ט

דיין שיודע שטעו ויכול להחזיר הדין מתי מותר לומר לבע"ד – קצות יט,א: שער המשפט יט,א

מתי מנדים כשלא שילם אחרי פס"ד – שו"ע יט,ג: אלפי מנשה יט,ב

האומר אין לי עדים מ"ט אינו נאמן אח"כ במיגו שלא היה אומר כן – דברי משפט כ,א

אמר חוץ לבי"ד שאין לו ראיה אם יכול להביא ראיה, הדין בתובע ובנתבע – שושנת יעקב כ,א

אם מועיל טענת אונס לקיום הפס"ד – תומים כא,א

קיבל להשלים הטענות עד זמן מסוים ונאנס – שו"ע כא,א: ש"ך כא, ג, ה: חתס כא, א: סמ"ע כ"א, ד: ט"ז כא,א: פ"ת כ"א, ג: מאזנים למשפט כא,ב,ג

התחייב אם לא יבוא לבי"ד הכוונה לבי"ד שבאותו מקום – ערך שי כא,ד

טען בפני בי"ד בלא קנין אם יכול לחזור בו – תומים כב,א

אם יכול להתחייב שבועה בקנין ועד מתי חייב – שו"ע כב,ג: סמ"ע כב, יט: ש"ך כב, טז יז: מאזנים למשפט כב,יא

כפירה בקבלת הפסול לדון אימתי חשיב כפירת ממון – נתיבות כב,ד: אבני חושן כב, ה

הודה בבי"ד והלכו לבי"ד אחר אם בטלה ההודאה – תומים כב,ה

באילו אופנים יציאה מבי"ד הוי כג"ד – תומים כב,ח

קבלו דיין לשודא או לפי אומד דעתו אם נאמן מה פסק – שו"ע כג,א: ש"ך כג, ג: אבני חושן כ"ג, ד: ערך שי כג,ב

קבלוהו לדון באומד דעתו אם יכול לחזור ולדון – תומים כג,ב

לא יכול לעכב התשלום בטענה שהתובע חייב לו ואפי' כשמודה התובע שחייב מקצת – שו"ע כד,א: סמ"ע כד, ג,ד,ה: מאזנים למשפט כד,ב: דברי משפט כד,ב

אם דיין יכול להכריע במחלוקת – שו"ע כה,ב

אם יכול להרוג את הרוצח קודם שנגמר דינו – אורים ב, ב: קצות ב,א: שושנת יעקב ב,א

גוי

עי' ערך עכו"ם –

גיזבר

אם כשר להעיד על נכסי הקדש, והדין בקרוביו – שו"ע לו, ט: סמ"ע לז,כג: ש"ך לז,י: תומים לז,ד: קצות לז,ד: נתיבות לז,ח: רעא לז,ט

גיטין

כפיה על גירושין בזה"ז דליכא סמוכין – קצות ג, א: נתיבות א,א. ג,א

בדיעבד בשבת ויו"ט – מאזנים למשפט ה, א

אם צריך בי"ד – תומים ט, ב: שער המשפט כה,ב: מאזנים למשפט לה,יג

כיון שאין עיקרו לטו"נ אין בו חסרון של מפי כתבם – אבני חושן כח, ו: מאזנים למשפט כח,יד

שאינן בו זמן הטעם דכשר – קצות ל, א: נתיבות ל,א

אם צריך דרישה וחקירה – קצות ל, ב: נתיבות ל,א: מאזנים למשפט ל,ג. לג,יג

אם בעינן שיראו כא' ויעידו כא' או אפי' א' היום וא' למחר – קצות ל, ח

הטעם שאין חיסרון של נמצא קא"פ – קצות לו, ו: נתיבות לז,י

גלות

אי חשיב דעבדינן החומרא לענין קלב"ם – אלפי מנשה כח, ב

גניבה וגזילה

איסור גזל בגוי נלמד מכל עץ הגן – אבני חושן א, י

ספק גזל הטעם דמותר – אבני חושן א, י

ספק גזל עכו"ם אסור – אבני חושן א, י

דנים גם כשהוול לפחות משו"פ והחילוק משומרים – שושנת יעקב ו, א

גזל פחות משו"פ הטעם שפטור – שער המשפט ו, א

בי"ד שטעו ונו"נ ביד אי חיובם מדין מזיק או גזל – קצות כה, א: נתיבות כה,א

אם נשמת בשביעית – ערך שי כו, ח

שומר שגנב אם חייב כפל – דברי משפט לג, א

אם מוזהרים בלקחת שוחד – דברי משפט ט, א: ערך שי ט,א
אם אמרי' בהם אדם קרוב אצל עצמו – תומים ט, א
אם כשר לדון קרוביו – תומים ט, א

ברי

אם עכו"ם נאמן בטענת ברי – ערך שי כח, ו

גבייה ממשועבדים

עד בשטר ועד בע"פ אם מצטרפים לגבות ממשו"עבדים – קצות ל, ט. נא, א

גביית חוב

אם גובה מחפץ שהלוה התיאש ממנו – תומים לז, יח: נתיבות לז,יג. ערה,א: מאזנים למשפט לז,יט: דברי משפט לז ח

אם מותר לתפוס לגוביינא מהלוה מחוץ לביתו – אלפי מנשה ד, א

אם מלוה יכול לרדת לנכסי הלוה כשסיכמו ע"ז בשעת ההלוואה – אלפי מנשה ד, א

טעמים למה לא לוקין על לא תבוא אל ביתו – אלפי מנשה ד, א

כשאין דיינים אם יכולים לזה ושליח בי"ד להכנס לביתו למשכון ולגוביינא – אלפי מנשה ד, א

למשכון לזה מחוץ לבית אסור מדרבנן – אלפי מנשה ד, א
לתפוס למשכון לפני שבאים לבי"ד כדי שיהיה לו מיגו – קצות ד, א. צז, ב: שער משפט ד,א

בעלי חובות שהסכימו להתפשר עם הלוה ואחד מתנגד כופים אותו – פ"ת יד, יט

גר שמת בעל חובו גובה מהאחרון שזכה – נתיבות לז,יג. קז, ט

גדלות

סריס נעשה גדול למפרע בלא חזקה דרבא – אולם המשפט לה, ב: ישו"עות ישראל לה,ג

אם לעדות בעי' בן י"ג מעת לעת – תומים לה, א: מאזנים למשפט לה, א, ב

כשילדה אשתו למה הוא סימן לגדלותו – תומים לה, ב

גואל אדם

אם יכול להעיד על הרוצח – ישו"עות ישראל לג, ט

אם הוא גם ברוצח בשוגג – קצות ב, א

דינו בזמן הזה – קצות ב, א: אלפי מנשה ב,א

גרמא

מראה דינר לשולחני – שער המשפט כה, א

באונס – שער המשפט כה, ח

הגדרת החילוק בין גרמי לגרמא – שער המשפט כה, ד, ז.
שפו, א

היכא שאוכל הפסד חברו – שער המשפט כו, ב

נעל בית חבירו ונגרם לו הפסד – שער המשפט כו, ב

מסרו לגוי שט"ח שכתוב בו שיוכל לתובעו בערכאות – שער המשפט כו, ב

חייב בזמן ששכיח – ערך שי כו, י

אם מועיל תפיסה – ש"ך כח, ב: תומים כח, ד: קצות כח, א:

נתיבות כח, ב: רעא כח, ג, ד, ה: פ"ת כח, ו: אבני חושן

כח, ב: אלפי מנשה כח, ב: ערך שי כח, ד

הגזים באונס למחול חובו או להעיד שקר בבי"ד אם חייב בדי"ש – ישו"עות ישראל לב, א

גרמא דגרמא אם אסור – קצות לב, א

גרמא דגרמא אם חייב בדי"ש – קצות לב, א. שפו, ג

השוכר עדים לכבוש עדותם או סותם פי עדים אם חייב בדי"ש – שער המשפט לב, א: אלפי מנשה לב, א

האומר כל המעיד אינו מפסיד אם הוא כשוכר או כמפתה –

תומים לב, ב

השוכר גוים להעיד שקר אם חייב בדיני אדם – תומים לב, ב

עבד ומשרת שהעידו שקר אם דינם כשליח בשכר – תומים לב, ב: אלפי מנשה לב, ב

השוכר עדי שקר מתי חייב בדיני אדם מתי בדי"ש ומתי פטור – שו"ע לב, ב: סמ"ע לב, ח: ש"ך לב, ב, ד: רעא לב, ב: אבני חושן לב, א: מאזנים למשפט לב, א: אולם המשפט לב, א

מפתה בדברים להעיד אם חייב בדי"ש – רמא לב, ב: ש"ך לב, ג: תומים לב, ב: קצות לב, א: אולם המשפט לב, ב: ישו"עות ישראל לב, א: ערך שי לב, א

ג' שותפין בחוב שהערימו ותבע הא' והב' העידו אם חייבין להחזיר ואם נאמנים במיגו – ש"ך לב, ד: קצות לב, ב: שער המשפט לב, ג: אולם המשפט לב, ב: דברי משפט לב, א

אם אסור מדאוריתא או מדרבנן – שער המשפט לד, יג בהיזק שאינו ניכר – שער המשפט רכה, ד. סו, לד

גרמי

התחייבו לדון בפני פו"פ ע"מ שישלח א' מכתב ונתקלקל בדרך אין השני חייב מדינא דגרמי אלא רק בדי"ש –

ערך שי יד, ד

גנב שהאכיל אחר בידים והנגזל לא יכל להוציא הגזילה לכו"ע האוכל פטור – דברי משפט לד, ב

גנב שהאכיל אחר בידים מי חייב – דברי משפט לד, ב כל הגזלנים משלמים כשעת הגזילה – קצות לד, ג. קעו, ז.

שנד, ב. שסב, ב. שסג, ב. תז, ד

גונב מן הגנב אם חייב מדין מזיק או גזלן – קצות לד, ג: נתיבות לה, ה: דברי משפט לד, ב

תברא או שתיא אם חייב משום גנב או מזיק – קצות לד, ג: נתיבות לד, ה

החולק עם הגנב אם הוא גנב והדין כשעשה שינוי – תומים לד, ה: קצות לד, ג: נתיבות לד, ה

גר

בוה"ז דליכא סמוכין אם מהני גירות מדאו' – נתיבות א, א

גר פסול לדון את ישראל בדיני ממונות א"כ אביו מישראל ואמו גירות או אמו מישראל ואפי' אביו גוי – שו"ע ז, א: סמ"ע ז, א: רעא ז, א.

לדון בחליצה – דברי משפט ז, א

אפילו זרע זרעו פסול לכל השימות – סמ"ע ז, א

אם סגי באימו ישראלית לדון דיני נפשות ואם כשר לדון גר אחר – שושנת יעקב ז, א

גר דן את חבירו, ומחלוקת אם אפילו בכפיה – שו"ע ז, א: ש"ך ז, א: סמ"ע ז, ד: ט"ז ז, א: קצות ז, א: מאזנים למשפט ז, ג

אם מועיל כשמקבלים עליהם גרים לדון, והדין בד"נ – תומים ז, א: מאזנים למשפט ז, א, ב: ערך שי ז, א

גר גמור אם יכול לדון גר שאמו מישראל – אורים ז, ב

גר גמור לדון גר שאביו מישראל – אורים ז, ב

גר דן את חבירו רק בגר ממש אבל לא בהורתו ולדתו בקדושה, משא"כ דיין שהורתו ולידתו בקדושה דלא דן ישראל אלא גר – רעא ז, ב: פ"ת ז, א.

אם גר דן את ישראל בלא כפיה – סמ"ע ז, ד: ש"ך ז, א: קצות ז, א: נתיבות ז, א

אפי' אם שלושת הדיינים גרים שאימן מישראל כשרים לדון – סמ"ע ז, ה

מתי נענש על מה שעשה בגויותו – ערך שי לג, ב

אחים גרים מעדים זה לזה, והדין כשנולדו בקדושה – שו"ע לג, יא: סמ"ע לג, יט: ש"ך לג, ז

גר שמת והניח קרקע משו"עבדת א"א לזכות בה דהוי אינו ברשותו – נתיבות לז, יג

גרמא

דיין שטעה היכא דהדר דינא – שער המשפט כה, א, ד

דברים שבלב

כשאינו סותר מה שבפיו – ערך שי יב, יב

מחילה בלב אם מהני או רק כשבלב כל אדם – פ"ת יב, יד:

קצות יב, א: נתיבות יב, ה: שער המשפט צח, יא: ערך שי יב, יב

הפקר הקדש ונדר ל"מ בלב ורק קדשי מזבח מהני – קצות יב, א

כשמוחל מעיקרא שלא יחול חוב אין בזה דברים שבלב – נתיבות יב, ה: אולם המשפט יב, ה

כל שאינו מפורש מתוך השטר לא מהני דהוי דברים שבלב – ערך שי טז, א

ספק אם מחל התובע על התביעה או שטעה אם הוי דברים שבלב – ערך שי יז, ג

דיינים

עיין בי"ד –

דינא דמלכותא

ל"מ לבטל דין תורה – מאזנים למשפט ג, יא

אם מהני רק להפקיע או גם להקנות – ערך שי לד, ב

דריא דמונא

עדים שלא יוצא מעדותם דבר שלם מתי מהני לעשות ספק – נתיבות ל, ג. כללי תפיסה, ז

הודאת בע"ד

אם הודאת קטן מחייבתו – אולם המשפט כ, ג

אם הודאת לוקח מחייבת את הלוח – אולם המשפט כ, ד

טען זכותו נגד עדים אם הוי הודאה שהם פסולים – אורים כ, ב: נתיבות כ, א

הודאה בפני בי"ד שלא במקום בי"ד – שער המשפט כה, ו

הודה בפני עדים ואח"כ ניזומו יכול לחזור בו – שער המשפט כט, ד

כל מה דאפשר לפרשו שלא יסתור העדים מפרשינן – ערך שי ל, ד

מנלן דהוא יותר מעדים – קצות לד, ד

הוחזק כפרן

רק בדבר שצריך לטענתו – ערך שי לד, ח

הוצאות

עיין ערך בי"ד הוצאות –

אמר לך ואני אבוא אחריו ולא בא והוציא הלה הוצאות הדרך אם צריך לשלם לו – שו"ע יד, ה: הגר"א יד, לא: שער המשפט יד, ג

הוציא לסעודת שידוכין וחזרה האשה אם חייבת – שער המשפט יד, ד

התבע בטעות הוי גרמי וחייב – ערך שי כ, א

מראה דינר לשולחני – שער המשפט כה, א

עד שקר אם הוא מזיק בידים או גרמי – קצות כה, ב. לח, א, ב: ישו"עות ישראל כט, ד

דאורייתא או דרבנן – שער המשפט כה, ד

באונס – שער המשפט כה, ח

דיין שטעה היכא דהדר דינא – שער המשפט כה, א, ד

הגדרת החילוק בין גרמי לגרמא – שער המשפט כה, ד, ז. שפו, א

דיין שטעה אם הוא מזיק בידים או גרמי – נתיבות כה, יד, טו

נעל בית חבירו ונגרם לו הפסד – שער המשפט כו, ב

שט"ח שכתוב בו שיוכל לתובעו בערכאות ומסרו לגוי – שער המשפט כו, ב

שנים שהעידו שקר ולאחד אין לשלם אם השני חייב הכל – רעא כט, ב: ישו"עות ישראל כט, ד

העידו שקר מתי נחשב שהזיקו בעדות או בגבייה – ישו"עות ישראל כט, ד

ב' שמסרו ולאחד אין לשלם אם השני חייב הכל – ישו"עות ישראל כט, ד

עד שהודה ששיקר עם חבירו והשני כופר כמה משלם ובג' שהעידו ורק א' מודה – תומים כט, ו: שער המשפט כה, יג: ישו"עות ישראל כט, ד

האיסור להזיק אם הוא מדאורייתא או מדרבנן – שער המשפט לד, יג

אם חייב בשוגג – ערך שי לו, ג

עדים שפסלו העדות אם חייבים מדינא דגרמי – פ"ת לו, ו: אולם המשפט לו, ערך שי לו, ג

אם עדות בשטר נחשב מעשה לחייב בגרמי – ערך שי לח, א

עדים שמודים ששיקרו בזמן הפרעון אם חייבים – שער המשפט לח, ג

בהיזק שאינו ניכר – שער המשפט רכה, ד. סו, לד

דבר שבערוה

לענין מה מהני בידו והטעם – נתיבות לו, י

הוראה

אשה כשרה – פ"ת ז, ה

שתויי יין פסולים להורות – סמ"ע ז, י"א: תומים ז, ו: פ"ת ז, ו, אמר כך פסק לי החכם והחכם מכחישו – קצות כג, א: נתיבות כג, א

הגיע להוראה חייב לפסוק ואם הוא גם בכפיה – דברי משפט כה, א

מורה שטעה דינו לענין תשלומים – שו"ע כה, א: סמ"ע כה, ט: ש"ך כה, ו: נתיבות כה, ג: מאזנים כה, ו: שער המשפט כה, ד, ה: דברי משפט כה, א: אולם המשפט כה, ד

גמיר וסביר שטעה אם חייב לשלם – אולם המשפט כה, ד

טימא את הטהור אם נחשב מזיק בידים – קצות כה, ב הטעם דסגי במומחה לפוטרו ולא בעי' ג"כ סמוך כבדי"מ – נתיבות כה, ד

חכם שהתיר וחלה הוראותו אם אחר יכול לאסור משיקול הדעת – קצות כה, ה

באיסור והיתר אם אומרים קם דינא – קצות כה, ה: נתיבות כה, ג: שער המשפט כה, י, יד

הכרעת הפוסקים שנתפשטה הוי טעות בד"מ – נתיבות כה, ו

הורה וטעה ויש גדול הימנו דחייב לשלם הוא רק אם הוא באותו העיר – נתיבות כה, ח

טעה בשיקול הדעת אם יכול לחזור – תומים כה, יג: דברי כה, ו: אולם המשפט כה, ח

חכם שהתיר בטעות בשקול הדעת אם אחר יכול לאסרו – תומים כה, יג: נתיבות כה, ח

היזק שאינו ניכר

בגרמא או גרמי אם חייב – שער המשפט רכה, ד. סו, לד

הפקר

לאחד בפניו מהני אע"פ שלעניים ולא לעשירים ל"מ – אלפי מנשה א, ד

התראה

בהתראה למלקות אי"צ שיתירו עצמם למלקות – תומים לח, ד

התראת ספק

מ"ט נזיר לוקה ול"ה התראת ספק – ערך שי כו, ז

אימתי שמה התראה – ישו"עות ישראל לה, א

ספק בעונש הוי כהתראת ספק – אולם המשפט לה, ה

ז' טובי העיר

דנים בזה"ז גם מה שבי"ד שלא דנים – סמ"ע א, כ

איזה כח יש להם ואם הוא מדאורייתא – שו"ע ב, א: פ"ת ב, ג, ד: מאזנים למשפט ב, ב: אבני חושן ב, א

אם בכוחם לחדש תקנות או רק לחזק מה שקיים – אלפי מנשה ב, ב

אין להם כח בדבר שהם נוגעים – פ"ת ב, ה

אסורים בלקיחת שוחד – פ"ת ט, א

פשרה בפניהם א"צ קנין – פ"ת יב, י

זבל"א

עיין בי"ד זבל"א –

זה נהנה וזה לא חסר

אם הבעלים לא יכל להוציא פטור אפי' שחיסר בתחילה – דברי משפט לד, ב

זכין

אם כשמונע ריוח נחשב לחוב – ערך שי כא, ב

חוב

אם מהני בו יאוש – נתיבות סו, א. קסג, א: קצות סו, א: ערך לו, יא: אולם המשפט יב, ה

חז"ל

אין בידם לאסור דבר שמותר בתורה להדיא – ט"ז ב, א

חזקה

חזקת ממון אם מצטרפת לתרתי לריעותא – קצות לד, ה: נתיבות לד, טו

חזקת פנויה נגד חזקת הגוף – ישו"עות ישראל לה, יד

אם יש חזקת כשרות לעד ספק פסול – ישו"עות ישראל לה, יח. לה, ד, ו

חזקה דהשתא בצירוף רוב או חזקה אחרת אם מוציאה ממון – שער המשפט לה, א: שושנת יעקב לה, א

מיגו וחזקה דגופה מי עדיף – שער המשפט לה, ב

חזקה דמעיקרא

היכא דודאי נגע בטלה החזקת טהרה – ערך שי כח, ו

חזקה דרבא

עד שהוכשר ע"י החזקה כשר אף להוציא – אולם המשפט לה, א

טוען ונטען

הטעם שלא מצרפים כמה תביעות של פחות מש"פ – ערך שי ו, א

הטעם שמצרפים כמה תביעות של פחות משו"פ ול"א שמחל – ערך שי ו, א

לרמב"ם כיון שנוקקין למחט שהודה ממילא גומרין הדין גם במה שאינו שו" – פ, והרמב"ן מוכיח דגם אין גומרין בפחות משו"פ ולכך גם בהודאת שני כלים בעינן שו"פ שושנת יעקב ו, א

מכחיש שנשבע שיתן לו מתנה אם חייב שבועה – שער המשפט טז, ב

מ"ט האומר אין לי עדים אינו נאמן במיגו שהיה שותק – דברי משפט כ, א

מלוה שאמר שאין לו עדים אף אם הביא אח"כ נאמן הלוה בפרוע מיגו דמזויף – דברי משפט כ, א

אם טענינן שיש עדים במדינת הים – אולם המשפט כ, ב הדין בתבע מנה ובאו עדים על מאתים – ערך שי כ, ב

אמר חוץ לבי"ד שאין לו ראיה אם יכול להביא הדין בתובע ובנתבע – שושנת יעקב כ, א

דין המתחייב להעמיד את פלוני לדין וגם אותו עצמו עד יום מסויים, ואם לא יתחייב ממון, ועבר היום ולא הביא את אותו פלוני – ערך שי כא, א

אם קיבל לזון אם נחשב תביעת ממון – אבני חושן כב, ה אמר א"י אם פרעתיךו א"ל המלוה שיאמר בהין צדק ויפטר יכול לחזור בו – ערך שי כב, ה

כפירה בקבלת הפסול לזון אימתי חשיב כפירת ממון – נתיבות כב, ד

היפך שבועה ואחר שנשבע בא ע"א ומסייעו אם יכול לומר דהיפך בטעות – שושנת יעקב כב, ט

מחזיק פס"ד יכול שכנגדו לטעון שחטף ממנו – אולם המשפט כג, ב

אם הבע"ד נאמן להכחיש הדיין בטענות קודם הפסק ולאחריו – אולם המשפט כג, ג

בד' הסמ"ע אם כשמחולקים רק בשיעור הפחת הנתבע נאמן – דברי משפט כד, א

הדין כשהיו לו ב' שטרות ומכר א' מהן – אולם המשפט לא, ג

אם יכול לתבוע מעות שנתן כדי שיעיד שקר – פ"ת לב, א

בד' הרשב"א דאף שיש עדי ראיה דפקדון אם אינו בעין נאמן ששלו – דברי משפט לז, ה

אין להוציא ממון ע"פ כשאפשר לברר – שושנת יעקב לה, א באיכא לבירורי לא סמכינן אלא בצירוף עוד חזקה – שושנת יעקב לה, א

בד' הנו"ב דבסימנים אף דחיישינן שנשרו סמכינן אחזקה דרבא גם לחליצה – שושנת יעקב לה, א

החזקה לחוד לא מהני בחליצה – שושנת יעקב לה, א

חזקה העשויה להשתנות

אם סומכים עליה – ערך שי כח, יד

חזקת קרקעות

אם מהני להוציא עכ"פ מהגדולים כשיש גם קטנים – שער המשפט כח, ח

כת א' מעידה שאכל אג"ה והוביר בד"ו וכת א' מעידה להיפך אי הוי חזקה – נתיבות ל, ב. קמה, ג

חיה

ע"א שאומר כך אמרה לי והיא מכחישתו – ערך שי כג, א אם נאמן כנגדה במיגו – שער המשפט כג, ג

טעם הנאמנות והטעם שמוכחשת מע"א – שער המשפט כג, ד: ערך שי כג, א

חייב בדי"ש

בי"ד צריכים להודיעו ע"כ – אלפי מנשה כח, ב אם נפסל לעדות ושבועה כ"ז שלא שילם – ישו"עות כח, ג.לב,א: ערך שי כח, ג

חליצה

חליצה אם צריך מומחים ואם כשרה בלילה – קצות ז, ב: נתיבות ז, ב

חזקה דרבא לחודא לא מהני בחליצה ולכן מהני גם נאמנות ע"א ונשים – שושנת יעקב לה, א

חנוני ופועלים

לאחר שנשבעו אינם יכולים להעיד יחד – רעא לא, א

חרש

פסול להעיד וגדרו – שו"ע לה, יא

טובת הנאה

אם גזבר וקרוביו כשרים להעיד למ"ד טובת הנאה אינה ממון – שו"ע לז, ט: סמ"ע לז, כג: ש"ך לז, י: רעא לז, ט: תומים

לז, ד: קצות לז, ד: נתיבות לז, ח: שושנת יעקב לז, ה, ו: אלפי מנשה לז, ג

עדים שהודו ששיקרו והקדימו זמן הפירעון חייבים לשלם מדינא דגרמי על הרוחת הזמן – פ"ת לח, ב: שער המשפט עג, ב.
הרווחת זמן אם נחשבת תביעת ממון – קצות עג, ב: אבני חושן כב, ה

טוען רבני

עיין מורשה –

יאוש

בטעות אי הוי יאוש – אלפי מנשה א, ד
נתבע שאמר א"י ושילם ע"פ עדים והוזמו אי חשוב יאוש – שער המשפט כ, א
טעה בדין והגבה מהנתבע אם אמרי' דנתיאש – שער המשפט כה, ב

איך מהני בדבר שאינו ברשותו – דברי משפט לז, ח
אם בע"ח גובה מחפץ שהלוה התיאש ממנו – תומים לז, יח:
נתיבות לז, יג. ערה, א: מאזנים למשפט לז, יט: דברי משפט לז ח

אם שייך בקרקע – סמ"ע לז, מז: מאזנים למשפט לז, כ
אם מהני בחוב – קצות סו, א: נתיבות סו, א קסג, א: ערך שי לז, יא: אולם המשפט יב, ה

יאוש שלא מדעת

חילוקי דינים בזה ערך שי – כ, א

יורשים

לקבל ירושה בערכאות נגד ד"ת ה"ז גול – מאזנים למשפט ג, יא

פרע הריבית ולא הקרן ומת – דברי משפט ט, ב: ערך שי ט, ב
אם חייבים להחזיר שוחד שקיבל אביהם – שער המשפט ט, א: מאזנים למשפט ט, א

אם בנים חייבים לשלם הוצאות שחייב אביהם – אבני חושן יד, ד, ז

אם יש עליהם שיעבוד הגוף לפרוע חוב אביהם – דברי משפט לג, ב

עדים הקרובים לאב ורחוקים ליתומים יכולים להעיד לבנים אחר מיתת האב דפרע אביהם – דברי משפט לג, ב

שאמרו שאינם רוצים לירש אם כופים אותם להטפל לפרוע החוב – דברי משפט לג, ב

יתומים

בי"ד יכולים לותר בממונם לפנים משורת הדין – שו"ע יב, ג: מאזנים למשפט יב, ה

בי"ד מחרימים שתתקיים הפשרה ושלא יוכלו למחות – שו"ע יב, ד

כשעשו פשרה בנכסיהם אימתי יכולים למחות כשהגדילו – נתיבות יב, ב

יתומים

אין מוציאים מהם באומד ובסימן גם בזה"ז וגם בדיעבד – שושנת יעקב טו, ד

אם חייבים לשלם נדרי אביהם לצדקה – דברי משפט כו, א
אב שהתחייב לדון בערכאות אם הבנים מחוייבים בכך – ערך שי כו, ג

קיבל האב ע"ע קרובים אם בניו מחוייבים בכך – ערך שי לג, ד

כהן

אם וקדשתו הוא דאורייתא – תומים טו, ג
להקדימו לדין – תומים טו, ג

כל דאלים גבר

אם מהני תפיסה ע"י עכו"ם – אבני חושן א, ח

כל הראוי לבילה

כשר רק בדיעבד – ערך שי כח, יב

כל הראוי לבילה

גם איסור מחשיבו לאינו ראוי – ערך שי כח, יג

כללי הפוסקים

פוסקים כרי"ף אא"כ תוספות חולקים – סמ"ע כ"ה, ה, י"ט:
אורים כה, כב

אם לשון המחבר "יש מי שאומר" בהכרח שיש חולק – סמ"ע ט"ז, ס, ח: פ"ת טז, א

ספק בבבלי בד' רבי יוחנן ופשוט בירושלמי אזלינן בתריה – אלפי מנשה כב, ג

פסק נגד שו"ע רמ"א ש"ך וסמ"ע אם דינו כטועה בד"מ – פ"ת כה, ב

בספק כיצד יכריע – שו"ע כה, ב

כללי פסיקה ביחיד ורבים ובגדול וקטן – שו"ע כה, ב

ב' שפוסקים מב' טעמים אי מקרי רוב – שו"ע כה, ב: ש"ך כה, יט: פ"ת כה, ז: ערך שיכה, ד

נהגו ע"פ חכם ופסק אחר להיפך – שו"ע כה, ב: ש"ך כה, כ: מאזנים למשפט כה, יג

מוכר

כ"מ שנאמן להעיד קודם המכר נאמן אף לאחריו – דברי משפט לז, ז

מוסר

אם נפסל לשבועה כשהתכוון רק להצלת שלו – שער המשפט יד, ד

אם עשו בו תקנת נגזל והדין בלא נתכוון להזיק – שער המשפט יד, ד

חייב אפי' בגרמא דגרמא – ערך שי כו, ט

ב' שמסרו ולא' אין לשלם אם השני חייב הכל – ישו"עות ישראל כט, ד

מאיים למסור אם פסול לעדות ואם נחשב רשע דחמס – שו"ע לד, כ: נתיבות לד, יב: שער המשפט לד, יג

מוציא שם רע

חייבוו בדיבור בלא מעשה מגזיה"כ – אלפי מנשה לב, ב

מזיק

מזיק משכון אם הוא מזיק גמור או מזיק שיעבוד – נתיבות כה, א: קצות כה, ח

בי"ד שטעו ונו"נ ביד אם חיובם מדין מזיק או גניבה – קצות כה, א: נתיבות כה, א

בי"ד שטעו אם חייובם מדין מזיק בידיים או גרמי – קצות כה, ב: נתיבות כה, יד, טו

אם נפסל לעדות ושבועה ובאיזה אופן – ישו"עות כח, ג: ערך שי לד, ז

בשט"ח על נכרי וע"א העיד בערכאות דפרע ונפטר אם חייב לשלם – פ"ת כח, י: תומים כח, ח: ערך שי כח, ו

הודה שהעיד שקר ואינו יכול לחזור חייב אפי' שחזר קודם שעשו ע"פ – שושנת יעקב כט, א

ב' שהזיקו ולא' אין לשלם אם השני חייב הכל – רעא כט, ב: ישו"עות ישראל כט, ד

מחילה

הודה שרצה למחול א"י לתבוע – אבני חושן יב, ד

א"צ קנין והדין כשהמוחל מחזיק שטר – שו"ע יב, ח': סמ"ע יב, כא: ש"ך יב, יז: פ"ת יב, יד, טז: תומים יב, ח: קצות יב, א: נתיבות רז, יט: מאזנים למשפט יב, יג: שער המשפט יב, ב.

יז, ו. כב, ה: דברי משפט יב, ג: אבני חושן יב, ד

מתי מהני כאילו התקבלתי – ערך שי יב, י

הרחבת זמן הפרעון לא צריכה קנין – פ"ת יב, יד

מתי הל' כבתראי והדין כשד' קמאי לא מפורסמים – שו"ע כה, ב: ש"ך כה, כא

אם הלכה כבתראי גם ביחיד נגד רבים – פ"ת כה, ח

ב' שפסקו מאותו טעם אי מקרי תרי – ש"ך כה, יט: שער המשפט לד, ד

נהגו להקל כיחיד מהני גם נגד רוב הפוסקים – מאזנים למשפט כה, יג

נהגו ע"פ חכם אם אחר יכול לשנות לאחר מותו – ש"ך כה, כ: תומים כה, ז

כתובה

שחתום בה שושבינים אם כשרה – תומים לג, ב: שושנת יעקב לג, א

כתיבת ס"ת

הלך לערכאות אם כשר לכתיבה – ערך שי כו, ב

לא תחמוד

אם לוקים ע"ז – אלפי מנשה לד, ח

אם נחשב לאו שיש בו מלקות בשום צד – אלפי מנשה לד, י

כשאינו רוצה לקנות אם הוי לאו שא"ב מעשה – אלפי מנשה לד, י

בלא דמים דינו – תומים לד, יג

לוקח

הודאת לוקח אם מחייבת את הלזה – אולם המשפט כ, ד

לוקח דינו כשורש רק לסוברים שירש שהיה גדול בשעת העמדה בדין יכול להביא ראיה – אלפי מנשה כ, ב

הדין לר"ז בנמצא שאינו שלו במטלטלין אם חוזר עליו – דברי משפט לז, ו

לפנים משורת הדין

אם כופין ע"ז – שו"ע יב, ב: פ"ת יב, ו: תומים יב, ד: שושנת יעקב יב, ג

כשחב לאחרינא לכו"ע אין כופין – שושנת יעקב יב, ג

מ"ע שהז"ג

ערות ומילה אם נחשבים למ"ע שהזמן גרמא – שער המשפט כח, ב

מודה במקצת

מודב"מ וע"א מסייע וע"א מכחיש אם חייב שבועה – ש"ך פז, טו: שער המשפט לג

במקום עדים פסולים – שער המשפט לה, ב

נגד חזקה דגופה מי עדיף – שער המשפט לה, ב

נגד רוב מי עדיף – שער המשפט לה, ב

להוציא בברי ושמא – שער המשפט לה, ב.עח.א.קלח.ו.קמ.ה

מתי מהני במקום עדים כשלא הוחזק לנו העדים לולי דבריו

– ערך שי לח, ב

בשטר הטעם דמהני להוציא – קצות יב,א. מח,א. סה,יג.

פב,ח. פג,ה. קנ,ב

מילה

כשאין אב בי"ד מצווים למולו ובזה"ז כל ישראל – אבני

חושן א, א

אם נחשב מ"ע שהז"ג – שער המשפט כח, ב

מילתא דלא רמויא עליה דאיניש לאו אדעתיה

מתי אמרינן כן – שער המשפט ל, ב.לה,ג

מיתות בי"ד

לשיטות ששריפה אינה בגוף אסור לעשות כן משום

בחוקותיהם – ערך שי ב, ב

מכירת שטרות

מוכר שטר חוב וחזר ומחלו הטעם דמחול – קצות יב, א.סו,כו

לוה שקנה שט"ח מהמוכר אם פקע השיעבוד – אולם המשפט

לו, ג

מ"ט יכול המוכר למחול – ערך שי לו, ו

במעמד שלשתן אם מהני מחילה – קצות סו, כו לג: אולם

המשפט לג, ב

מכלל לאו

באיסור חמור אמרינן כן להחמיר ולא להקל – קצות יב,

א.סו,כו: נתיבות סו,כד: ערך שי כז, ג

מלוה ולוה

שכר הזמנה לבי"ד משלם המלוה ולא הלוה – ש"ך יא, ב

הטעם די"א שאף אם פרע הלוה ולא פירש בתורת פרעון בכ"ז

אין נאמן המלוה לומר בתורת מתנה קיבלתיו – דברי

משפט ל, ה

הטעם דבסתם הלואה ל' ליום ל"א חזקה דאינו פורע תו"ז –

קצות ל, ז. עח, ח

עד בשטר ועד בע"פ אם מצטרפים לגבות ממשו"עבדים –

קצות ל, ט.נא,א

בלב אי מהני – פ"ת יב, יד: קצות יב,א: נתיבות יב,ה: שער

המשפט צח,יא: ערך שי יב,יב

בלב אם מהני קודם שחל החוב – נתיבות יב, ה: אולם

המשפט יב, ה

אם הוא סילוק או הקנאה – ערך שי יז, ג: אבני חושן כב,ז

בטעות מתי הוי מחילה – נתיבות יז, א. צט, ה: קצות יז,ג.

עה, ד.רו,ה.רט,ה: שער המשפט ט,א. ר.א

אם מהני בע"כ של החייב – שער המשפט כב, ה

מי שפרע

רק כשהקנין בהיתר – ערך שי כח, ד

מיגו

בקנס כשתפס בזה"ז – קצות א, ח. ובמשובב: נתיבות א,ה

טען חוץ לבי"ד אימתי הפסיד את המיגו – קצות א, ח. מז,ג.

קלג,ג: נתיבות א,ה.מז,ד.קלג,ד

אם מהני בקנס – נתיבות א, ח: קצות א,ה. ל, ד

בקנס כשתפס – סמ"ע א, יט: ש"ך שצט,ג: קצות א,ח: נתיבות

א,ה

האומר אין לי עדים מ"ט אינו נאמן אח"כ במיגו דא"ב שתיק

– דברי משפט כ, א

מלוה שאמר אין לי עדים אפי' אם יביא הלוה נאמן בפרוע

מיגו דמזויף – דברי משפט כ, א

במקום הנאמנות עצמה – אולם המשפט כב, ב

נגד סתם נאמנות – שושנת יעקב כב, ט

אם בידו נאמן נגד נאמנות – ערך שי כג, ב

נגד שלישי לא אמרינן – שער המשפט כג, ג

הטעם דל"מ להוציא – שער המשפט כד, א

אם נאמן במיגו שחייב גם לאחר – דברי משפט כח, ה

כנגד חזקה מה שתח"י והדין כשהוא מוחזק – דברי משפט

כח, ה

בתרי דאי בעי שתקי – דברי משפט כט, א

בטעמא דלא אמרינן בתרי – דברי משפט כט, א: ערך שי לו, ח

ח

אם שומר נאמן שהיה תנאי במיגו דשמר כראוי – דברי

משפט כט, ב

מודה שעדין פסולים אם מהני מיגו – נתיבות ל, ז

עד קרוב או רשע אם נאמן במיגו – ישו"עות ישראל לג, א

הטעם שמחוייב שבועת ע"א ואי"ל לא נאמן במיגו שהיה

מכחיש העד – שושנת יעקב לד, ח

משיג גבול ע"ע עני המהפך**משכון**

לתפוס מאחד שכופר לו את חובו ואינו יכול לגבות ע"י ביי"ד
— פ"ת ד, א: אלפי מנשה ד, א

למשכן לבע"ח מחוץ לבית אסור מדרבנן — אלפי מנשה ד, א

היה בידו משכון או פקדון האם יכול לעכבו כדי להציל את
ממונו — קצות ד, א

כשאינו מוצא דיין לדונו אם יכול לתפוס למשכון — שער
משפט ד, א

כשתופס שלא בעדים אם מותר לתפוס גם כלי אוכל נפש —
שער משפט ד, א

בתורת גובינא לתפוס מהלוה מחוץ לבית אי שרי — אלפי
מנשה ד, א

חוטף משכון אם נפסל לעדות ולשבועה — אלפי מנשה ד, א

שליח ביי"ד ומלוה אם יכולים להכנס לבית ליטול משכון
כשאינן דיין לדונו, וחילוק אם יורדים בתורת משכון או
בתורת גובינא — אלפי מנשה ד, א

תפיסה לגובינא או למשכון אי מהני מדין עביד איניש דינא
לנפשיה — — קצות ד, א. צ. ב: נתיבות ד, ג

לתפוס למשכון לפני שבאם לביי"ד כדי שיהיה לו מיגו —
קצות ד, א. צ. ב: שער משפט ד, א

משכון שביד הפשרנים אימתי מהני, ואימתי צריך לומר דלא
כאסמכתא — קצות יב, ג: נתיבות יב, ח

בנפחת המשכון ומחולקים בשיעור הפחת אם הנתבע צריך
לשלם מיד — שער המשפט כד, א

במשכון שהתובע מודה שנפחת ומחולקים בשווי הפחת אם
נזקקים לתובע תחילה — תומים כד, ב

דיין שנטל משכון בשוי חלק מהחוב והחזיר ללוה אם קם דינא
— קצות כה, ט, יא

אם קנה גם את הגוף לענין שיחשב מזיק גמור ולא מזיק
שיעבוד — קצות כה, ח: נתיבות כה, א

מתנה על מה שכתוב בתורה

מתי מהני כשלא ודאי עקר לד"ת — ערך שי יד, ב

אם מהני ע"י קנין — אולם המשפט כו, א

אם מהני רק להחזיק או גם להוציא — ערך שי כו, ח

מתנת שכיב מרע

שלא נגמרה עד לאחר מיתה אי חיישינן שחזר בו — שער
המשפט כב, ה

היכא דידוע בעדים שיש עוד חוב בע"פ או בשטר והחזיר
השטר אם נאמן לומר סטראי שעל אותו חוב קיבלו —
סמ"ע ל, לא: נתיבות נח, ו: דברי משפט ל, ה

עדים הקרובים ללווה ורחוקים מהערב אם חייב הערב —
שושנת יעקב לג, ב

בשיטת רה"ג גבי עשה שורו אפותקי ומכרו דאם לית ליה בני
חורין בע"ח גובה אותו — דברי משפט לז, א

אם יכול המלוה להעיד כשיש קרקע ביד הערב וכן אם נשאר
קרקע ביד לוקח מאוחר — שושנת יעקב לז, ח

מלך

אם יכולים להשביעו כשיכול לדון ע"פ ראיית עצמו —
ישו"עות ישראל כח, ב

דברי הרמב"ם דפסול לעדות אפי' בדיעבד — אלפי מנשה
כח, ג

אפשר דא"צ להעיד לבע"ד דזוטר מיניה אף כששולחים לו —
אלפי מנשה כח, ג

הטעם דפסול לדון — אלפי מנשה כח, ג

אם יכולים להשביעו באיסורים שנפק"מ לממונות — תומים
כח, יג: ישו"עות יעקב כח, א: ישו"עות ישראל כח, ב

ממזר

כשר לדון — שו"ע ז, ב

מסייע לעוברי עבירה

אסור לסייע בקו"ע אף שעוברים בזה איסור — ערך שי כו, א

מעמד שלושתן

אם מהני מחילה — קצות טו, כו לג: אולם המשפט לג, ב
השליש שטר פשרה ואם לא יקיים את דין יתנוהו לשכנגדו
והקנה זאת במעמ"ש — ערך שי יב, ט

מצוות

אם צריך ביי"ד לכפיה — קצות ג, א: נתיבות ג, א

מציל עצמו בממון חבריו

כשהאונס מחמתו מותר להציל בממונו — ערך שי כח, ז

מקח וממכר

מקח שנתקיים על פי הוראת חכם מוטעית המקח בטל —
תומים כה, ד

משויל"מ

בחייוב שבועה מדרח"ק אין מתוך — דברי משפט ל, ב

טעם פסולו לדון – אורים ז, ט: שושנת יעקב ז, ב
פסול לעדות – שו"ע לה, יב
נעשה סומא קודם גמ"ד אם כשר לדון – פ"ת ז, ב

סמיכה

אם אליהו הנביא יכול לסמוך – תומים א, ב
אם אפשר לסמוך בזה"ז ע"י הסכמת כל חכמי ישראל ואם
חלוק רובם מכולם – תומים א, ב

סנהדרין

אם משכח"ל ביותר מע"א – תומים יח, ג

ספיקא דאורייתא

מתי מותר מדאו' – אבני חושן א, י

סרבן

בתפס ממנו אם נאמן – שער המשפט יד, ד
הוצאות סרבן ואם עשו בו תקנת נגזל – שער המשפט יד, ד
עיין גם בי"ד –
עיין גם ערך הוצאות –

עבד

פסול לעדות – שו"ע לה, יט: סמ"ע לה, מז
ראה בגיותו לא יכול להעיד בגירותו – שו"ע לה, ז: ש"ך לה,
ו
אם דינו כקא"פ לפסול כל העדות – ישו"עות ישראל לו, ב

עבדים

המקללו אם לוקה – אלפי מנשה כז, א
שאינו רשאי להשתעבד בו אם מותר לשחררו – אלפי מנשה
כח, ב
אם חשיב תפוס בעצמו – אלפי מנשה כח, ב: שושנת יעקב
כח, ג
אם נחשב שותף עם האדון לקבל עליו עדות – שער המשפט
כח, ח
ב' כיתות שמעידות להיפך אם קודם הפיל השן או העין מ"ט
ל"ה מוכחים מהעבד – נתיבות ל, ג
בהעידו עליו שהוא עבד – ישו"עות ישראל לח, א

עביד איניש דינא לנפשיה

צורבא מדרבנן אם עביד לנפשיה בכל גוונא – פ"ת: תומים ד,
ב, ג: מאזנים למשפט ד, ז

שצויה בפני עדים הקרובים לו ורחוקים מבניו אם הוי תחילתו
בפסול והדין בנותן במקצת דבעי קנין – רמא לג, יד:
סמ"ע לג, כה. טז, לג יד: תומים לג, ט: קצות לג, ג: נתיבות
לג, ד: דברי לג, ב

נאמן בעל נמקח

טעם נאמנותו – קצות רכב, א: נתיבות לא, א. לג, ב. רכב, א

נאמנות

מיגו נגד סתם נאמנות – שושנת יעקב כב, ט

נגד ע"א – שושנת יעקב כב, ט

נדר

הנודר דרך קנס יכול להתירו גם שלא ע"י חרטה דמעיקרא –
ערך שי כו, ז

התרה שלא מחרטה דמעיקרא מבטלת רק מכאן ולהבא –
ערך שי כו, ז

נדר שלא ישן ג' ימים אם יעשה לא חל ואע"ג שיכול לקיים
ע"י שלא יעשה, ומחלוקת אם נדר שאם ישן ג' ימים
ואסר עליו דגוף הנדר בדבר שאפשר לקיימו – תומים
כו, ד: קצות כו, א

האומר אם אשן תוך ג' ימים חפץ זה עלי בקונם הוי נדר שוא
– תומים כו, ה

הנודר צדקה אם לא ילך לערכאות אם חשיב נדר שוא –
תומים כו, ה

הנודר קרבן אם ישב בסוכה חייב ובשבועה הוי שבועת שוא
– תומים כו, ה

הטעם דל"א מכלל לאו וכו' – ערך שי כז, ג

נזיר

בעדות על נזירות שייך הזמה ויש דו"ח – תומים ל, ז

נכסי מילוג

לקבל עדים בפני הבעל לבר – פ"ת כח, כד

נסמך

אם נחשב כעומד לענין קריא"ה ר"ח ועמידת הבע"ד – תומים
יז, ב

סומא

באחד מעיניו כשר לדון – שו"ע ז, ב: סמ"ע ז, ו, ז: ש"ך ז, ב: פ"ת
ז, ב: מאזנים למשפט ז, ד

בשתי עיניו פסול לדון והדין בדיעבד – שו"ע ז, ב: ש"ך ז, ב:
תומים ז, ב: מאזנים למשפט ז, ד: שושנת יעקב ז, ב

להכות כשלא יכול לברר שזה שלו – שו"ע ד, א: סמ"ע ד, ב, ג:
 ט"ז, ד, א: תומים ד, א, ב: נתיבות ד, א: אבני חושן ד, א:
 מאזנים למשפט ד, ד: אלפי מנשה ד, א

אין חילוק בין נמצא תוך ביתו לחוץ לביתו אלא דאם יש לו
 פנאי לילך לבי"ד יש חילוק – ערך שי ד, א

משלמים מס יחד אם נחשב לאותו העיר – אולם המשפט ד,
 ב

רבים דעבדי לנפשיהו אפשר דדוקא מבני העיר ולא מהחצר
 – ערך שי ד, ב

רבים דעבדי לנפשיהו הוא מתקנ"ח והנפק"מ – ערך שי ד,
 ב

בזה"ז יכול לתפוס דאינו איסור משא"כ להכות – אולם
 המשפט ד, א

גדרו דמה שביד בי"ד לעשות עושה לעצמו – מאזנים למשפט
 ד, ב

אם יכול לתפוס מטלטלין שביד אחרים – תומים ד, ב

בהמה המזיקה שלא מדעת בעליה – פ"ת ד, ג

תפיסה בתיקו מהני מדין עביד איניש – נתיבות כה, ב

הדין ברבים נגד רבים כשכת א' מרובה – ערך שי ד, ב

שטר שיכול למשכנו שלא ברשות בי"ד אם מהני – אלפי
 מנשה ד, א

אם האיסור למשכנו בעצמו גם כשבי"ד לא יכולים להוציא
 – פ"ת ד, א: קצות ד, א, צ, ב: שער המשפט ד, א. קלג, ה:
 אלפי מנשה ד, א

רק כשיכול לברר שזה שלו והדין בתפיסה בלא עדים – שו"ע
 ד, א: סמ"ע ד, ב: תומים ד, ב: מאזנים למשפט ד, ד: אלפי
 מנשה ד, א

אם מותר לתפוס ע"י גוי וכשא"א בע"א – שו"ע ד, א: אורים
 ד, ה. תומים ד, ב: שער משפט ד, ב: אבני חושן ד, ב: מאזנים
 למשפט ד, ה

כללי הדין – שו"ע ד, א: מאזנים למשפט ד, ב

תפיסה לגובינא או למשכון אי מהני – קצות ד, א: נתיבות
 ד, ג

אם ביד כ"א לאפרושי מאיסורא – תומים ד, א: ערך שי ד, א

אם יכול לסלקו בדבר אחר לאחר שתפס – נתיבות ד, ב

קים לי הוא מדין עביד איניש – תומים ד, ב

תפס בעדים ואינו יכול לברר אם מהני ואם יכול להכות –
 תומים ד, ב: נתיבות ד, ג

לעקב פקדון עבור חוב – תומים ד, ב: קצות ד, א

ציבור נגד יחיד כשהוא מבני העיר וכשאינו מבני העיר –
 תומים ד, ג, ד

עדות

רשימת ערכי המשנה בערך "עדות"

עדות מוכחשת
 עדות מיוחדת
 עדות שאי אתה יכול להזימה
 עדות שבטלה מקצתה
 עדות שלא בפני בע"ד
 עדים
 עדים זוממין
 פסול נוגע
 פסולי עדות
 קיבל עליו קא"פ
 תחילתו בכשרות

דרישה וחקירה
 דרישה וחקירה
 חצי דבר
 כובש עדות
 כיון שהגיד
 נמצא קא"פ
 ע"א
 עד המסויע
 עד מפני עד
 עדות אשה
 עדות בכתב

העידו על יום ב' שהוא עצרת ועצרת ביום ד' אי הוה הכחשה
 – נתיבות ל, ב

כת אחת מעידה שהיה בניסן וכת אחת מכחישתם שהיה
 באייר והדין בנפשות – נתיבות ל, ב

דרישה וחקירה
 תרי ותרי הוי כמרומה ובעיני דרישה וחקירה – דברי משפט
 טו, א

ביאור הדין דהכחשה בחקירות ומ"ש מתו"ת – נתיבות ל, ב

העידו היום אם צריכים שאר החקירות — קצות ל,ב: נתיבות ל,א

במחלוקת אם תלינן טעות בב' ואם חלוק כשמכחישים זא"ז או אפי' בשניהם שווים — תומים ל,ג

חקירת שעה אם היא שעה טיבעית או הסכמית — תומים ל,ג

להל' אם טועים בשעה א' או בב' — תומים ל,ג

אם אחר רובו של חודש ודאי לא טעו או ספק — סמ"ע ל,כד: תומים ל,ג

גם כשלא בעינן דו"ח אם אמרו איננו יודעים בטלה עדותן — דברי משפט ל,ג

להעיד שפסול להעיד אי"צ דו"ח — דברי משפט לד, ג

אמש מהני אף שאין יודעים איזה יום בחודש זה — דברי משפט לו, א

דרישה וחקירה

מק' מ"ט בעי' בעדות בן גרושה וחלוצה — דברי משפט לח, א

חצי דבר

טעם החסרון בחצי דבר — ערך שי ל,ט

מתי מהני חצי דבר — ערך שי ל,ט

כ"מ שע"א נאמן מהני נמי חצי דבר — שער המשפט ל,ו

הביאור בכמה מקומות דלא הוי חצי דבר — שער המשפט ל,יא.קמ,יא.רה,ג

צריך להעיד על דבר שלם ולא על חצי דבר — שו"ע ל,יג

כובש עדות

היודע עדות ולא מעיד חייב בדו"ש ואם מועיל תפיסה — שו"ע כח,א: ש"ך כח,ב: פ"ת כח,ו: רע"א כח,א: אבני חושן כח,ב

אם נוגע חייב לסלק עצמו כדי שיוכל להעיד — אבני חושן לז,ב

היודע עדות לחבירו וראוי להעידו ויש בו תועלת חייב להעיד אם יתבענו בבי"ד — שו"ע כ"ח,א: פ"ת כח,ד: מאזנים למשפט כח,א: ערך שי כח,ב

הפסולים שקבלו אותם הבע"ד אם חייבים להעיד — שער המשפט ט,ג: ישו"עות יעקב כח,א

רק באומר איני יודע עדות ולא באינו מעיד ואפי' שאח"כ לא יהני עדותו — אלפי מנשה כח,א

חייבוו כעין השבת אבידה ונפק"מ למקום הפסד שפטור ואם בכה"ג יכול לומר איני יודע — ישו"עות ישראל כח,א

הדין כשהתחייב לא לגלות העדות — סמ"ע כח,א: ט"ז כח,א: פ"ת כח,ג

גם בע"א כשמהני לשבועה או לאפרושי מאיסורא ואם הוא מדאו' — שו"ע כח,א: אבני חושן כח,א: מאזנים למשפט כח,ב

אם מלך חייב כשיכול לדון ע"פ ראיית עצמו — ישו"עות ישראל כח,ב

יכול להחרים למי שיודע לו עדות שיעיד אבל לא להשביע — שו"ע כח,ב: ישו"עות כח,ד

כשמחרימים על היודע להעיד על מי חל — שו"ע כח,ב: ישו"עות כח,ה

אפשר דמלך וכה"ג א"צ להעיד לבע"ד דוטר מינייהו אף כששולחים להם — אלפי מנשה כח,ג

קא"פ אינם חייבים להעיד, והדין בקיבלו עליהם, ואם בעי' לקנין, והדין כשקיבלוהו בשעת ראייה — סמ"ע כח,ג: פ"ת כח,א: תומים כח,ב: מאזנים למשפט כח,א: ערך שי כח,א: דברי משפט כח,א

כשחייב היסת ויכול להשביעו מדאורייתא וכשחייב בלא"ה שבועה דאו' דמודב"מ — תומים כח,ג: שושנת יעקב כח,ב,ד

באיסורים חייב להעיד מעצמו ואפילו בספק אם יאמינו לו — פ"ת כח,ד,ז

בדי"מ ת"ח ל"צ להעיד בבי"ד קטן ממנו אלא יבאו אליו — שו"ע כח,ה

אם מלך חייב להעיד באיסורים שנפק"מ לממונות — תומים כח,יג: ישו"עות יעקב כח,א: ישו"עות ישראל כח,ב

כיון שהגיד

קיבל פסול מתי נחשב לגמר העדות שלא יכול לחזור בו — שו"ע כב,א: ש"ך כב,ז: מאזנים למשפט כב,ו: שושנת יעקב כב,ד,ו

מאיני יודע ליודע אי חשיב חוזר — ישו"עות ישראל כח,א.כט,ג חזרו מעדותם קודם הדו"ח ושוב חזרו שאמת העידו אם נאמנים — שער המשפט כט,א

אם חוזרים כ"ז שצריכים להמשך עדותם — שער המשפט כט,א

גם כשחוזר ומגיד נפסל עכ"פ לעדות אחרת — שער המשפט כט,א.לד,ו

לאחר שהעיד בע"פ או בשטר אם יכול להוסיף לסתור לפרש ולהסביר שטעה בדי"מ ובדי"נ ועד מתי — שו"ע כט,א: סמ"ע כט,א: ש"ך כט,ג: תומים כט,א: נתיבות כט,א: מאזנים למשפט כט,ג: אולם המשפט כט,א: אלפי מנשה כט,א: דברי משפט כט,א: שער המשפט כט,א,ג

מתי מצטרפין כדי שתבטל כל העדות — שער המשפט לו, א, ב, ד, ה

כשכולם לא כיוונו להעיד — קצות לו, א: נתיבות לו, א

עבד אם מבטל כל העדות — ישו"עות ישראל לו, ב

בעדות מיוחדת בממונות שלא נצטרפו בראיה ולא בהגדה — קצות לו, ב: אבני חושן לו, ב: שושנת יעקב לו, א

היכא שנצטרפו בראיה והפסול לא בא להעיד אם נפסלים כולם וא"כ אם בעי' תוכ"ד — נתיבות לו, ב: אלפי מנשה לו, ב: שושנת יעקב לו, ב

אם נוטל שכר להעיד פוסל — שושנת יעקב לו, ג

נאמנות הכשרים לומר שהפסולים היו שם — ישו"עות ישראל לו, ד

נאמנות הפסולים לומר שהיו שם — ישו"עות ישראל לו, ד

כשמכחיש הפסול להכשר לא בטלה כולה — ערך שי לו, ד

כשהוזמו הפסולים — נתיבות לו, ד: ישו"עות ישראל לו, ד

כשרים בראיה ונפסל א' בהגדה אם בטלה כולה — קצות לו, ד: נתיבות לו, א: אלפי מנשה לו, ד: ישו"עות ישראל לו, ג: אבני לו, ה: ערך שי לו, א

מתי צריך שידע בפסולו של הפסול — נתיבות לו, ה, ט

הטעם שאינו פוסל בגיטין וקידושין — קצות לו, ו: נתיבות לו, ו: ישו"עות ישראל לו, ה

גם לרי"ף אם היה כשר בראיה ופסול בהגדה פוסל בצירופו — שושנת יעקב לו, ז

אם חלוק הזמנת עדים בין ממון לאיסור — תומים לו, ז

אם הזמנת העדים מועילה לכו"ע — תומים לו, ז

חלוק בא בהכרזת בי"ד שאינו פוסל מבא בתביעת בע"ד — תומים לו, ז

חתימה בשטר אי הויא כהגדה בבי"ד — סמ"ע לו, ז, מה, לד:

ש"ך לו, יב: ישו"עות ישראל לו, ו

קרובים למלוה וללווה נאמן שלא ידע מקורבתם אף ברגיל אצלם — שושנת יעקב לו, ח

אם בסתמא תלינן שידע מפסולו של השני — תומים לו, ט:

נתיבות לו, א

אמר שנים מכס יעידו אם הוי הזמנה לכשרים — סמ"ע לו, ט:

ש"ך לו, טז: תומים לו, ו: נתיבות לו, ז

עכו"ם וקטן אינם מבטלים העדות — נתיבות לו, י

כשלא הכיר העד בפסולו של השני לא בטל עדותו אא"כ העיד בבי"ד — תומים לו, יא

אם אשה פוסלת כל העדות — תומים לו, יא: נתיבות לו, י: אולם המשפט לג, ה. לו, ה: ישו"עות ישראל לו, ב: מאזנים למשפט כב, ו

אם יכול לחזור קודם שנחקרה עדותו — סמ"ע כט, א: תומים כט, א: נתיבות כט, א: אבני חושן כט, א: מאזנים למשפט כט, א: שער המשפט כט, א

עד א' אחר שהעיד אינו יכול לחזור בו — הגר"א כט, ב

אינם חוזרים בתוכ"ד לב' בע"ד והדין כשמעידים למלוה א' וב' לוויים או ללווה א' וב' מלוויים — ישו"עות ישראל כט, ב

עד יכול לחזור בו תכ"ד — שו"ע כט, ב

בהרבה עדויות אם חוזר בתכ"ד של אחרון — מאזנים כט, ב: דברי משפט כט, א

עדים שאמרו שאינם יודעים אם מהני אמתלא אחר חרם ושבועה — נתיבות כט, ג

אם חוזרים בתוכ"ד מחמת אימה ואם עכ"פ פוסלים עדות הראשונה — תומים כט, ג: שער המשפט כט, ד: ערך שי כט, ב

עדים שאמרו שאינם זוכרים אם יכולים לחזור באמתלא שנזכרו — סמ"ע כט, ח: ט"ז כט, ב: תומים כט, ד: נתיבות כט, ג: קצות כט, א, ע, ז: מאזנים למשפט כט, ד: אולם המשפט כט, ב

אמר איני זוכר אם חוזר ומעיד — סמ"ע כט, ח: ט"ז כט, א: פ"ת כט, ד: קצות כט, א

בדברי הב"ח דהוא רק כשמששים עצמו רשע — ערך שי לח, ב

עדים שהעידו אינם יכולים לחזור בהם ששיקרו — שו"ע לח, א

בד' הרשב"א דאף שהעדים החתומים אינם נאמנים שהיה תנאי כשכת"י יוצא ממ"א, מ"מ אחרים נאמנים — שער המשפט מו, כ: דברי משפט כט, ב

נמצא קא"פ

אשה בעדות על בעלה לא פוסלת — מאזנים למשפט כב, ו

עד שא"א להזימו אם מבטל כל העדות — דברי משפט לו, ב

עדים פסולים צריכים כוונה להעיד ומח' בכשרים — ערך שי לו, ב, ו

אם גם כשהכשרים לא ידעו מהפסולים — דברי משפט לו, ד

אימתי פוסל כשמצטרפים בעדות מיוחדת — אלפי מנשה לו, א

אם כולם לא כווננו להעיד אלא לראות ואח"כ העידו יחד מצטרפין וכל שיש ספק בכוונת הפסולין העדות כשירה — שושנת יעקב לו, א

גדר הדין דבטלה העדות — שו"ע לו, א, ב: סמ"ע לו, ב, ה, ו, ט, י: ש"ך לו, ג, ה, ז, ח, כ: פ"ת לו, ו: אבני חושן לו, א: מאזנים למשפט לו, א

אם יכולים הכשרים לחזור ולהעיד — קצות לג,ב: נתיבות לג,א ערך שי לו, ב
 אף לד' רש"י דבעי' תוכ"ד אם בראיה היה פסול לא בעינן — דברי משפט לו, א
 הזמין הכשרים אבל הפסולים נתכוונו להעיד בשעת ראייה — תומים לו,ז: ש"ך לו,יז: קצות לו,ו: אולם המשפט לו, ד
 בבע"ד, ואם חלוק תובע מנתבע — ש"ך לו,טו: תומים לו,ה: דברי משפט לו, ג: אולם המשפט לו,ה —
 בפסול דרבנן אם בטלה כולה — פ"ת לו,א: תומים לו,יא: נתיבות לו,י: אבני חושן לו,י
 טעם הדין — אולם המשפט לג, ג
 כשמהני אנן סהדי לא בטלה כולה — אבני חושן לו,ט
 לד' הרי"ף אם נפסלים כשמקצתן רואים זא"ז — ש"ך לו,ז: נתיבות לו,ה: אולם המשפט לו, ג

ע"א

נאמנות נגד ע"א — שושנת יעקב כב,ט
 אם פוטר שבועת הנוטלין ואם חלוק שבועה הבאה על ידו — ישו"עות יעקב כח,א
 שאין תועלת בעדותו אינו נאמן כב' וא' יכול להכחישו — שושנת יעקב כח,ב
 אם עכו"ם מחייב שבועה ע"י עד א' — נתיבות כח,ד: שער המשפט כח,ג: ערך שי כח,ה: דברי משפט כח,ד
 עד א' מעידו שהוא פרוע דנשבע ונוטל, אם הוא גם כשהנתבע בא בטענת שמא — ערך שי כח,ו
 אחר שהעיד אינו יכול לחזור בו — הגר"א כט,ב
 אם נאמן לעדות אשה מהתורה — שושנת יעקב לו,ז
 אם נאמן לקיים מחקים — קצות לו,ט
 שחייב ממון במקצת עדותו אם משביע על החצי האחר — אורים לו,יב. תומים לח,
 מחלוקת אם ע"א וקא"פ כשרים בד"מ במילתא דעבידי לאיגלוי, והחילוקים להל' מתי כשרים — תומים לו,יח: אורים מט,ד
 ע"א בהכחשה בדבר שיכול להתברר אם נאמן — סמ"ע ל,כב: ש"ך לו,יג: תומים לו,יב: שער המשפט לו,ז
 הטעם שאינו נאמן בממון, והנפק"מ — נתיבות לא,א
 ע"א בהכחשה דנסתפקו אם נפסלים לעדות, אם ה"ה גם בעדות שמעדים עכשיו — ערך שי לא,א
 אם נאמן בממון כשאינו נגד אתחזק איסורא — שער המשפט לג,א
 בדבר שבערוה היכא דלא התחזק — שער המשפט לג,א

נוגע פסול לעדות אשה אף במילתא דעבידא לאיגלויי וגרע מב' עדים נוגעים — שושנת יעקב לד,ד
 המחייב שבועה אם מותר ליטול שכר — שער המשפט לד,יב
 עד א' פסול אם כשר באיסורין — ישו"עות ישראל לד,יט
 אם פוטר מחוייב שבועה ואיל"מ — ש"ך עב,סא: אורים כח,יז: תומים פז,ח: שער המשפט כה,טז. פב,ט. פז,ה
 מודה במקצת וע"א מסייע וע"א מכחיש מחלוקת אם צריך לישובע — ש"ך פז,טו: שער המשפט לג,ג

עד המסוייע

אם פוטר שבועת הנוטלין ואם חלוק שבועה הבאה על ידו — ישו"עות יעקב כח,א
 אם פוטר מחוייב שבועה ואיל"מ — ש"ך עב,סא: אורים כח,יז: תומים פז,ח: שער המשפט כה,טז. פב,ט. פז,ה

עד מפי עד

גדר הדין ונפק"מ לשטר שמהני — דברי משפט כח,ו
 אם יכולים להעיד שע"א העיד בבי"ד — ט"ז לו,יא: תומים לו,טז: ערך שי לו,ז
 אם יכולים להעיד שב' העידו בפני בי"ד והטעם — סמ"ע ל,לה: ט"ז לו,יא: תומים לו,טז: קצות לו,י.מו,ג: דברי משפט לו,ו: ערך שי לו,ז

עדות אשה

מהני בפני א' לכה"פ כשהב' בעיר — שושנת יעקב כח,ח
 אם ע"א נאמן מהתורה — שושנת יעקב לו,ז
 בבדיקות לענין עיגונא — סמ"ע לו,ט: תומים לד,ד: נתיבות לב,ב: דברי משפט לא,א: ערך שי לב,ב: שושנת יעקב לב,ב
 הטעם שפסולים גם מי שאינם קרובים לטומאה — אלפי מנשה לג,ה
 החשוד על העריות פסול — ישו"עות ישראל לד,ב
 ע"א נוגע פסול אף במילתא דעבידא לאיגלויי דגרע מב' עדים נוגעים — שושנת יעקב לד,ד
 נוטל שכר להעיד פסול ואף בשניים בזה אחר זה יש כיעור — שושנת יעקב לד,ד
 בעדים המכחישים אם הולכים אחר הרוב — שער המשפט לו,יא

עדות בכתב

מחזיק כתב עם עדותו ושותק אם הוי עדות — אלפי מנשה כח,ד
 עד שאומר מה שכתוב פה אני מעיד הוי עדות מעליא וכן קיום לשטר — אלפי מנשה כח,ד: שושנת יעקב כח,ו

בד' מהרש"א דתלינן בטעות רק כשמעידים על המעשה ורק דחלוקים בזמן אבל לא כשרק מזימין — תומים ל,ג: ערך שי ל,ה

ב' כיתות המכחישות זא"ז להעיד באותה עדות ובעדות אחרת — שו"ע לא,א: סמ"ע לא,א,ג: רעא לא,א

ע"א בהכחשה אם יכולים שניהם להעיד יחד בעדות אחרת, והטעם — ש"ך לא,א: תומים לא,א: נתיבות לא,א: הגר"א לא,א: פ"ת לא,ג: אבני חושן לא,א: מאזנים למשפט לא,א: אולם המשפט לא,א: אלפי מנשה לא,א: ישו"עות ישראל ל,ד.לא,ד: שושנת יעקב לא,א

ב' שטרות מעדים מוכחשים גם לשיטות שיכול לישרוף הקטן ויפטר משבועה הוא רק בנשבעין ונוטלין ולא בהיסת — ערך שי לא,ב

אם בהכחשה נפסלת גם תחילת העדות — תומים לא,ב: נתיבות לב,א: ערך שי לא,א

הדין במלוה שהוציא ב' שטרות על לזה, ובב' מלוים שהוציאו ב' שטרות על לזה א', ובמלוה שהוציא ב' שטרות על ב' לוויין, וחתומים עליהם ב' כיתות מעדים המכחישים — שו"ע לא,ב,ג

אם נאמנים לפסול אחר — תומים לא,ג: נתיבות לא,ג

נשבע נגד א' מהשטרות מעדים מוכחשים ונפטר אם יכולים עדי השטר לפוסלו — תומים לא,ג: נתיבות לא,ג: ישו"עות ישראל לא,ז

הביא עדים והוכחו והביא אחרים מהני משא"כ בשטר דכשר רק ע"י עדי השטר — שו"ע לא,ד

במוציא הקטן לכו"ע א"י להשביעו שאין לו שטר מהכת הב' — תומים לא,ה

בעדות אשה אם הולכים אחר הרוב — שער המשפט לז,יא מתי מתרצים עדותם שתהא כאחת — ט"ז ל,ג: סמ"ע ל,ח: תומים ל,י: נתיבות ל,ה: דברי משפט ל,ג: ערך שי ל,ה

אם הכת שהוזמנה לקנין נאמנת יותר — ש"ך ל,ג: שער המשפט ל,ב: אולם המשפט לא,א

אם הכת שהוזמנה להעיד נאמנת יותר — ישו"עות ישראל לא,א

אם הכת המכחישה קרובה לראשונה — רעא לא,א

כשאין הכת שהוכחשה לפנינו בשעת ההכחשה אם עדותן השניה בטלה דדלמא הוו מודים לראשונה — רעא לא,א

הדין בעדים ובי"ד המכחישים ואם חלוק בי"ד קבוע — רעא לא,א: ישו"עות ישראל לא,א

כת א' אומרת מנה וא' מאתים אם כשרים לעדות אחרת — סמ"ע לא,א: ישו"עות ישראל לא,ד

על קבלת נזירות — ישו"עות ישראל כ,י

אם כשרה והדין בדיעבד — שו"ע כח,יא,יב: סמ"ע כח, מב,מג: ש"ך כח,יד: אבני חושן כח,ו: מאזנים למשפט כח,יג: ערך שי כח,יב,יג

גם לר"ת לא מהני בכתב בדיני נפשות — תומים כח,טו

לד' ר"ת דכשר אם גם כשבעי' להעיד בפניו — אורים כח,כט תומים כח,טו: נתיבות כח,ו: דברי משפט כח,ח —

עדות מוכחשת

ב' שמעידים בשם אחרים והם מכחישין — אולם המשפט כג,ה

הוכחש בעדותו אינו יכול לחזור ולקיים העדות — נתיבות כט,א: אבני חושן כט,א

כת שהוכחשה אם יכולים לחזור מעדותם — פת כט,א: שער המשפט כט,ב: ערך שי כט,א: אבני חושן כט,ב

האומר לא ראית הוי הכחשה רק כשהיו במעמד אחד — אלפי מנשה כט,ב

מעיד שחבירו לא ראה הוי הכחשה רק כשהיו ביחד — אלפי מנשה כט,ב

אמר שפלוני היה עמו והלה מכחיש אי"ז הכחשה — שו"ע כט,ג

חלוק הכחשת המעשה שודאי א' אמת מהכחשת זמנים שאולי שניהם שקר — שושנת יעקב ל,ב

כשהוכחו בבדיקות היכא דמצטרפין אם בעי' שיתבע שניהם, ואם חייב שבועה נגד העד שמכחישו — שו"ע ל,ב: סמ"ע ל,יא: ש"ך ל,ח: קצות ל,ג,ו,עא,ה,פב,יט: נתיבות ל,ג,קמה,א: שושנת יעקב ל,ג

הוכחשו עדים מתי עדותם בטלה — שו"ע ל,בד,ז: סמ"ע ל,ח,יא: ש"ך ל,ו: ט"ז ל,ב: הגר"א ל,ז: פ"ת ל,ה,ו: נתיבות ל,ב: אבני חושן ל,ג

ב' עדים שהזיק שטר ומכחישים מי הלזה — דברי משפט ל,ג,ב' כיתות שמעידות להיפך אם קודם הפיל השן או העין מ"ט אינם מוכחשים מהעבד — נתיבות ל,ג

ב' עדים מעדות מיוחדת שנצטרפו וב' עדים מכחישים כל א' אם דינם כתרי ותרי — שער המשפט ל,ד: ערך שי ל,ג

בבדיקות אם חייב לכה"פ שבועת ע"א, והדין בעיגונא — סמ"ע ל,ט: תומים ל,ד: נתיבות ל,ב: דברי משפט ל,א: ערך שי ל,ב: שושנת יעקב ל,ב

בע"א אומר מנה וע"א מאתים אם צריך לתבוע שניהם להנך שיטות — סמ"ע ל,יא: תומים ל,ה: קצות ל,ג

במחלוקת אם תלינן טעות בשני עדים ואם חלוק דין זה בין מכחישים ביניהם או אפי' שניהם שווים — תומים ל,יג

ב' כיתי עדים שהכחישו זא"ז מקבלים לעדות אחרת כל כת בפנ"ע אבל לא ע"א מכת זו וע"א מכת זו — שו"ע לא, א: סמ"ע לא, ג: דברי משפט לא, א

מתי עדות שניהם בטלה ומתי מקבלים רק את השני ומתי מקבלים הפחות שבשניהם — סמ"ע לא, א: פ"ת לא, ב: שער המשפט לא, א

לשיטות שא' מכל כת בעדות א' אינם מחייבים שבועה דינם ככל דין נמצא א' קא"פ — אורים לא, ב: אלפי מנשה לא, ב

העידו א' מכל כת אם חייב שבועת ע"א אבל היסת ודאי חייב — סמ"ע לא, ב: רעא לא, א: פ"ת לא, ג: אלפי מנשה לא, ב: דברי משפט לא, ב

הוכחשו או הוזמו בפרט א' מהעדות אם נתבטל השאר — פ"ת לא, ב: תומים לא, ב. לו, ז: דברי משפט לא, א: ישו"ע ישראל ל, ה. לא, ב: ערך שי לא, א

הוציא ב' שטרות שוים מעדים מוכחשים בב"א אם חייב שבועה על התביעה השניה ואם נאמן בפרעתי במגו — תומים לא, ג

ב' מלוים שהוציאו ב' שטרות מעדים מוכחשים היכא דשניהם צריכים לישבע אם יתומים מפסידים — אולם המשפט לא, ד

ב' מלוים שהוציאו ב' שטרות מעדים מוכחשים אם באים ביחד צריכים שניהם לישבע ואפי' זה שלא בפני זה, ובבאים לבד אי"צ כלל שבועה אפי' שיודעים מהשטר השני — אולם המשפט לא, ד

המוציא ב' שטרות מעדים מוכחשים בב"א יכול לשרוף הקטן אף אחר שחייבו הלזה שבועה — תומים לא, ד

ב' שטרות מכיתות המוכחות אם גובה שניהם רק כשהוציא השני אחר שגבה הראשון או אפי' אחר הפס"ד — נתיבות לא, ד: אלפי מנשה לא, ג: שושנת יעקב לא, ב

מלוה שמחזיק ב' שטרות על לזה א' ושטר על לזה אחר שחתום ע"י הכת שחתומה על הקטן — אולם המשפט לא, ה

הוציא ב' שטרות מעדים מוכחשים והלזה מודה בקטן ובזא"ז ודאי דגובין שניהם — ישו"ע ישראל לא, ה

לוה שהוציא ב' שוברין מב' כיתות שהוכחשו אם מהני — ישו"ע ישראל לא, ה

נמצא שעדי השטר הקטן גזלנים אם גובה הגדול — ישו"ע ישראל לא, ה

הוציא ב' שטרות מעדים מוכחשים הטעם דאינו גובה באותו ב"ד משום קם דינא — תומים לא, ה

קנה ב' שטרות מעדים מוכחשים מח' אם גובה שניהם — תומים לא, ה: ישו"ע ישראל לא, ח

שיטת הראשונים (דלא כרמב"ם) היכא שבא עם ב' שטרות מעדים מוכחשים והוציא הקטן תחילה ואח"כ הגדול אם גובים התוספת על הקטן, אבל הכל ודאי שלא — ישו"ע ישראל לא, ז

מלוה א' וב' לוויין בב' שטרות מעדים מוכחשים יכול לתפוס משניהם ומח' אם יכולין להוציא מידו בהרשאה — ישו"ע ישראל לא, ח

מלוה שמכר שטר א' מב' שטרות מעדים מוכחשים ובאו שניהם בב"א אם דינם כב' מלוים — ישו"ע ישראל לא, ח

הביא עדים והוכחשו ואח"כ הביא ע"א אם יכול להשביע — ישו"ע ישראל לא, ט

להרמב"ם דב' שטרות מעדים מוכחשים גובה שניהם בזא"ז הוא רק בשטרי ראייה ולא בשטרי קנין — ישו"ע ישראל לא, ז

שילם ע"פ עדים והוכחשו אם יכול לתפוס מהראשונים — סמ"ע לא, טז: קצות לח, ב: אבני חושן א, ז. לח, א

עדות מיוחדת

אם חוזר ומגיד — ישו"ע ישראל כט, ב

אם היא עדות שאאי"ל שיכול לומר שבא לחייב שבועה — אלפי מנשה ל, ב

דיני עדות מיוחדת, והדין כשמוכחשים ע"י ב' אם הוי כתו"ת — שו"ע לא, ג, ו, ח: סמ"ע ל, כב, כו, כז, כט: פ"ת לח, יב: שער המשפט ל, ד: ערך שי ל, ג

גם אם מהני לאסור אשה מ"מ כשמחייבים מיתה ודאי דל"מ גם לגבי לאסור — שושנת יעקב ל, ד

אם מהני לאסור אשה על בעלה — קצות ל, ד: אלפי מנשה ל, ג: שושנת יעקב ל, ד

ע"א על הלואה וע"א על פסק בי"ד אם מצטרפים — אולם המשפט ל, ד: דברי משפט ל, ג

אי מהני בשטר מתנה — קצות ל, ה: נתיבות ל, ו

הטעם דלא מהני בקדושין — ט"ז ל, ה: קצות ל, ד. ח. פא, ו: נתיבות ל, ד. פא, ו

אם מהני בקנס — ט"ז ל, ה: תומים ל, ט: קצות ל, ד: נתיבות ל, ד: אלפי מנשה ל, ב, ד: דברי משפט ל, ב: שושנת יעקב ל, ד

היינו ב' מעשים או מעשה א' שראו מב' מקומות — שו"ע ל, ו, ז: סמ"ע ל, כ

אם כשרה מדאורייתא או מדרבנן — אורים ל, יח תומים ל, יא: נתיבות ל, ד. מו, ה: אבני חושן ל, י: שושנת יעקב ל, ד

אם יכול התובע להשביע כנגד כ"א במקום להוציא ממון — אורים ל, יח: דברי משפט ל, ב: שושנת יעקב ל, ג

בדין מרומה לכו"ע ל"מ קבלת עדות שלא בפניו אף בדיעבד
— שושנת יעקב כח,ט

בדין מרומה לכו"ע לא מהני אף בדיעבד — שושנת יעקב כח,ט
מקבלים כשאין לו תועלת אם לא יקבלו וכן בקטן — שושנת
יעקב כח,י

עדות בקנין מקבלין שלא בפני בע"ד — ישו"עות ישראל כח,יב
אם מה דאין מקבלים עדות אלא בפני בע"ד הוא מדאו' או
דרבנן בדי"מ ודי"נ והנפק"מ — ישו"עות ישראל כח,יב

מתי נחשב דיעבד לקבל שלא בפניו — ערך שי כח,טו
עברו וקיבלו מקבלים שוב בפניו ודנים כעדות הב' — שו"ע
כח,טו: ט"ז כח,טו: פ"ת כח,כו: מאזנים למשפט כח,טז:
ישו"עות ישראל כח,יז

בטעם הדין — תומים כח,טו: נתיבות כח,ו: שושנת יעקב כח,ו
הטעם דאין מקבלין — תומים כח,טו: נתיבות כח,ו: שושנת
יעקב כח,ו

שולח עדות בכתב אם יש חיסרון של אינו בפניו — תומים
כח,טו: נתיבות כח,ו: שושנת יעקב כח,ו

לקבל עדים שלא בפני בע"ד כשרוצה לפטור עצמו ולא
להוציא ממון — שו"ע כח,יח: סמ"ע כח,נו: ש"ך כח,כט:
מאזנים למשפט כח,כד

עדים שלא מכירים את הבע"ד אם הוא כעדות שלא בפניו —
תומים כח,יח: פ"ת כח,כד: אבני חושן כח,ז: מאזנים
למשפט כח,טו: שושנת יעקב כח,ו

כשמקבלים שלא בפניו אם ה"ה בלילה בהסכמת התובע
בלבד — אלפי מנשה כח,כד,ט

לקבל עדות בפני שותף אחד — פ"ת כח,כד: ערך שי כח,טו
קבלת עדות רק בפני בע"ד והדין בדיעבד, ואם הוא מדאו' או
דרבנן, והדין באלם בקטטה בחולה ובהולך למדינת הים,
והדין בדבר ברור — שו"ע, כח טו,טז: סמ"ע
כח,מז,ג,נא,גב: ט"ז כח,טז: פ"ת כח,כה: תומים כח,כא:
מאזנים למשפט כח,טזכג: ישו"עות ישראל כח,יב: ערך
כח,טו: שושנת יעקב כח,ו

עדים

עדות לכתחילה מעומד ות"ח מיושב ודינים מיושב — שו"ע
כח ה,ו

בקבלת העדות העדים צריכים לעמוד והמנהג בזה"ז — שו"ע
יז,ג: באר הגולה י"ז,ו: תומים יז,א: ש"ך יז,ז: סמ"ע יז,ה:
קצות יז,ב: אלפי מנשה יז,ג

אם מותר לעדים ולדיינים להסמך כא' — סמ"ע יז,ו: ש"ך יז,ה:
תומים יז,ב

קיבל קא"פ בקנין ושלא בקנין בפני ביי"ד ושלא בפני ביי"ד מתי
יכול לחזור — שו"ע כב, א: ש"ך כב, א,ג: תומים כב,ד,ו

על ב' הודאות מב' זמנים אם מצטרפין בלא תביעה — סמ"ע
ל,כא: תומים ל,יב: שער המשפט ל,ו

כשמצטרפת אם בעי' שיתבע שניהם — סמ"ע ל,כז: תומים
ל,טו: נתיבות ל,ז: שושנת יעקב ל,ו

לפסול עד אם כשר בעדות מיוחדת — שו"ע לד,כח: מאזנים
לד,כז: ישו"עות ישראל לד,יז

אימתי פוסל כשמצטרפים קא"פ — אלפי מנשה ל,א
ראו ב' מעשים אם מהני לענין אישות — דברי משפט ל,ב

עדות שאי אתה יכול להזימה

אם צריך בדיני ממונות — ש"ך לג,טז: סמ"ע לג,כו: רעא לג,טז:
נתיבות ל,ב: שער המשפט ל,ב: אלפי מנשה לג,ח: אולם
המשפט לג,ה: אבני חושן לג,ד: שושנת יעקב לג,ג

הוכחשו במקצת שאין בו נפק"מ לא בטלה כולה — ערך שי
לא,א

העידו ב' דברים והוכחשו או הוזמו בחלק אם נתבטל השאר
— פ"ת לא,ב: תומים לא,ב.ל,ז: דברי משפט לא,א:
ישו"עות ישראל ל,ה.לא,ב: ערך שי לא,א.לד,ג

אם אמרי' כן באומרים כת"י הוא זה אבל אנוסים היינו מחמת
ממון — שער המשפט לד,ו: ישו"עות ישראל כט,א

ב' כיתות שבאו כאחד והוזמה א' הטעם דבטלה עדות השניה
— תומים לח,א: קצות לו,ג: נתיבות לו,ד ובמשו"ב

עדות שבטלה מקצתה

בד' הרמב"ם דעד ג' שאומר איני יודע לא בטלה העדות אם
הוא רק כשמודים שראה המעשה — דברי משפט לא,א

בד' הרמב"ם דעד ג' שאומר איני יודע לא בטלה העדות
ובמכחישם בטלה העדות — שער המשפט לא,א: דברי
משפט לא,א: ערך שי לא,א: אולם המשפט כ, ה

בד' הרמב"ם דעד ג' שמכחיש פוסל העדות אם הוא גם
במעידים זה אחר זה — תומים לג,ג

עדות שלא בפני בע"ד

קיבלו עליהם או שהעידו לשותף א' והשני בעיר לכו"ע מהני
בדיעבד — ערך שי כח,טו

כשהעדים בעיר אחרת — שו"ע כח,יז: סמ"ע כח,נה

אם בקנס מקבלים שלא בפניו — אלפי מנשה כח,ו

חילוק בין גמ"ד לקבלת עדות לענין עדים שאין מכירין הבע"ד
— שושנת יעקב כח,ו

לאסור אשה מקבלים שלא בפני הבעל וכ"ז בזה"ז שאינו נוגע
לנפשות ומח' כשיפטור מממון אבל כשמחייב לכו"ע
ל"מ — שושנת יעקב כח,ח

אם מקבלים עדי צוואה בפני אפוטרופוס — שער כח,ח

קיבלו שיעידו בלילה אם יכולים לחזור בהם – שער המשפט כב,ג

אם מותר להעיד בערכאות וכששני הבע"ד באו לדין מרצונם – שער המשפט כו,א: אולם המשפט כו,ב: ערך שי כו,א

אסור להעיד בדבר שאינו יודע – שו"ע כח,א: סמ"ע כח,ג

הדין בנשבע שלא להעיד – תומים כח,א: שער המשפט כח,א

עדות שמחייבת אפי' שחייב בלא"ה נחשב לעדות אא"כ אין נפק"מ כלל – שושנת יעקב כח,ב

מעיד לפני שליח בי"ד אי"צ לעמוד – אלפי מנשה כח,ג

גוי שתבע ישראל בערכאות וישראל יודע לו עדות אם יחייבו על פיו כדיני ישראל מותר להעיד, אבל אם יחייבו יותר מדיני ישראל אסור, ואם העיד פטור, ואם מתחילה יחדו את הישראל לעד ואם לא יעיד יהיה חילול השם יעיד – שו"ע כח,ג,ד: סמ"ע כח,כ,כא: מאזנים למשפט כח,ד: דברי משפט כח,ד: ערך שי כח,ז

כשלא עשאוהו עד עד מתי תולים דזוכר עדותו – אולם המשפט כח,ד

כופים להעיד מי שלא רוצה – פ"ת כח,ה

העידו חוץ לבי"ד אם יכולין לחזור ולהעיד בבי"ד – אולם המשפט כח,ה: ישו"עות כח,ג,ג: אלפי מנשה כח,ז

כששולחין לת"ח להעיד אם צריך ג' או דסגי בא' – ט"ז כח,ה: סמ"ע כח,כז: שער המשפט כח,ד: ערך שי כח,ח

העידו מיושב אם מהני בדיעבד – שער כח,ה: ערך שי כח,י

העדויות בגט היא על ציווי הבעל וא"צ לזה דין עדות – נתיבות כח,ז,לד,ו,לו,ז

צריכים להתכוין להעיד – ישו"עות כח,ט

העידו בע"כ של הדיינים ל"מ ויכולים לחזור מהעדויות – ישו"עות ישראל כח,ט

יכול להעיד כ"ז שזוכר העדות אפי' לזמן מרובה ואפי' נזכר ממקום אחר והדין כשהבע"ד מזכירו – שו"ע כח,יביד: תומים כח,ז

מש"כ הר"ן שמעידים על המסירה היינו דיש אנן סהדי מחמתם – ערך שי כח,יג

נזכר בעדות מתוך הכתב לא מהני בקנסות ומלקות וכו' – ערך שי כח,יד

העידו שלא בפני בי"ד חשוב יכולים לומר מבדים היינו – ערך שי כח,יח

העידו לשותף א' ושינו עדותם כשבא השני – ערך שי כח,יט

ציבור יכולים לתקן שיקבלו עדות בפני ב' – שו"ע כח,כג

בעדות החודש אי"צ עדות ממש על כשרות העדים – ערך שי כח,כ

אמרו ששיקרו בעדותן נאמנים לחייב את עצמם – שו"ע כט,ב,לח,א: ט"ז לח,א: ש"ך לח,א: פ"ת לח,א: קצות לח,א

הדין בעד שאומר לא ראיתי – שו"ע כט,ג

המעיד על חבירו שהוא רמאי אם צריך לחוקרו מנין לו – ערך שי כט,ג: מאזנים למשפט כט,ד

בטעם דתלינן בטעות אף דבממונות לא אזלי בתר רוב – שושנת יעקב לה

ב' בי"ד מצרפין עדותן לדון לפיה אבל לא להעיד לפני ב"ד אחר – אלפי מנשה לו,ו

הטעם שהדיין א"י לישיב עם א' העדים ואם רק כשהעיד בפניו – ערך שי לה,ח

עד א' שהשביע אם מצטרף לעד אחר והוו תרי – פ"ת לט,ט: דברי משפט לב,ב

בממונות א"צ להעיד ביחד ולא באותו בי"ד וכמה בתי דין מצטרפים – שו"ע לט,ב

בצירוף של כמה בי"ד כמה צריכים לבא מכ"א – פ"ת לי,ג: סמ"ע ללד: נתיבות לה,ח: אלפי מנשה לה,ה

עדות ידיעה בלא ראייה – שו"ע לי,ד

העידו בערכאות אם אמרי' דעביד איניש להחזיק דבריו – אבני חושן לג,ג

אם העד יכול לפרש דברי העד הב' כשמסופקים בדבריו – ישו"עות ישראל לג,ג

עדים שאומרים לא חתמנו וכת"י יוצא ממ"א או שמקויים אם הוי עכ"פ תו"ת – ערך שי לד,ד

יודע שחבירו רשע אך לא נפסל בבי"ד חייב להעיד עימו – אלפי מנשה לד,א

היודע בחבירו שהוא פסול אם יעיד איתו – שו"ע לד,א: ש"ך לד,ג: סמ"ע לד,א: אורים לד,א: נתיבות לד,א: פ"ת לד,א,ב: אלפי מנשה לד,א: מאזנים למשפט לד,א: אולם המשפט לד,א

במח' אם יכולים לומר שטעו בזמן שבשטר – תומים לד,ו

תולים בשטר מאוחר רק כשעי"ז לא יפסלו העדים – תומים לד,ח

אם גדול יכול להעיד מה שראה בקטנותו – שו"ע לה,ד: סמ"ע לה,י: ש"ך לה,ד: מאזנים למשפט לה,ד,ז: שושנת יעקב לה,ב

ראייה ע"י זכוכית ומראה אם כשר לעדות – פ"ת לה,ח: אלפי מנשה לד,ב

אם אפשר להעיד בממונות ע"פ טביעות עינא דקלא – פת לה,ח: נתיבות פא,ז: קצות פא,יג ובמשובב: שער המשפט לה,ד: אלפי מנשה לה,ה

לתוס' עד שלא כיוון להעיד אינה עדות – שושנת יעקב לו,א

עד המחייב משאיל"מ והזום אם יכול להפטר שלא ידע שהוא
 חשוד — שושנת יעקב לג,ג

ב' עדים שהעידו זה אחר זה והוזמו אם הראשון יכול לומר
 לחייבו שבועה באתי — ערך שי לג,ז

אם סגי לכאשר זמם במה שמהני תפיסה — ערך שי לד, י
 כיצד מוזימים עידי השטר — שו"ע לד,ט

נוגע שלא נודע פסולו ונמצא זומם — ישו"עות ישראל לד,ו
 אם יש בשטר, והדין לענין לפוסלם לעדות — ש"ך לד,יג.לח,ב:
 תומים לד,ט: נתיבות לד,ו: דברי משפט לח, א: מאזנים
 למשפט לד,יג: ערך שי לד, ד. לח, ג: דברי משפט לח,א

רק אם בלא ההזמה עדותן קיימת — דברי משפט לו, ב
 נמצא א' שא"א להזימו אם פוסל כל העדות ואם חלוק אם
 העידו אחכ"ד — דברי משפט לו, ב

אם יש הזמה בקרובים שפסלו העדות מדינא דנמצא קא"פ
 — ערך שי לו, ג

הוזמו כולם אף האחרונים חייבים ול"ה עדות שאאי"ל —
 שושנת יעקב לו,ב

במח' הרמב"ם והש"ך בהזמה אם בעי' שיעידו תוכ"ד כדי
 לפסול כל העדות — שושנת יעקב לו,ב

כשלא ראו כא' אם נחשבים עדות א' להזמה — קצות לו,ב:
 שער המשפט לו,א

נמצא קא"פ והוזמו הפסולים — ש"ך לו,ו: נתיבות לו,ד
 ב' כיתות שהעידו בהפסק יותר מכ"ד נחלקה עדותן והמוזמין
 נענשין והאחרים לא — ש"ך לו,ו: תומים לח,א: נתיבות
 לו,ד: אבני חושן לו,ג: דברי משפט לו,ב

כשהבי"ד עדים והוזמו אם חייבים — נתיבות לו,ו
 בממון אי"צ יכול להזימה אלא רק שהב"ד ראוי לקבל הזמה
 — תומים לו,יב: שושנת יעקב לח,א

ע"א בשטר מצטרף לע"א בע"פ שאם יוזמו ישלם העד ע"פ
 — דברי משפט לח, א

הוזמו קודם גמ"ד אם נפסלים לעדות — דברי משפט לח, א
 הודו שהוזמו מתי משלמים ע"פ עצמן — ערך שי לח, ב
 בעדות סוטה — ישו"עות ישראל לח,א

דין תשלומין בעדים זוממין — ישו"עות ישראל לח,א
 כשלא העידו על גוף העברה — ישו"עות ישראל לח,א
 בהעידו עליו שהוא עבד — ישו"עות ישראל לח,א
 בעדי מכירה ועדי גניבה בנפש — ישו"עות ישראל לח,א
 הטעם דעדיף מהכחשה — נתיבות לח,א

מכחישים ומזימים בב"א בממון גם להרמב"ם הוי הזמה —
 שושנת יעקב לח,א

שטר שחתם עליו פסול יכולים הכשרים לחזור ולהעיד וה"ה
 כשהכשרים לא התכונו להעיד עם הפסולים — שו"ע
 לו,א: מאזנים למשפט לו,ח

בשעת ראייה לא נתכוונו להעיד אם יכולים להעיד — שער
 המשפט לו,ג.צב,א

עד שלא נודע ההל' שהוא פסול הוי העד השני כלא הכיר
 בפסולו — אלפי מנשה לו,ה

כל שאין עליהם שם עדים ביאתן לב"ד הוא המצרפן אף בלא
 נתכונו — אבני חושן לו,ז

נאמנים להעיד על עצמם אם נצטרפו עם הכת השנייה —
 אלפי מנשה לו,ב

עד הצריך שבועת הגאונים הוי עד — אלפי מנשה לו,ד
 בעדות על דבר התלוי במנהג אם תרי כמאה או שהולכים
 אחר הרוב, והדין כשיש הכחשה בין פסולים לכשרים
 — שער המשפט לו,יא

בזה"ז שאין מלקות אם נחשב שהעדים עברו בשוגג על לא
 תענה, ולענין עד זומם דלא בעי התראה — אולם
 המשפט לח,א

עד החתום בשטר פסול לרון עליו — ש"ך ז,ט: ט"ז ז,ז —
 עברו והעידו שלא בפני בע"ד שיכולים לחזור ולהעיד הוא רק
 כשלא עברו על חרם או שבועה — תומים כח,יט

קיבל קא"פ בתרתי לריעותא יכול לחזור בלא קנין גם לאחר
 גמ"ד ומה נקרא תרתי לריעותא — שו"ע כב, א: סמ"ע כב,
 ו: ש"ך כב, ב: רעא כב, א: פ"ת כב, ה: אבני חושן כב, ב:
 מאזנים למשפט כב,ב,ג: שער המשפט כב,ב,ג

עדים זוממין

מ"ט ע"א שהזום אינו משלם הכל מדינא דר"ג דליכא
 לאשתלומי וכו' — קצות כה,יב.תי,ג: שער המשפט
 כה,יג: שושנת יעקב כח,ח

במזימים שלא בפניהם מהני עכ"פ לפסול העדות לגבי בע"ד
 — שושנת יעקב כח,ח

גם למכשירים הזמה שלא בפניהם היינו בדיעבד — שושנת
 יעקב כח,ח

הזמה שלא בפניהם עכ"פ פוסלת העדות לגבי בע"ד שהעידו
 בפניו — שושנת יעקב כח,ח

אם צריכים התראה — קצות כח,ח: מאזנים למשפט לח,ו
 אם יש הזמה בעדי חתימה בגט — ערך שי כח,יג

הזמה שלא בפניו אי חשוב עכ"פ הכחשה — שער המשפט
 כט,ב

חתמו בשטר ואח"כ אמרו שהוא מזמן פלוני והוזמו ממתני
 נפסלים — נתיבות לח,א

עדי שם רע שהוזמו מ"ט אינם משלמים הכתובה — שושנת יעקב לח,א

במיתה לזה וממון לזה מתי משלמין ומתי יש קלב"מ — שושנת יעקב לח,א

בממון אף שנתקיים רק חלק חשיב כאשר זמם — שושנת יעקב לח,א

הודה לעדים אם מקבלים עליהם הזמה אף בעדות שאינה ממון — תומים לח,א

עדות שמחייבת כאשר זמם אין לוקין עליה משום והצדיקו — תומים לח,א

אפי' לשיטות שמהני הזמה שלא בפניו אנה פוסלת שאר העדות — תומים לח,א

בד' הרמב"ם דבעדות מלקות חייבים אף בכאשר עשה — תומים לח,א

ביאור ד' הריצ"ג שעד ג' אף שלא הזום נענש עם המוזמים — תומים לח,א

משלמים ואינם לוקין אם משלמים גם בממון אחר — קצות לח,א: נתיבות א,ג

בד' הרמב"ם במכחישים ומזימים בב"א — תומים לח,א: נתיבות לח,א: שושנת יעקב לח,א

באיסורים שצריך ב' עדים אם יש כאשר זמם — קצות לח,א: נתיבות לח,ב ובמשובב

דיני עדים זוממין והחילוק בין הכחשה להזמה — שו"ע לח,א: סמ"ע לח,א,ג: ש"ך לח,ב: פ"ת לח,ג

הוזמו בקנס נותנין למי שהעידו עליו — אלפי מנשה לח,ב אם יש הזמה בעדים שקיבלו עליהם — אלפי מנשה לח,ב

בדבר שאין צריך עדות בבי"ד אם יש כאשר זמם — נתיבות לח,ב

הודה שהזום וטוען שהעיד אמת אם נחשב מודה בקנס — שער המשפט לח,ב

בדין כאשר עשה בממון — תומים לח,ב

בהרוחת זמן פרעון חוב אם חייבים — פ"ת לח,ב: שער המשפט לח,ג: קצות עג,ב: אבני חושן כב,ה

הזמה שלא בפני העדים האם נפסלים — ש"ך לח,ב: תומים לח,א: נתיבות לח,ב,מו,כב: אבני חושן לח,א: מאזנים למשפט לח,ה

כשהועילה עדותם לתפיסה אם משלמים — קצות לח,ג: ישו"עות יעקב כח,ב

עמכם היינו ולא ראיתם אם הזמה — נתיבות לח,ד אינם חייבים חטאת על שגגתם — תומים לח,ד

העידו ששורו הרג והוזמו מ"ט לוקים ולא משלמים — קצות לח,ד: שושנת יעקב לח,א: אולם המשפט לח,ב

העיד לחיוב שבועה והיה מתוך והזום אם חייב — קצות לח,ה: ישו"עות ישראל לח,א

קרוב שהזום אם נפסל — ישו"עות ישראל לד,ו

אם בזה"ז מהני הזמה יותר מהכחשה — שער המשפט א,ד: אבני חושן א,ו

מ"ט משלמים הרי חייבים מלקות — אבני חושן א,ה: מאזנים למשפט א,ט

פסול נוגע

קהל שרוצים להתפלל ברוב עם פסולים — ערך שי ז, ח אם הוא רק בהנאת ממון — ערך שי ז,ו: אלפי מנשה לז,ג

אם עדויות שהעיד לפני ואחרי נפסלים — פ"ת ט,י: תומים לד,יז: שער המשפט לד,י

במח' הראשונים אם עושים בו פלגין — ש"ך לד,כז: תומים לד,כו: אבני חושן לד,יג

לזה שמעיד שהלוה לו ברבית אם הוא נוגע — ש"ך לד,כט: ערך שי לד, ט

במלוה בשטר אף בודאי חייב פסול דניח"ל להיות חייב לשני — ערך שי לז, ח

אם כדי להסתלק צריך ללוות פסול — ערך שי לז, ח בהנאת פחות משו"פ אם נחשב לנוגע — אלפי מנשה לז,א

נעשה נוגע לאחר חתימה — דברי משפט לז,א

אף אם אינו חשוד לשקר כשנוטל שכר להעיד לכו"ע הוא חשוד — שושנת יעקב לז,א

עדות מחמת הנאה פסול והטעם — שו"ע לז,א, כב: סמ"ע לז,א: ש"ך לז,א: תומים לז,א,כא: נתיבות לז,א,ט,קמ,יב: קצות לד,ד,לז,ב,ד,ה: מאזנים למשפט לז,א: דברי משפט לז,א

לחובתו וכשיש לו מיגו — ש"ך לז,א: סמ"ע לז,א: תומים לז,כא: קצות לז,ט,קכג,ד: נתיבות לז,א: שער המשפט ז,ב

טעם פסולו — סמ"ע לז,א: ש"ך לז,א: תומים לז,א: קצות לד,ד,לז,א,ה,ט: נתיבות לז,א: ישו"עות ישראל לד,יב,לז,ד: אולם המשפט לז,א: דברי משפט לז,א: שושנת יעקב לז,א

עדות המלוה לפסול את הלוה — ישו"עות ישראל לז,ב

שורתף מתי יכול להעיד לשותפו — מאזנים למשפט לז,ב: שער המשפט לז,ב,ג

אם בעדותו יפטור עצמו משבועת הגאונים הוא נוגע — אלפי מנשה לז,ד

נוטל שכר להעיד אם פסולו מטעם נוגע — קצות לז,ד,ה: נתיבות לד,י,לז,ט: שושנת יעקב לז,בש

יקבל חזרה הגזילה אבל יצטרך לשלם אם הוי נגיעה –
תומים לז, יח

אחר פסק הדין נודע שהעדים נפסלו ע"י נוגע אם חוזרים
לכשרותם – תומים לז, כ

עדים מהקהל על עניני העיר ולהעיד לקרוביהם – שו"ע
לז, כב: פ"ת לז, יא, יד

אם בקרקע דינו כנוגע כדי שלא יחשב גולן – סמ"ע לז, כד:
דברי משפט לז, ה

מניעת תרעומת אם פוסלת – סמ"ע לז, לו: ש"ך לז, כא: תומים
לז, יא: נתיבות לז, יב: דברי משפט לז, ד: אבני חושן לז, ח:
אולם המשפט לז, ד

אם נחשב תועלת לעד במה שיכול להעיד – ערך שי לח, ד
הבטיחו שכר ושילם אחר שהעיד אם נפסל פת ט, י: שער
לד, י: ערך שי לז, א –

פסולי עדות

אימתי מהני כשלקרוב אין נ"מ – קצות לז, ד: נתיבות לג, ב
בפסול דרבנן אם צריך חימוד ממון והכרזה – שער המשפט
ג, א. לד, ב, יג: אולם המשפט לד, ב: שושנת יעקב לד, ב:
ישו"עות ישראל לד, ה

חוטף משכון אם נפסל – אלפי מנשה ד, א

אם צריך לקבל הפסול בפני בי"ד – נתיבות כב, א

קבלת עד הפסול אי בעינן בפני בי"ד – נתיבות כב, א

אשת לווה אם היא בע"ד או עד פסול – תומים כב, ד: אבני
חושן כב, ד

טעם הפסול במלך – ישו"עות יעקב כח, א

שיקר ואמר בבי"ד איני יודע עדות אם נפסל – ישו"עות ישראל
כח, א, ג

הפסולים מדרבנן אם מהני עדותן לתפיסה – ישו"עות ישראל
כח, ב

בד' הרמב"ם דמלך פסול גם בדיעבד – אלפי מנשה כח, ג

החייב בדי"ש אם פסול לעדות ואם חלוק שו"א – ישו"עות
ישראל כח, ג, ו, לב, א: ערך שי כח, ג

עד פסול שיודע האמת ולא ידוע לבי"ד פסולו אם יעיד –
אורים כח, ג: נתיבות חידושים כח, ב: מאזנים למשפט כח, ג

פסול שהעיד וטוען אמת העדתי אם חייב – קצות כח, ד:
נתיבות סקד: שושנת יעקב כח, ד, כט, א

שהעידו בערכאות אם נאמנים שהעידו אמת – דברי משפט
כח, ה

עבר על שבועת העדות נפסל מדאו' – אלפי מנשה כח, ח

במטלטלין שלא יגידו שהוא גולה אם נחשב נוגע – אלפי
מנשה לז, ה

קרובי נוגע אם נפסלים – קצות לז, ה

אם מעיד לשותפו אחר חלוקה – סמ"ע לז, ה: ט"ז קעה, ד:
תומים לז, ג: קצות לז, ג: נתיבות לז, ג: שער המשפט לז, ב:
ערך שי לז, ג, ה: דברי משפט לז, ב

שאינו מעיד על עצמו אם פסול מדאו' או מדרבנן – קצות
לז, ה: נתיבות לז, ט

בני העיר חשיבי נוגעים גם בקישוטי הס"ת – אלפי מנשה
לז, ו

אם מלוה מעיד ללוה כשיש לערב או ללוקח מאוחר קרקעות
– תומים לז, ו: שושנת יעקב לז, כ

עדות ערב או ערב קבלן ללוה – ישו"עות ישראל לז, ז, ח

לאחר שהעד חתם אפשר למכור לו – שו"ע לז, ז: סמ"ע לז, כ
כא: ש"ך לז, ח: ט"ז לז, ז

הטעם דמהני סילוק – ערך שי לז, ח

המח' אם חשש דהשני נח לי נחשב לנוגע הוא רק בע"א אבל
בב' לכו"ע הוי נוגע – ערך שי לז, ח

אם נחשב נוגע דדלמא יטרפו ממנו השבח – תומים לז, ח

אם חיישינן לב' גזילות להיות נוגע – תומים לז, ח, ט

בב' עדים ל"מ סילוק דאינו ביד הא' לסלק חבירו – ערך שי
לז, ח, יג

לוקח ראשון בלא אחריות אם מעיד לשני – תומים לז, ח:
שושנת יעקב לז, ט, י

אם לוקח שני מעיד ללוקח לראשון בלא אחריות – תומים
לז, ט

אם גזבר וקרוביו כשרים להעיד למ"ד טובת הנאה אינה ממון
– שו"ע לז, ט: סמ"ע לז, כג: ש"ך לז, י: רעא לז, ט: תומים
לז, ד: קצות לז, ד: נתיבות לז, ח: שושנת יעקב לז, ה, ו:
אלפי מנשה לז, ג

הנאה שאינה ניכרת בשעת העדות אם פוסלת – שו"ע לז, ט:
ש"ך לז, י: אולם המשפט לז, ב

מתי מהני סילוק – קצות לז, י: נתיבות לג, ב

אם כשיתעשר ירויח מעדותו אם פוסל – שו"ע לז, י: סמ"ע
לז, כד: ש"ך לז, יא: פ"ת לז, ו: דברי משפט לז, א, ג

מחמת שהראשון קשה והשני נח – נתיבות לז, יא: שער
המשפט לז, ד, ה, ו, ז

המוכר שט"ח לחבירו הלוח פסול להעיד על המכר – שו"ע
לז, יא: שער המשפט לז, ה, ו

אם חיישינן להשני נח לי גם באלם – תומים לז, יח

היו קרובים כשנפסק הדין והתרחקו אם יכולים לחזור ולהעיד
 — שו"ע לג,יב: ש"ך לג,ט: תומים לג,ח: קצות
 כח,ז.לג,ב.ז.לה,ד: נתיבות לג,א: אבני חושן כח,ח. לג,ג:
 מאזנים למשפט לג,ז: שער המשפט לו,ד: אלפי מנשה
 לג,ז:

ידע עדות ואח"כ נעשה חותנו או שהיה חותנו ומתה בתו —
 שו"ע לג,יג

קרוב לשכ"מ ורחוק מבניו אימתי כשר להעיד על מתנתו —
 רמא לג,יד: סמ"ע לג,כב: ט"ז לג,יד: תומים לג,ט: קצות
 לג,ג: נתיבות לג,ב: דברי משפט לג,ב: שושנת יעקב לג,ב
 נרצח וקרוביו אם מעידים על הרוצח וכן קרובי מוכה כשאין
 לו תועלת — שו"ע לג,טז: סמ"ע לג,כה: ש"ך לג,טז תומים
 לג,יא: מאזנים למשפט לג,יא: ישו"עות ישראל לג,ט

עדים הקרובים לערב פסולים ללוה — שו"ע לג,טז: מאזנים
 לג,י: ישו"עות ישראל לג,ח: דברי משפט לד, ו

עדים הקרובים זל"ז או לדיינים אם כשרים והטעם — שו"ע
 לג,יז: סמ"ע לג,כו: ש"ך לג,טז,יז: שושנת יעקב לג,ג: אולם
 המשפט לג,ד

אם טריפה כשר — סמ"ע לג,כה: ש"ך לג,טז: תומים לג,יב
 טעם השיטות שעבר על שבועה דלהבא כשר — אולם
 המשפט לד, ג

בד' הסמ"ע דעד ספק פסול מהני מה שהעיד קודם שנולד
 הריעותא — דברי משפט לד, ג

להעיד שפסול להעיד אי"צ דו"ח — דברי משפט לד, ג

פסול שעיקרו מדאו' לא בעי הכרזה — דברי משפט לד, ג
 טבח שהוציא טריפה אם נפסל והדין כשלא אכלו עדיין —
 אולם המשפט לד, ה

מעיד על מתנת שותף קרובו צריך להעיד שניתן לב' — דברי
 משפט לד, ה

בגזל מפני דרכי שלום אם נפסל — אולם המשפט לד, ו
 העיד שהלוה לפלוני ברבית אין הלוה מצטרף לפוסלו —
 דברי משפט לד, ו

קרובי לוה בריבית נאמנים לפסול המלוה — דברי משפט לד,
 ו

מקלקל בשבת אם נפסל וכשעשה לצורך — ערך שי לד, ז
 מק' היאך נפסלים מדאו' הא ליכא מומחין — קצות לד, א
 כשאינו לוקה מחמת התראת ספק אם נפסל ובלאו שלעולם
 התראתו בספק — תומים לד,א: נתיבות לד,א: אלפי
 מנשה לד,ג

עבר על לאו הניתק לעשה או לאו הניתן לאזהרת מיתת בי"ד
 אם נפסל — תומים לד,א: נתיבות לד,א: אלפי מנשה
 לד,ג: אבני חושן לד,א

קרוב שהעיד והתרחק האם חוזר ומעיד — קצות כח,ח: אבני
 חושן כח,ח

העיד בשטר וסתר בשטר אחר אם נפסל מדאו' או מדרבנן —
 ישו"עות ישראל כט,א

קרוב שהעיד שקר פסול רק מדרבנן — ישו"עות ישראל כט,א
 חזרו מעדותן אם נפסלים — שער המשפט כט,א.לד,ו: ערך שי
 לד, ג: אבני חושן לד,ד

כפה חבירו למכור ולא רצה אם נפסל — שער המשפט לו,א
 חנוני ופועלים שנשבעו פסולים להעיד יחד — רעא לא,א
 ע"א דנחשד ע"י ב"ע לא תלינן להכשירו דהיה בדדמי וכדו'
 — נתיבות לא,א: ישו"עות יעקב לא,א

עכו"ם שעשה מעשה שאחר שיתגייר יתחייב עליו אם נפסל
 — ערך שי לג, ב

אב לגבי בתו הוא בע"ד ולא קרוב — ישו"עות ישראל לג,א
 קרוב או רשע אם נאמן במיגו — ישו"עות ישראל לג,א

שונא גמור אם פסול — תומים לג,א,ב: מאזנים למשפט לג,א
 כל הפסולים לדון פסולים להעיד חוץ מאוהב ושונא שכשרים
 להעיד — שו"ע לג,א: פ"ת לג,א,ב: חת"ס לג,א: תומים
 לג,ב: אבני חושן לג,ב: מאזנים למשפט לג,א

משרתיו שכירו ולקוטו ושושבין אם כשרים — פ"ת לג,א:
 תומים לג,א: שושנת יעקב לג,א

הפסולים מחמת קורבה עברה וקטטה ריעותא שבגופם וצד
 הנאה — שו"ע לג,איב

הקרובים ללוה ורחוקים מהערב אם כשרים — שושנת יעקב
 לג,ב

כתובה שחתום בה שושבינים אם כשרה — תומים לג,ב
 הטעם שעד הקרוב לדיין פסול — שושנת יעקב לג,ג

טעם שקרובי האם פסולים — אלפי מנשה לג,ד
 עדי קידושין קרובים מן האם אין להוציא בלא גט — תומים
 לג,ד

הטעם שפסולים גם מי שאינם קרובים לטומאה — אלפי
 מנשה לג,ה

בדין אבי חמיו — תומים לג,ה
 אונס המחוייב לישא האשה אם נפסל לעדות קרובותיה קודם
 שנשאה — אלפי מנשה לג,ו

מחותנים אם כשרים — שו"ע לג,ו
 תקנה למנות עדים קבועים ויעידו גם לקרובים מהני לממון
 ולא לגו"ק — אלפי מנשה לג,י

אחים גרים מעידים זל"ז, והדין כשנולדו בקדושה — שו"ע
 לג,יא: סמ"ע לג,יט: ש"ך לג,ז

רצה להכשיל ועדיין לא הכשיל אם נפסל — סמ"ע לד, טז:
נתיבות לד, ד: אבני חושן לד, ג

משחק בקוביא פסול — שו"ע לד, טז: תומים לד, טו

הפסולים מחמת שאינם בדרך ארץ והבוזים — שו"ע לד, יז, יח
פסול לענין איסורים — ישו"עות ישראל לד, יט

גוי ועבד פסולים — שו"ע לד, יט: סמ"ע לד, מז

איים למסור אם נפסל ואם הוא רשע דחמס — שו"ע לד, כ:
נתיבות לד, יב: שער המשפט לד, יג

גולן שעשה תשובה וברעתו להחזיר אם כשר — אלפי מנשה
לד, כא

פסולי קהל כגון ממזר כשרים לעדות — שו"ע לד, כא

מוסר אפיקורס ומומר פסולים עד שיעשו תשובה — שו"ע
לד, כב

עבר על יהרג ואל יעבור אם נפסל — תומים לד, כג, לה, ה:
ערך שי לד, ה: שושנת יעקב לד, ז

דין פסולי עדות שהעידו אם פסולים — שו"ע לד, כג: רעא
לד, כג

עבר עבירה שאינה מפורסמת אם נפסל — שו"ע לד, כד:
מאזנים למשפט לד, כג

אם בע"ד וקרובים כשרים לפסול הגולן — תומים לד, כה

אינו נפסל לעדות ע"פ עצמו ע"פ קול ובחשד — שו"ע לד, כה:
פ"ת לד, לח, מ: רעא לד, כה

מעיד על מעשה שפסל אותו אי"צ הכרזה אפי' בפסול דרבנן
— סמ"ע לד, כו: ש"ך לד, כג: אורים לד, מט: תומים
לד, יז, כב: אבני חושן לד, י: שושנת יעקב לד, ו: ערך שי
לד, ו: ישו"עות ישראל לד, יג

תרי ותרי המעידים בפסול גולן מדרבנן — תומים לד, כז

תרי ותרי או פלוגתא דרבנותא בכשרות העד והדין להחזיק
ממון — שו"ע לד, כח: פ"ת לד, מג, מד: תומים לד, כז: קצות
לד, ו: שער המשפט לד, טו: מאזנים למשפט לד, כו: ערך שי
לד, י

כיצד חזרתם בתשובה — שו"ע לד, כטלה: סמ"ע לד, ע, עג, עח:
ש"ך לד, לא, לב: פ"ת לד, מה, מו: מאזנים למשפט
לד, כח, כט, ל: ישו"עות ישראל לד, יט

מומר אע"פ שלא עשה תשובה כיון שקיבל עליו כשר ובשאר
עבירות מח' — סמ"ע לד, מז: ש"ך לד, כא: אורים לד, מז:
תומים לד, כא

אם נפסל ע"י קלא דלא פסיק — סמ"ע לד, ס: אולם המשפט
לד, ט

עד שהוכשר ע"י חזקה דרבא יכול אף להוציא — אולם
המשפט לה, א

עבר על לאו שא"ב מלקות או ביטל מ"ע אם נפסל — נתיבות
לד, א: קצות נב, א

גדר רשע הפסול — שו"ע לד, אטו: סמ"ע לד, ו, י: פ"ת לד, דיז
החשוד על עריות פסול לעדות אשה — ישו"עות ישראל לד, ב,
החזיר הגזילה ולא עשה תשובה אם נפסל — קצות לד, ב

אם נאמן שעבר האיסור בשוגג או אונס — נתיבות לד, ב, ג:
ערך שי לד, א: ישו"עות ישראל לד, ו

גולן באקראי והשיב בכפיית בי"ד אם כשר — קצות לד, ב:
אלפי מנשה לד, כב

עבר בשוא"ת עבירה שיש בה מלקות אם נפסל מדרבנן —
אלפי מנשה לד, ד

להעיד לחובת מי ששכרו חשיב נוגע אלא שלחובה —
שושנת יעקב לד, ד

גנב באקראי ושילם מעצמו אם נפסל לעדות — שער המשפט
לד, ד

אף שבזמה"ז א"א לפסול עדים מה"ת מ"מ צריך הכרזה —
שושנת יעקב לד, ה

מקלל אביו ואמו שלא בשם אם נפסל — ישו"עות ישראל לד, ז,
מוזק אם פסול — ערך שי לד, ז: ישו"עות ישראל כח, ג

גולן כשר רק כשמחזיר הגזילה ולא כשמשלם דמיה — אלפי
מנשה לד, ח

כשהבע"ד קרובו ויש לו ע"א נאמן במיגו דהיה מכחיש העד
כיון שהבע"ד לא מצטרף לפוסלו — שושנת יעקב לד, ח

כשחייב המשלח בדי"ש פסול — אלפי מנשה לד, ט

פעמים שפסלו העובר עבירות דרבנן אף שלא נראה מסברא
— תומים לד, י

מי נפסל בהלואה ברבית — שו"ע לד, י: פ"ת לד, ככא: מאזנים
לד, יד: ישו"עות ישראל לד, יא

לוה ברבית קצוצה אם נפסל מדאו' או דרבנן — תומים
לד, יא: נתיבות לד, ט

הדין בעברות דלא משמע לאינשי שאסורות — תומים לד, יב
מוכס שנטל פעם אחת אם נפסל מדאו' — תומים לד, יד

לוה ברבית אם נפסל בהלואה או בתשלומים — מאזנים
למשפט לד, טו

עבר עבירה שיש בה מלקות ולא התרו בו פסול — אלפי
מנשה לד, טו

ראוהו שעבר עבירה ואפשר שהיה בהיתר אם נאמן שהיה
באיסור — אלפי מנשה לד, טז

אם מקבלים ע"ה בזה"ז — תומים לד, טז

עבר על לפני עורר אם נפסל מדרבנן — סמ"ע לד, טז: נתיבות
לד, ד: אלפי מנשה לד, ז

תחילתו בכשרות

בשעת ראייה היו כשרים בתורת ע"א אם מהני – ערך שי לג,
ו
אחר גירושין אם מעיד הבעל על זמן שהיו נשואים – ש"ך
לג,י

קרובים ע"י נשואין שראו עדות והתרחקו אם כשרים – פ"ת
לג,יא: דברי משפט לג, א

בפסול ממון אם בעינן תחילתו וסופו בכשרות – שו"ע לג,טו:
ש"ך לז,לב: תומים לז,כב: קצות לג,ג.לה,ד: מאזנים למשפט
לג,ט: שושנת יעקב לד,ט

כשנוגע לקרובו ל"מ סילוק – דברי משפט לד, ה
הפסול מחמת עבירה אם הוי תחילתו בפסול – ש"ך לד,לג:
דברי משפט לד, ז: ערך שי לז, יד

בשעת ראייה היה רשע ואח"כ עשה תשובה אם כשר ואם
תלוי אם היה בידו לעשות תשובה – פ"ת לד,מה: ש"ך
לד,לג: תומים לד,כח: דגול מרבבה לה,ז: שושנת יעקב
לד,ט: אולם המשפט לה,ג: אלפי מנשה לה,ד

ראה בעודו אונן יכול להעיד אח"כ – ערך שי לה,א
אם צריך בעדות דרבנן – אלפי מנשה לה,ד

כשבשעת ראייה לא יכל לעשות תשובה אי"ז תחילתו
בכשרות – אלפי מנשה לה,ד

אם פוסל בפסול מחמת עבירה דרבנן – קצות לה,ד: אולם
המשפט לה,ג

אנוסים שחזרו לכשרותם אם הוי תחלתו בפסול – תומים
לה,ה: קצות לה,ד: מאזנים למשפט לה,ח

חרש שוטה וסומא הוי פסול לתחילה ולסוף – שו"ע לה,יג
קרוב לנוגע שנסתלק אם כשר – אורים לז,נג: קצות לז,ה:
מאזנים למשפט לז,כב

נוגע שנסתלק אם הוי תחילתו בכשרות – ש"ך לז,לב: תומים
לז,כב: מאזנים למשפט לז,כב: דברי משפט לג,ב: אולם
המשפט לה,ג

עוסק במצוה

כשאפשר לקיים שניהם, והדין בשני מקרים של אותו מצוה
– אלפי מנשה טו, א

עורך דין – עיין מורשה

עכו"ם

אין לו חזקת ממון – אבני חושן א, י
בדבר המפורש במשנה רשאי לדון בממונות ובאיסורים –
אולם המשפט ז, ב

אם בעי' בן י"ג מעת לעת – תומים לה,א: מאזנים למשפט
לה,א,ב

גדר קטן הפסול וטעם פסולו – שו"ע לה,או: סמ"ע לה,ב,ד,ט:
ש"ך לה,א,ה: פ"ת לה,ב: רעא לה,א: אלפי מנשה לה,א

עברו רוב שנותיו בלא סימני גדלות דהוי גדול היינו ל"ה שנים
ויום אחד – אלפי מנשה לה,ג

בן י"ג להעיד על קרקע – שו"ע לה,ג: ש"ך לה,ג: מאזנים
למשפט לה,ג

חתמו על אמנה אם נפסלים – קצות לה,ד.פ,א: אלפי מנשה
לה,ד

הפסול מחמת עבירה ועשה תשובה אי נאמן לקיום שטרות
– קצות לה,ד: אולם המשפט לה, ג

החתומים על שטר עם ריבית אם נפסלים – קצות לה,ד:
שושנת יעקב לד,ב

גוי ועבד שראו בגיותם אינם יכולים להעיד בגירותן – שו"ע
לה,ז: ש"ך לה,ו

שוטה פסול להעיד וגדרו – שו"ע לה,חי: סמ"ע לה,ב

אם אשה כשירה מדרבנן בדליכא אחריני – תומים לה,ט:
שושנת יעקב לה,ג

גדר חרש הפסול – שו"ע לה,יא
סומא פסול – שו"ע לה,יב

אשה טומטום ואדרוגינוס אם כשרים – שו"ע לה,יד: ש"ך
לה,ט: פ"ת לה,טיא: מאזנים למשפט לה,ט

מעיד על עצמו מתי הוא בע"ד ומתי קרוב – ערך שי לו, ה
בע"ד אם אינו עד או שהוא עד פסול – שו"ע לו,א: מאזנים
למשפט לו,ט

בהיה כשר בשעת ראייה לשיטת הרי"ף אם נפסל למרות שלא
יכלו להכיר בפסולו בשעת ראייה – אלפי מנשה לו,ד

מקיימי דבר ופוסלי דבר מתי נפסלים – שושנת יעקב לו,ד
עד הצריך שבועה אינו עד – דברי משפט לו, ו

אם הבע"ד נאמן לפסול כת האומרת שנתכוונה להעיד עם
חברתה – אלפי מנשה לז,ב

אם מזיד הוא רק כשודע שעי"ז נפסל – נתיבות לז,טז
הוזמו קודם גמ"ד אם נפסלים – דברי משפט לח, א

חולק עם הגנב אם נפסל – גרא לד,י: תומים לד,ה: קצות
לד,ג: נתיבות לד,ה: ערך שי לד,ב –

קיבל עליו קא"פ

קיבל גוי הרי הוא כשאר קבלת הפסולים – שו"ע כ"ב, ב
אם מחייב את בניו בכך – ערך שי לג, ד

מתי יכול להיות שליח – ערך שי כו, ט

מעכ"ם לעכ"ם ודאי דיש שליח לדב"ע – שושנת יעקב לב, א

אם יש בו שליח לדבר עבירה – ערך לב, א: שושנת יעקב לב, א

עשה מעשה שאחר שיתגייר יתחייב עליו בדיני אדם אם נפסל לעדות – ערך שי לג, ב

פסול לעדות – שו"ע לד, יט: סמ"ע לד, מז

רק אם דעתו להתגייר נחשב לבידו – ערך שי לה, ב

ראה בגיותו לא יכול להעיד בגירותו – שו"ע לה, ז: ש"ך לה, ו

עני המהפך בחררה

בדין מערופיא בגוי ובישראל – אבני חושן ב, א

בדין פסקת לחיותי – אבני חושן ב, א

כשכבר יש שוחט אם מותר לאחר לשחוט – אבני חושן ב, א

ערב

שטר שהתנה בו הלוח אינו מחייב את הערב בחתימתו – ערך שי טז, א

אם יכול המלוה להעיד ללוח כשאפשר ליפרע מהערב או לוקח מאוחר – תומים לז, ו: נתיבות לז, יא: שושנת יעקב לז, ח

עדות ערב או ערב קבלן ללוח – ישו"עות ישראל לז, ז, ח

ערכאות

כשהולך בהיתר אם מותר להוציא יותר מהחייוב בד"ת – אבני חושן כ"ו, ו, ג

יודע עדות לגוי שתובע בערכאות מותר להעיד רק אם יחייבו על פיו כד" – ת, ואם העיד פטור, ואם יחדוהו לעד ואם לא יעיד טוטו חילול השם יעיד שו"ע כח, ג, ד: סמ"ע כח, כ, כ, א: מאזנים למשפט כח, ד: דברי משפט כח, ד: ערך שי כח, ז

עכ"ם רשאי לדון בדבר המפורש במשנה – אולם המשפט ז, ב

הפקיד שטר בערכאות שמתחייב לעשות פשרה כדבריהם ל"מ – ערך שי יב, ט

אם מהני להתנות שילכו לערכאות ולא חשיב מתנה על מה שכתוב בתורה – ערך שי יד, ב

רק כשמסרב משלם הוצאות ולא כשמותר ללכת בלא רשות ב"ד – פ"ת יד, יג

שליח ב"ד נאמן שהנתבע סירב לענין היתר ערכאות – אלפי מנשה יד, ד

הוצאות סרבנות כשתובע בערכאות אימתי גובים – פ"ת יד, יד: נתיבות יד, ה: ערך שי כו, ה י: אבני חושן יד, ו

דן בערכאות אם חייב לקיים את הפסק – תומים כב, ו

תבע בערכאות אם מותר לעדים להעיד שם – אבני חושן כו, א

אסור לכופ ע"י גויים לדון בדיני ישראל – שו"ע כו, א ד

נתחייב בערכאות וחזר לבי"ד אם נזקקים לו – שו"ע כו, א:

סמ"ע כו, ז: תומים כו, ב: נתיבות כו, ב: מאזנים למשפט

כו, ב: ערך שי כו, ג, ד: שושנת יעקב כו, א

אסור לדון בערכאות אפי' שדנים כד"ת ואפי' שניהם רוצים

– שו"ע כו, א: תומים כו, א: מאזנים למשפט כו, א: שער

המשפט כו, א

הלך לערכאות אם כשר לכתוב ס"ת – ערך שי כו, ב

כשמסרב לבוא לבי"ד נוטל רשות והולך לערכאות – שו"ע כו, ב

כשמסרב מותר לבי"ד להעיד בערכאות שחייב – שו"ע כו, ב:

ט"ז כו, ב: סמ"ע כו, ט: ש"ך כו, ד: פ"ת כו, ג

אם התחייבות האב לדון בערכאות מחייבת את הבנים –

ערך שי כו, ג

אפטרופוס שדן בערכאות הבנים חוזרים לד"ת – ערך שי כו, ג

אפטרופוס שהלך לערכאות לכו"ע היתומים חוזרים לד"ת –

ערך שי כו, ג

אם מהני קנין או קבלה בפירוש לדון בדין עכ"ם – שו"ע כו, ג:

סמ"ע כו, יא: ש"ך כו, ו: ט"ז כו, ג: תומים כו, א, ב, ד:

מאזנים למשפט כו, ד: אולם המשפט כו, א

ההולך בע"כ אם נזקקין לו אח"כ בד"ת – ערך שי כו, ד

נתחייב בערכאות ואח"כ תפס אם מהני – ערך שי כו, ד

אסור אפי' שכתבו שטר שיתבע שם וכן למוכרו לעכ"ם אלא

רק בסרבן – שו"ע כו, ד

נתחייב היסת ואינו נשבע מתי נותנים לתובע שטר שחייב לו

ויתבע איתו בערכאות – ערך שי כו, ו

התובע בערכאות וניזוק ע"ז חייב כמוסר – ערך שי כו, ט

כשמוכר שטר לנכרי בהיתר ובערכאות יגבה יותר מהחוב אם

יכול למכור ביותר מעות – ערך שי כו, יא

המוציא ממון בערכאות הרי זה גזל – רעא כו, א

אם מועיל תקנת הקהל שאפשר ללכת לערכאות – תומים

כו, א

פסולי שבועה

חוטף משכון אם נפסל – אלפי מנשה ד, א

אם נפסל לשבועה כשהתכוון רק להצלת שלו – שער המשפט יד, ד

מזיק אם נפסל ובאיזה אופן – ישו"עות ישראל כח, ג

המחוייב בדי"ש אם נפסל כ"ז שלא שילם – ישו"עות ישראל כח, ג.לב,א

נשבע נגד א' משטרות מעדים מוכחשים אם עדי השטר יכולים לפוסלו – תומים לא, ג: נתיבות לא, ג: ישו"עות ישראל לא, ז

נתחייב שבועה ועבר על איסור דרבנן אם נפסל – דברי משפט לד, א

אם צריך הכרזה – תומים לד, כב: שושנת יעקב לד, ו

פקדון

אם יכול לעכבו לגבית חוב – קצות ד, א

באיסור לעכב פקדון אא"כ קדם הפקדון לחוב – תומים ד, ב: אלפי מנשה ד, ב

אם אפשר להפקירו – אלפי מנשה ז, ה

פרעון חוב

אם מהני נתינה לבי"ד – דברי משפט כא, א

אם החייב לסלק במעות הוא דאו' או דרבנן – דברי משפט כד, ב

אם מקבלין בו עדות שלא בפני בע"ד – ישו"עות ישראל כח, יב

פשרה

עיין גם ביי"ד – פשרה

צדקה

אם יש בה שיעבודא דר"נ – שער המשפט ט, א

נדר ומת אם חייבין היתומים לשלם – דברי משפט כו, א

אם אמירתו לעני כמסירתו להדיוט – קצות כו, א. קצט, ג. רמא, ז: דברי משפט כו, א

אם יש אסמכתא בצדקה – תומים כו, ה

אם מוציאים בדיינים – תומים כו, ה: אולם המשפט כו, ב

אם יורדין לנכסיו – תומים כו, ה: ערך שי כו, ז: שושנת יעקב כו,א: אלפי מנשה כו, ב

ציבור

עיין קהל –

נתבע בערכאות שהמשיך לרדן מדעתו אם נזקקין לו – תומים כו, ב: שער המשפט כו,א: אבני חושן כו, ב

מתי גורם להוצאת ממון בערכאות חייב לשלם – שער המשפט כו, ב: שושנת יעקב כו,ג: ערך שי כו,ט

כשהולך בהיתר אם מותר ללכת לערכאות שודאי נוטלים שוחד והדין בסתמא – תומים כו, ג

כשלא ודאי חייב אם נותנים רשות – נתיבות כו, ג: ערך שי כו, ה

הוציא בדיניהם אם ביי"ד נזקקין לו – סמ"ע כו, ז: תומים כו,ב לזה אלם ויש שטר שאפשר לדונו בערכאות אם צריך רשות למכרו לגוי – ערך שי כו, י

מלוה שיש לו זכות לרדן בפני עכו"ם ונתחייב לזה אם חלה ההתחייבות – סמ"ע כו, יא: ערך שי כו, ח

קא"פ שהעידו בערכאות אם נאמנים שהעידו אמת – דברי משפט כח, ה

חלוק נידויו למעיד בערכאות בין שאם האמת איתו לא הזיקו לעדות שאף אם האמת איתו היה נפטר בד"ת מספק – תומים כח, ז

ערכאות

ע"א שהעיד בערכאות שפרע נגד שטר אם חייב נידוי – תומים כח, ח

העיד בערכאות שדן כד"ת אך קלקלו הדין אינו חייב אפי' נידוי – תומים כח, י

ע"א שהעיד בערכאות שפרע נגד שטר ופטורו אם חייב לשלם – פ"ת כח, י: כ: ערך שי ח,ו

אדם חשוב שאינו יכול להשתמט מח' אם מעיד לכתחילה ובדיעבד פטור מלשלם – תומים כח, יא

העידו בערכאות אם יכולים לחזור להעיד בבי"ד – אבני חושן לג, ג

מחלוקת אם ב' עדים יכולים להעיד לכתחילה – תומים כח,ט

פדיון הבן

אם נחשב לעדות ממון או איסורין – ישו"עות ישראל לד, יט

פלגינן דיבורא

כשמעיד על עצמו איך השני מצטרף עמו הא בו אין פלגינן – נתיבות לא, א

במח' הראשונים אם פלגינן בנוגע – ש"ך לד, כז: תומים לד,כו: אבני חושן לד,יג

אם גם כשא"א לחלק המילים – סמ"ע לד, סד: תומים לד,כג: נתיבות לד,יח: שושנת יעקב לד,ז

קהל

יכולים לכוף בעניני מסים ע"י גויים – שו"ע ד, א
 נגד יחיד נקראים מוחזקים – שו"ע ד, א: סמ"ע ד, ה, ו: ש"ך ד, ט
 י: פ"ת ד, ו: מאזנים למשפט ד, ח,

יכולים לקבל ביי"ד שאינו ראוי מן התורה – שו"ע ח, א
 שתובעים יחיד אם הולכים אחר הנתבע – שער המשפט יד,
 ב

לא הולכים אחר רוב – שו"ע יח, א: רעא יח, א: אולם המשפט
 יח, ב

שהעמידו דיינים דלא גמירי אין בע"ד יכולים לעכב – שו"ע
 כב, א

קיבל לרדן את טובי העיר וטעו לא יכול לחזור – שו"ע כב,
 א: סמ"ע כב, יא: ש"ך כב, יב

אינם צריכים קנין – ש"ך כב, יב
 אם מועיל תקנתם ללכת לערכאות – תומים כו, א

מקלל ממונה על הציבור בלי שם והתראה עובר איסור ואינו
 לוקה – קצות כז, א, ב

יכולים לתקן שיקבלו עדות בפני שנים – שו"ע כח, כג
 שמינו עדים ודיינים כשרים הכל ע"פ המינוי – שו"ע לג, יח

אסור לקבל שוחד אפילו לא על דין תורה אלא נאמנים על
 הציבור – פ"ת לד, כז

בני העיר חשיבי נוגעים גם בקישוטי הס"ת – אלפי מנשה לז,
 ו

דברים התלויים במנהג העיר ל"א תרי כמאה אלא אזלינן בתר
 רוב – שו"ע לז, כב

אם בני הקהל מעידים על עניני העיר והדין בקרוביהם –
 שו"ע לז, כב: פ"ת לז, יא, יד

הממונים על צרכי העיר דינם כדיינים – שו"ע לז, כב: פ"ת
 לז, יז

קטן

שקיבלוהו לדיין והתנו שאם יטעה ישלם – ערך שי ז, ב
 מומחה אם דן יחידי – תומים ז, ד

אם פסול לרדן – סמ"ע ז, ט: תומים ז, ג
 שנשכר לפועל יכול לתבוע שכרו ואם יוצא בדיינים – פ"ת

טו, ד: קצות טו, ב
 יכול לחזור ולטעון רק במילי דאבוה – שושנת יעקב כ, ג

אין מקבלים עליו עדות – שו"ע כח, יט: סמ"ע כח, נו: פ"ת כח, לא
 מקבלים עדות שלא בפניו כשאין לו תועלת במניעה –

שושנת יעקב כח, י
 אם הוא כקא"פ לפסול כל העדות – אולם המשפט לג, ה

שהזיק אם חייב לשלם כשיגדיל – אלפי מנשה לה, א

הטעם שפסול לעדות – אלפי מנשה לה, א

הפסול לעדות – שו"ע לה, או: סמ"ע לה, ב, ד, ט: ש"ך לה, א, ה:
 פ"ת לה, ב: רעא לה, א

שראה אם יכול להעיד בגדלותו – שו"ע לה, ד: סמ"ע לה, ו:
 ש"ך לה, ד: מאזנים למשפט לה, ד, ז: שושנת יעקב לה, ב

קידושין

בדיעבד בשבת ויו"ט – מאזנים למשפט ה, א

בדיעבד בשבת ויו"ט – מאזנים למשפט ה, א

אם מקבלין בו עדות שלא בפני בע"ד – ישו"עות ישראל כח,
 יב

עדות מיוחדת כשראו ב' מעשים נפרדים אם מהני לענין
 אישות – דברי משפט ל, ב

הטעם שלא כותבים בו זמן – קצות ל, ב נתיבות ל, א

אם צריך דו"ח – קצות ל, ב: נתיבות ל, א: מאזנים למשפט
 ל, ג, לג, יג

הטעם דלא מהני עדות מיוחדת – ט"ז ל, ה: קצות ל, ד, ח, פ, א, ו:
 נתיבות ל, ד, פ, א, ו

עדים הקרובים מהאם אין להוציא בלא גט – תומים לג, ד
 המקדש בפני עדים הפסולים מדרבנן מהני דאורייתא –

שושנת יעקב לד, ה
 שנמצא קא"פ במעמד הקרובים – ישו"עות ישראל לו, ה

קים לי

הוא מדין עביד אינש – תומים ד, ב

אם יכול לישבע שפטור כשיש קי"ל – דברי משפט כו, ב

קלב"מ

מ"ט עדים זוממין משלמים הרי לוקים – אבני חושן א, ה:
 מאזנים למשפט א, ט

קללה

אם בן יכול ליתן מי שפרע לאביו ולאחיו הגדול – ערך שי
 כז, א

האיסור – שו"ע כז, א, ב

אסור לקלל דיין והדין בזבל"א – שו"ע כז, א: פ"ת כז, א

אינו עושה מעשה עמך מותר לקללו – ערך שי כז, א: שושנת
 יעקב כז, א

המקלל מי שנגזר דינו למיתה בדיני עכו"ם – ערך שי כז, ב
 התחייב נידוי מפני שהתחצף בבי"ד אם יכולים למחול –

שו"ע כז, ב: ש"ך כז, א: סמ"ע כז, י

העידו שהודה בפניהם כיון שיכול להכחישם אף אם מודה
פטור – דברי משפט א, ג

הודה חוץ לבי"ד ואח"כ באו עדים – שער המשפט א, ג
מודה בזה"ז אם מהני תפיסה – שער המשפט א, ג: שושנת
יעקב א, ג

אם המודה חייב בדי"ש – אלפי מנשה א, ד
תפיסה המועילה בזה"ז הוא ע"י ישראל ולא עכ"ם – פ"ת א,
ה

קנסות שקנסו חכמים על תקנתם גובים בכל מקום – שו"ע א,
ה: ערך שי א, ה

אם הודאה בזה"ז פוטרת שלא יהני תפיסה – קצות א,
ו. לח, א: אבני חושן א, י: אלפי מנשה א, ד: דברי משפט א, ב

אחר שתפס הניזק אם יכול המזיק לחזור ולתפוס – פ"ת א,
ו: נתיבות א, ה: מאזנים למשפט א, יג: אולם המשפט א, ה:
ערך שי א, ד: אבני חושן א, ט: דברי משפט א, א

שהתחייב מעצמו דנים גם בזה"ז – פ"ת א, ז
פ"נ דתם שונה שגם מודה חייב אלא שלא כופין – קצות א,
ח

כשהתובע תפס במיגו – קצות א, ח: נתיבות א, ה
אם מהני בו מיגו – נתיבות א, ח: קצות א, ה. ל, ד

אם מהני תפיסה בלא עדים – ש"ך א, טז: אמרי ברוך א, ב:
נתיבות א, ה: שער המשפט א, ג: אבני חושן א, י: אלפי
מנשה א, ד

שומר שגנב וטען שגנב אינו חייב כפל ואפי' תפיסה ל"מ –
ש"ך א, טז: מאזנים למשפט א, יב

בזה"ז מהני תפיסה גם בכפל דו"ה – סמ"ע א, יז: יח: שער
המשפט א, ד

האידנא דמהני תפיסה הוא אפי' אחרי הנוק, ול"ד את החפץ
המזיק – סמ"ע א, יח: פ"ת א, ז: תומים א, ג: קצות א, ה:
נתיבות א, ה

גם מה שבי"ד שלא דנים בזה"ז ז' טובי העיר דנים – סמ"ע
א, כ

גם בזה"ז אפשר לקנוס מי שלא ציית דינא לתת מס למלך –
סמ"ע א, כא

האידנא שלא דנים דיני קנסות שמהני תפ – יסה, היינו אפילו
שהודה קודם התפיסה ש"ך א, טז: מאזנים למשפט א, יב:
אלפי מנשה א, ג

אם מקבלין בו עדות שלא בפניו – אלפי מנשה כח, ו
הודה מחמת חייוב שבועה אם נפטר – דברי משפט ל, ב
כשהעידו על עיקר הקנס והודה על פרט שיכל להפטר אם
נפטר – אלפי מנשה ל, ו השמטות

הטעם דהמקלל ע"י מכלל לאו וכו' אינו לוקה – ערך שי כז,
ג

המקלל עבד כנעני אם לוקה – אלפי מנשה כז, א
מקלל ממונה על הציבור בלי שם והתראה עובר איסור ואינו
לוקה – קצות כז, א, ב

אם אסור לקלל דיין שאינו סמוך – תומים כז, ב: מאזנים
למשפט כז, א: אלפי מנשה כז, ב

חשב שהוא חי וקיללו ונמצא שמת פטור – תומים כז, ד:
שושנת יעקב כז, ב

קם דינא

אם מהני להוציא או רק להחזיק – שער המשפט כה, י
אם אמרינן כן בהוראת איסור והיתר – שער המשפט כה, י, יד

קם ליה בדרכה מיניה

אם מהני תפיסה כשנענש על החמור והדין כשתפס קודם
שעברו ליה החמור – קצות כח, א: אבני חושן כח, ב:
אלפי מנשה כח, ב: שושנת יעקב כח, ג

אם מועיל תפיסה והדין ביוורשים – ש"ך כח, ב: תומים כח, ד:
אולם המשפט כח, ב: אלפי מנשה כח, ב: ישו"עות ישראל
כח, ג: דברי משפט כח, ג

אם מועיל תפיסה בקנס – דברי משפט כח, ג
במיתה לזה וממון לזה מתי משלמין ומתי יש קלב"מ –
שושנת יעקב לח, א

נתחייב ממון כרבי אם הוי כבא במחתרת שלא הרגוהו לענין
קלב"מ – קצות תי, ד: שושנת יעקב כח, ג

קנין

שלא לחזור מהתחייבות לבי"ד פסול י"א שמהני – ש"ך כב,
ד

קנין חליפין

נתן חפצים בתמורה לקבל חיטים עד זמן פלוני ונאנס אם
צריך לתת מעות במקום – ערך שי כא, ג

קנין סודר

אם מהני כשצד א' התרצה לאחר שהשני כבר עשה הקנין –
ערך שי יב, ח

קנס

אע"פ שלא מגבים בזה"ז מגדים עד שיפייס – שו"ע א, ה: סמ"ע
א, יח

מודה חוץ לבי"ד אם חייב – שער המשפט א, א

הוזמו בקנט משלמים למי שהעידו עליו – אלפי מנשה לח, ב

עדים שמודים שהוזמו וטוענים אמת העדנו אם חייבים – שער המשפט לח, ב

קרבן שבועה

הכשרים לעדות מדרבנן או הפסולים מדרבנן אם חייבים – שושנת יעקב ל, ז: ישו"עות ישראל כח, ב

קרבן שבועה"ע

מ"ד דמשיב עדי קרקע חייב הוא גם אם אזלינן בתר עדותו מה"ת ומטלטלי משתעבדי מה"ת – שושנת יעקב ל, ז: ישו"עות יעקב כח, א

קרבנות

הטעם דממשכנים חייבי חטאות ולא הוי כאנסוהו לקנות – קצות ט, א: נתיבות ט, ב

קרוב

שהעיד בערכאות אם נאמן שהעיד אמת – דברי משפט כח, ה

נאמנותו בממון כשאינו נגד אתחזק איסורא – שער המשפט לג, א

אם יכול להעיד כדי שלא יהא לזה רשע – דברי משפט לז, ג

ראוי

חוב ומיסי המלך אם נחשבים לראוי גבי בכור – שער משפט ג, ג

רבים

עיין קהל –

רבית

לזה דפרע הריבית ולא הקרן ומת – דברי משפט ט, ב: ערך שי ט, ב

אם הנותן עובר איסור והחילוק משוחד – מאזנים למשפט ט, א

אם כופים את הלזה לתבוע החזרת הריבית כדי לפרוע חובו – שושנת יעקב ט, א

אם יורדים לנכסיו להחזיר – שער המשפט ט, א

אם יש שיעבודא דר"נ בחיוב החזרת רבית – קצות ט, א: אלפי מנשה ט, ג

אם מהני מחילה – קצות ט, א: נתיבות ט, ב: שער המשפט ט, א

אם חיוב המלוה להחזיר תלוי באי עביד ל"מ – נתיבות ט, א: שער המשפט ט, א: מאזנים למשפט ט, א: אולם המשפט ט, א

אם חיוב החזרת רבית זה תביעת ממון או רק חיוב – אלפי מנשה ט, ג

אם חייב המלוה להחזיר כשלא תבעו – סמ"ע ט, ג: ט"ז ט, א: פ"ת ט, ב: אורים ט, ב: קצות ט, א: נתיבות ט, ב: אלפי מנשה ט, ג: מאזנים למשפט ט, ב: שער המשפט ט, א: אולם המשפט ט, א: ערך שי ט, ב: דברי משפט ט, ב

שטר שיכול לתבוע ע"י בערכאות יותר מהחוב אם יכול למכור לגוי ביותר מעות – ערך שי כו, יא

אם מהני תפיסה – ישו"עות ישראל כח, ג

העיד שהלוה לפלוני ברבית אין הלוה מצטרף לפוסלו – דברי משפט לד, ו

קרובים ללוה שמעדים ללוה בריבית נאמנים לפסול המלוה לעדות – דברי משפט לד, ו

לוה ברבית קצוצה אם נפסל מדאו' או דרבנן – תומים לד, יא: נתיבות לד, ט

עדים החתומים על שטר עם רבית אם נפסלים לעדות – קצות לה, ד: שושנת יעקב לד, ב

רוב

אי אזלינן בתריה כשהמיעוט אינו לפנינו ואינו מכחיש את הרוב – ערך שי יג, א

הטעם שרוב שיטות בספרים אינו קבוע – ערך שי כה, ד כנגד מיגו מי עדיף – שער המשפט לה, ב

רוב וחזקה

אם מהני להוציא – שער המשפט לה, א: ערך שי כללי תפיסה ו, כח, ו: אולם המשפט ז, א

רכילות

בע"ד שאמר דבר בסוד אם מותר להעיד ע"ז – שער המשפט כח, א

שבועה

מושבע מפי אחרים אם הוא רק בבי"ד והדין בזה"ז ישו"עות ישראל – כח, ד

בתבעו שתי מחטין שאינן שו"פ והודה באחת, כיון דנוקקין לאחת שחייב לו ממילא חייב שבועה על הודאת האחרת כיון דבשבועה אזלינן בתר מעיקרא – שושנת יעקב ו, א

שבועת היסת

אם יש בדבר שאינו תביעת ממון רק שכופין לשלם – ערך
 שי טז, ב
 תבעו מנה ובאו עדים על ר' אם נשבע עכ"פ היסת – ערך
 שי כ, ב
 נתחייב ולא רצה לישבע אי תפס לא מפקינן מיניה – ערך
 שי כו, ה
 מי שנתחייב מתי נותנים לתובע שטר שנתחייב שכנגדו וילך
 לערכאות – ערך שי כו, ו

שבועת העדות

במקבל עליו עדים פסולים – שער המשפט ט, ג: ישו"עות יעקב
 כח, א
 מ"ט יכול להשביע את בעל השטר שיש לו זכות בידו – אולם
 המשפט טז, א
 השביעו כמה פעמים אימתי חייב על כאו"א ואימתי חייב רק
 אחת – נתיבות כט, ג

שבועת עד אחד

עד שנשבע שבועת הגאונים עדיין שם עד ע – ליו, אבל אם
 בעדותו יפטור עצמו משבועת הגאונים ודאי הוא נוגע אלפי
 מנשה לזר,

שבת

עסק הקנין אסור מדאו' והקנין עצמו מדרבנן – מאזנים
 למשפט ה, א
 מו"מ אסור מדרבנן ורק פיסוק דמים אסור מדאו' – מאזנים
 למשפט ה, א

שוחד

קיבלו עליהם הבע"ד אם מותר לקבל – דברי משפט ט, א:
 ערך שי ט, א
 לזכות את הזכאי כשלקח משניהם בשוה אם צריך להחזיר
 – מאזנים למשפט ט, א
 אם הנותן עובר איסור והחילוק מרבית – מאזנים למשפט ט,
 א
 אסור אפי' מקבל משניהם בשוה – מאזנים למשפט ט, א
 אסור אפי' לאחר גמ"ד – רעא ט, א
 אם יורדים לנכסיו להחזיר – שער המשפט ט, א
 אסור לתת או לקבל שוחד וצריך להחזיר כשיתבענו – שו"ע
 ט, א: סמ"ע ט, ג, ד: פ"ת ט, ב: קצות ט, א: נתיבות ט, ב:
 מאזנים למשפט ט, א

בי"ד שחייבו שבועה אם יכולים לפטר ויפטר עי"ז – שו"ע יב,
 ב: ש"ך יב, ז: רעא יב, ב: אולם המשפט יב, ג
 תבעו שנשבע שיתן לו מתנה והלה מכחישו אם חייב שבועה
 – שער המשפט טז, ב
 נשבע שיעשה לזמן מסוים ועבר אם עובר בכל יום – שער
 המשפט כא, ב
 אם עושים מיפך בשבועה דאורייתא – אולם המשפט כב, א
 שבועה חוץ לבי"ד – אולם המשפט כב, ב
 היפך ונשבע ואח"כ בא ע"א ומסייעו אם יכול לומר דההיפוך
 היה בטעות – שושנת יעקב כב, ט
 כפר בטענה שנוטל ע"י רק בשבועה אם הוא כפירת ממון –
 ש"ך כב, כ: קצות כב, ג, פ, ז, צ, א, ח: נתיבות כב, ז, צ, א, ז:
 שושנת יעקב כב, ח
 שנים שנתחייבו שבועה זה לזה, למי נזקקין תחילה – אולם
 המשפט כד, ב: : ערך שי כד, ב
 אם יכול לישבע שפטור כשיש קים לי – דברי משפט כו, ב
 הנשבע אם ישב בסוכה הוא שבועת שוא והנודר חייב –
 תומים כו, ה
 נשבע שלא יעיד לחבירו כשלא ידוע שיועיל צריך התרה
 בפניו – אולם המשפט כח, א
 הדין בנשבע שלא להעיד – תומים כח, א: שער המשפט כח, א
 הטעם דבנשבע על נ' דחבלה ל"א דיצאה הודאה בפטור –
 דברי משפט ל, ב
 נשבע התובע ונטל מקצת אם חייב הנתבע לישבע על השאר
 – דברי משפט ל, ב
 אין שבועה דרח"ק כשלא תבע בפעם אחת מנה – אולם
 המשפט ל, ג
 ב' שטרות של מנה ומאתיים וכן כשאינו עדי המאתים לפנינו
 משביעים כיון שאינם לפנינו לפוסלו – שושנת יעקב ל,
 ג
 עדות מיוחדת אם מחייבת שבועה דרח"ק – ט"ז ל, ה: ש"ך
 ל, י, יב: סמ"ע ל, יט: תומים ל, ט: קצות ל, ד: נתיבות ל, ד:
 אלפי מנשה ל, ב: דברי משפט ל, ב
 הטעם שכשאנו יכול לכפור אינו חייב שבועה דאו' – ש"ך
 לא, ב: דברי משפט לאג
 בתו"ת מסלקים עדותן ונשאר בחיוב השבועה – דברי משפט
 לז, ו
 אם יש שבועה מדאורייתא דאינו יודע – ש"ך עה, עה: קצות
 עה, יז: דברי משפט ל, ב
 הטעם שמחוייב שבועת ע"א ואי"ל לא נאמן במיגו שיכחיש
 העד – שושנת יעקב לד, ח

שותפים

אינו דן את שותפו – רעא ז, ז

לקבל עדות בפני שותף אחד – פ"ת כח, כד: ערך שי כח, טו
שהזיקו ולא' אין לשלם אם השני חייב הכל – רעא כט, ב:
ישו"עות ישראל כט, ד

ב' שלקחו ב' שדות כא' ובע"ח נטל מהא' אין לו על חבירו
כלום – דברי משפט לז, ב

שותף נאמן כע"א לחייב את שותפו – שו"ע לז, ד:ו: סמ"ע
לז, יח

חלקו ונשתדף לא' אם בע"ח גובה מחלק הב' – נתיבות לז,
ג: אבני חושן לז, א

חלקו ובע"ח טרף מהא' אם בטלה החלוקה – סמ"ע לז, ה: ט"ז
קעה, ד: קצות לז, ג: נתיבות לז, ג: דברי משפט לז, ב

בד' הרשב"ם שמעיד לשותפו אחר חלוקה – סמ"ע לז, ה:
תומים לז, ג: נתיבות לז, ג: שער המשפט לז, ב: שושנת יעקב
לז, ב: ערך שי לז, ה: מאזנים למשפט לז, ב

שחיטה

אשה פסולה לשחוט – ש"ך לז, לז

שטרות

מתי קי"ל דכגבוי – דברי משפט יב, ג

בד' הראשונים דמהני מדאו' ולא הוי מפי כתבם – קצות יב,
ו: ישו"עות ישראל כח, י: דברי משפט כח, ז

אינו שטר כלל למה שלא מפורש מתוכו – ערך שי טז, א

כמי שנחקרה הוא רק כשהגיע השטר לבי"ד – דברי משפט
כח, ו, ז

אף להרמב"ם מדאו' יש עכ"פ חזקה דלא חציף – אולם
המשפט כח, ג

בדין חתמו בשטר היפך מה שחתמו בשטר קודם לכן – דברי
משפט כח, ו

בשטר מהני אף עד מפי עד והטעם – דברי משפט כח, ו

בשיטות שבקיום שטרות דרבנן מהני שטר שלא מדעת
המתחייב הוא רק כשלא יצטרכו עדות על חתימתם –
דברי משפט כח, ח

אף להרמב"ם שטר מועיל מדאו' כסיטומתא ומנהג – ערך שי
כח, יג

אף כשאין העדים לפנינו כשר דמסתמא יזכרו עכ"פ מהשטר
– ערך שי כח, יד

הטעם דכשמתו העדים לא בטל השטר כמו באינם זוכרים –
ערך שי כח, יד

אם מותר לדון מי שהשאילו חפץ – שו"ע ט, א: סמ"ע ט, ה:
פ"ת ט, ה

הדין בשוחד דברים – שו"ע ט, א: פ"ת ט, ד

אם מהני מחילה – קצות ט, א: נתיבות ט, ב: שער המשפט
ט, א

אם יורשים חייבים להחזיר שוחד שקיבל אביהם – מאזנים
ט, א: שער המשפט ט, א

אם הנותן נאמן שמחל והבע"ח לא יוכל לגבות – פ"ת ט, ב
אם מותר לתת לדיין מתנה לפני שתבע את חברו – שו"ע ט,
ב: סמ"ע ט, ז: פ"ת ט, ו, ז: מאזנים למשפט ט, ג, ד

אם יש שיעבודא דר"נ בחיוב ההחזרה – פ"ת ט, ב: קצות
ט, א: נתיבות ט, ב: מאזנים למשפט ט, ב: אלפי מנשה ט, ג

אם כופים את הלוח לטבוע החזרת הריבית כדי לפרוע חובו
– פ"ת ט, ב: קצות ט, א: נתיבות ט, ב: מאזנים למשפט ט, ב:
שושנת יעקב ט, א: אלפי מנשה ט, ג

לזכות את הזכאי אם צריך להחזיר – אורים ט, ב: שושנת
יעקב ט, ב

אם המקבל חייב להחזיר בלא תביעה – פ"ת ט, ב: שער
המשפט ט, א: אולם המשפט ט, א

לתת לשופט גוי והדין כשא' מהבע"ד גוי – פ"ת ט, ג: תומים
ט, א: אלפי מנשה ט, א: דברי משפט ט, א

אנשי עיר שנותנים מתנות לרבנים והדיינים האם מותר לדונם
– פ"ת ט, ו

אסור לקבל אפילו לא על דין תורה אלא נאמנים על הציבור
– פ"ת לד, כז

שוניא אנפשיה חתיכה דאיסורא

טעם הדין – קצות לד, ד. רמא, א

שומר

אם נאמן שהיה תנאי במיגו דשמר כראוי – דברי משפט כט,
ב

שומרים

שגנבו אם חייבים כפל – ש"ך א, טז: דברי משפט לג, א
לא דנים כשהזול לפחות משו"פ והחילוק מגזילה – שושנת
יעקב ו, א

אין דין פרוטה דר"י כשהתברר שלא הרויח – אולם המשפט
כה, ב

אם חייבים בפשיעה ע"י גרמא – שער המשפט כה, יב
בד' הרשב"א דאפי' כשיש עדים על הפקדון אם אינו בעין
נאמן לומר שלי – דברי משפט לז, ה

שליח לדבר עבירה

חלוק רציחה מד"מ לענין לחייב המשלח בדי"ש – ישו"עות ישראל לא, א

אם שייך שיתחייבו המשלח והשליח והדין בפועל – ערך שי לב, א

אם יש כשהשליח עובר בלפני עיור ואם נחשב לבר חייובא עי"ז – שושנת יעקב לב, א

אע"ג דכתיבת גט בעי שליחות ובכותב בשבת וכיוצ"ב הוי שלד"ע מ"מ הגט כשר – שושנת יעקב לב, א

אף דהמעשה קיים מ"מ פטור – שושנת יעקב לב, א באיסור דרבנן או כשהשליח בר חייובא רק מדרבנן – שושנת יעקב לב, א

בזה נהנה וזה מתחייב או חוטא אם פטור המשלח גם מדי"ש – שושנת יעקב לב, א

גם בזה נהנה עיקר הסברא הוא דברי הרב וכו' – שושנת יעקב לב, א

המעשה מתבטל רק כשעי"ז לא ילקה ולכן בזה"ז לא מתבטל – שושנת יעקב לב, א

מוכיח דיש שלד"ע אף בשליח שאינו בר חיובא – שושנת יעקב לב, א

נפק"מ לטעם המהרי"ט דבטביחה ישלד"ע כי נהנה מהבשר – שושנת יעקב לב, א

שלחו לשחוט בשבת אם חיב דו"ה – שושנת יעקב לב, א מעכו"ם לעכו"ם ודאי שיש שליח לדב"ע – שושנת יעקב לב, א

אם יש בעכו"ם שליח לדב"ע – ערך לב, א: שושנת יעקב לב, א

שותפין שהגביהו וגנבו אם בעינן לזכיה ושליחות – קצות לד, ג. קפב, ב. שמח, ג

שליחות

אם אומרים חזקה שליח עושה שליחותו בשליח ביד – שער המשפט יא, ג

אם אומרים חזקה שליח עושה שליחותו בממון – שער המשפט יא, ג

אם אומרים חזקה שליח עושה שליחותו להוציא ממון – אורים יא, ט

יש שליחות לעכו"ם לחומרא – ערך שי כו, ט

שליש

מיגו נגד שלישי לא אמרינן – שער המשפט כג, ג

בד' הרמב"ם דכשר רק מדרבנן – ש"ך כה, יד: ט"ז כה, יב: תומים כה, טז: נתיבות כה, ז: אבני חושן כה, ו: מאזנים למשפט כה, יד: אולם המשפט כה, ג: ערך שי כה, יג

היאך מתקיים בו דו"ח – קצות ל, ב: נתיבות כה, ז, ל, א העידו שמזויף אינו כשר אלא ע"י החתומים – שו"ע לא, ד

אם מקיימי החתימות מעדים גם על המנה שבשטר – ערך שי לד, ד

לא תולים במאוחר כשעי"ז העדים יפסלו – תומים לד, ח

אם יש הזמה לעדי השטר ואם עכ"פ נפסלים לעדות – ש"ך לד, יג: תומים לד, ט: נתיבות לד, ו: מאזנים למשפט לד, יג: ערך שי לד, ד. לח, ג

ספק פסולי עדות אם נאמנים להוציא מחזקת שטר – שער המשפט לד, טו

אם הקרובים לעדי השטר יכולים לקיים והדין כשיש מערער – שושנת יעקב לה, ב

אם חתימה בשטר הוי כהגדה בבי"ד לענין נמצא א' קא"פ – סמ"ע לו, ז. מה, לד: ש"ך לו, יב: ישו"עות ישראל לו, ו

שטר בחתי"י שלא הוחזק קודם שקנאו נאמן שחתם אח"כ ומ"ט אין המלוה יכול להצטרף להעיד כנגדו – ערך שי לו, ו

שידוכין

הצד העובר על השידוך לא נפטר בנתינת קנס – ט"ז יב, ט

שיעבוד נכסים

הטעם דאפשר לגבות מן הלוקח, משום דדבר שאינו שלו מכר – דברי משפט לו, ח

שיעבודא דר"נ

טעם הדין – דברי משפט כד, ב

כשהחייב הוא רק מדרבנן – ערך שי כה, ז

אם מהני יאוש של המלוה האמצעי – ערך שי לו, יא

כשצריך להגיע לבי תקנות – ערך שי כה, ז

שכירות פועלים

מועיל התחייבות גם על דשלב"ל – אבני חושן ב, א

שכריות בסתם ה"ז לעולם – אבני חושן ב, א

לא מחו בשוחט אבל לא נתנו לו שכר אינם חייבים לשוכרו – אבני חושן ב, א

קטן שנשכר יכול לתבוע שכרו ואם יוצא בדיינים – פ"ת טו, ד: קצות טו, ב

שמיטה

אם משמטת גזל – ערך שי כו, ח

ת"ח

ששולחין אליו חייב להעיד ומעיד מיושב – אלפי מנשה כח, ג

תוך כדי דיבור

מהני לחזור בבע"ד א' ולא בב' והדין כשמעידים למלוה א' וב' לווים או ללוה א' וב' מלווים – ישו"עות ישראל כט, ב

עד יכול לחזור בו תכ"ד – שו"ע כט, ב

אם יכולים לחזור מחמת אימה ואם עכ"פ פוסלים עדותן הא' – תומים כט, ג: שער המשפט כט, ד: ערך שי כט, ב

תחומין

עבד כשר להעיד – סמ"ע לה, יח

תליוהו וקני

תליוהו לתבוע אי חשיב תליוהו וקני – קצות ט, א: נתיבות ט, ב

תנאים

נאנס ולא קיים תנאו אם שכנגדו מחוייב לקיים חיובו – קצות כא, א

טען שנאנס בקיום התנאי אם צריך לברר בעדים – תומים כא, א: שער המשפט כא, ב

תפיסה

האינדא שלא דנים נזק ה"ה דלא שמים כמה יוכל לתפוס – שו"ע א, ה

בוה"ז מהני גם בכפל דו"ה – סמ"ע א, יז, יח: שער המשפט א, ד, ג

טענו חטים והודה בשעורים אם מועיל תפיסה – תומים א, ג

בנזק שאין שומתו ידועה – תומים א, ד

בקנס כמה יכול לתפוס בוה"ז – תומים א, ד: אבני חושן א, יא: מאזנים למשפט א, יא

בי"ד שמים בוה"ז מה שכבר תפס גם מדברים שלא דנים בוה"ז – שו"ע א, ה: סמ"ע א, יט

דברים שלא דנים בוה"ז אם מהני תפיסה – שו"ע א, ה: ט"ז א, ה: סמ"ע א, יז: שער המשפט א, ג

אי מהני בזמן הזה כשהמוזיק הודה שהזיק – קצות א, ו: נתיבות א, ה

קנס שתפס הניזק אם יכול המוזיק לחזור ולתפוס – פ"ת א, ו: רעא א, ה: נתיבות א, ה: מאזנים למשפט א, יג: אולם המשפט א, ה: ערך שי א, ד: אבני חושן א, ט: דברי משפט א, א

אם מהני ע"י עכו"ם בכל דאלים גבר – אבני חושן א, ח בקנס כשהתובע תפס במיגו – קצות א, ח: נתיבות א, ה: מאזנים למשפט א, יב

אם מהני בדיעבד ע"י עכו"ם – ש"ך א, טו: נתיבות חידושים א, יא: פ"ת א, ה. ד, ד: רעא א, ה: אבני חושן א, ח

האינדא שלא דנים דיני קנסות שמהני תפיסה, היינו אפילו שהודה קודם התפיסה – ש"ך א, טז: מאזנים למשפט א, יב

בקנס אם מהני בלא עדים – ש"ך א, טז: אמרי ברוך א, ב: נתיבות א, ה: שער המשפט א, ג: אבני חושן א, י: אלפי מנשה א, ד

בוה"ז דמהני הוא אפי' אחרי הנזק ול"ד את החפץ המזיק – סמ"ע א, יח: פ"ת א, ז: תומים א, ג: קצות א, ה: נתיבות א, ה

לתפוס ממי שכופר בחובו וא"א לגבות ע"י בי"ד – פ"ת ד, א: אלפי מנשה ד, א

אם האיטור למשכנו בעצמו גם כשבי"ד לא יכולים להוציא – פ"ת ד, א: קצות ד, א. צ, ב: שער המשפט ד, א. קלג, ה: אלפי מנשה ד, א

י"א שמותר לתפוס בכ"ג כשירד אח"כ לדין – שו"ע ד, א גם בתפיסה בהיתר אסור להוסיף עבור הלואה – שושנת יעקב ד, א

למשכון קודם שבאו לבי"ד כדי שיהיה לו מיגו – קצות ד, א. צ, ב: שער משפט ד, א

בעדים ואין לו ראייה אם מהני – שו"ע ד, א: סמ"ע ד, ב: תומים ד, ב: מאזנים למשפט ד, ד: אלפי מנשה ד, א

לגובינא או משכון אם מהני – קצות ד, א: נתיבות ד, ג לעכב פקדון עבור חוב – תומים ד, ב: קצות ד, א

אם מהני ע"י עכו"ם במחלוקת – פ"ת ד, ד: אבני חושן א, ח בהלואה אסור לתפוס משום לא תבוא אל ביתו – פ"ת ד, ה אם מותר לכתחילה לתפוס כשיודע שזה שלו ויש לו מיגו – פ"ת ד, ה

כשיש מח' ראשונים אם יכול לתפוס – סמ"ע כ" ה, ט"ז תפס מסרבן אם נאמן – שער המשפט יד, ד

תפיסה בתיקו מהני מדין עביד איניש – נתיבות כה, ב טעה בשיקול הדעת אם יכול הנתבע לתפוס – שער המשפט כה, ז

כשיש מח' אם מהני תפיסה אם יכול לתפוס – רעא כח, א

ב' תקנות כששניהם מאותה תקנה אם נחשב לתקנה א' או ב'
– ערך שי כה, ז

תרי ותרי

אם חלוק מיגו וחזקה הבאה מכח סברא – ישו"עות ישראל
לא, ג

במח' הראשונים אם בתרי ותרי אזלינן בתר חזקה שהחזקנוהו
באיזה חזקות מיירי – ישו"עות ישראל לא, ג

דעת רוב הפוסקים דספיקא דרבנן ומחלק מתי לחומרא ומתי
לקולא – ישו"עות ישראל לא, ג

לכו"ע לא סוקלים ולא מלקים על החזקות בתו"ת – ישו"עות
ישראל לא, ג

אם מהני תפיסה – שער המשפט לא, ג.מו, יד

אע"ג דמהני תפיסה בתו"ת היכא דנשבע ל"מ אלא במיגו –
ישו"עות ישראל לא, ו

כשהם קרובים זה לזה ורחוקים מהבע"ד – ישו"עות ישראל
לא, ב

הטעם דלא מוקמינן בחזקת כשרות – שער המשפט לד, טו

לפסול עד ולהחזיק ממון – שו"ע לד, כח: פ"ת לד, מג, מד:
מאזנים למשפט לד, כו

אם מוציא ע"י חזקה דאין אדם פורע תו"ז וכיוצ"ב בתו"ת –
ש"ך עא, ב: ישו"עות ישראל לא, ג

תרתי לריעותא

הוא רק בדאיכא למימר חסר ואתאי – אולם המשפט לד, ז

אם עבד חשיב לתפוס בעצמו – אלפי כח, ב: שושנת יעקב
כח, ג

אם מהני במזיק בגרמא – ש"ך כח, ב: תומים כח, ד: קצות כח,
א: נתיבות כח, ב: רעא כח, ג, ד, ה: פ"ת כח, ו: אבני חושן
כח, ב: אלפי מנשה כח, ב: ערך שי כח, ד

אם מועיל בקלב"מ בקנס ובספק – דברי משפט כח, ג

אם מהני בריבית – ישו"עות ישראל כח, ג

בחייוב לצי"ש לא נעשה שלו אלא שאין מוציאין מידו –
ישו"עות ישראל כח, ג

כשיד בעל השטר על התחתונה אם מהני תפיסה – שער
המשפט לא, ג

אם מהני בתרי ותרי – שער המשפט לא, ג.מו, יד

אם יכול הלזה לעכב הודאי שמא יתפוס הספק – שער
המשפט לא, ג: ישו"עות ישראל לא, ו

בתרי ותרי ונשבע לא מהני אלא במיגו – ישו"עות ישראל לא,
ו

הטעם שתפיסה מהני בזה"ז הוא משום דליכא בזה איס –
ורא, משא"כ לענין להכותו וכו' אולם המשפט ד, א

עיין ערך עביד איניש דינא לנפשיה –

תקנה

בספק תקנה אם אמרי' המע"ה – פ"ת יח, ח: באר הגולה יח,
ז: סמ"ע יח, ו